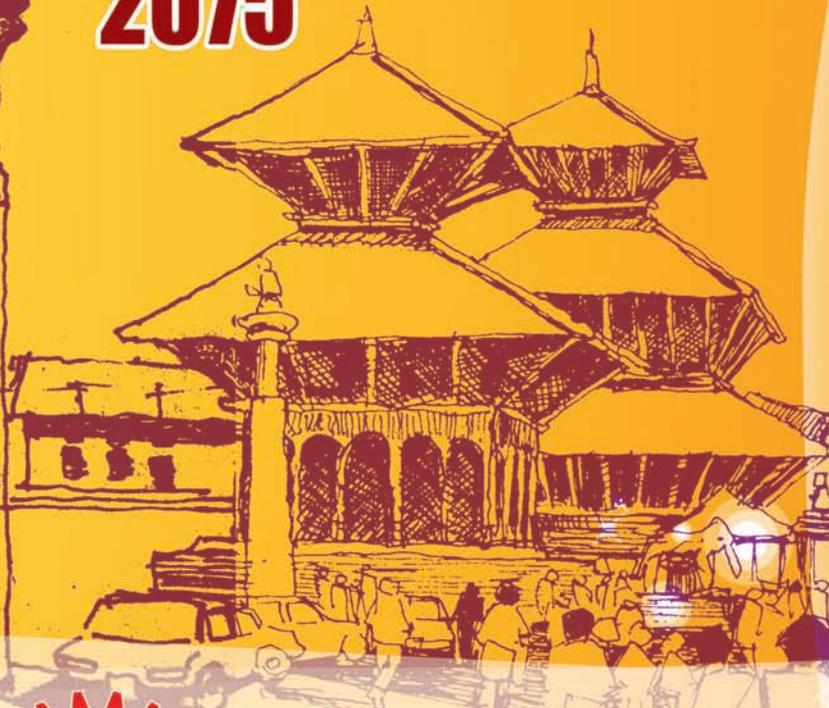

३५ औं वार्षिक साधारण सभा

अर्थ

स्मारिका २०७५

ARTHA
SOUVENIR
2075

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ
Lalitpur Chamber of Commerce & Industry

मंगलबजार, ललितपुर

सरल प्रकृया, छिटो निर्णय

बिना कुनै ऋणकट रु १० करोड सम्म तुरुन्त कर्जा निर्णय गरिने

सिभिल बैंकको साना तथा मझौला व्यवसाय कर्जा अन्तर्गत ऋणकट रहित, छिटो र सरल कर्जा लिनुहोस्, सफल र अझै ठुलो व्यवसायी बन्नुहोस्।

थप जानकारीका लागि नजिकैको शाखा कार्यालयमा सम्पर्क गर्नुहोला।

समृद्धिको लागि सिभिल बैंक

Head Office/ Main Branch

Classic Complex, Tindhara Road, Kamaladi,
Kathmandu-31. P.O. Box: 9799,
Tel No: 4169040, 4169030. Fax No: 4169038

सिभिल बैंक लिमिटेड

CIVIL BANK LTD.

Thinking forward Moving forward

अर्थ

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ

मुखपत्र

प्रकाशक

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ

अर्थ स्मारिका प्रकाशन समिति

संयोजक	- श्री मिलन शाक्य
सल्लाहकार	- श्री रविन्द्रराज ताम्राकार (पूर्व व.उपाध्यक्ष) - श्री लोकमान शाक्य (पूर्व उपाध्यक्ष) - श्री फुपु तेन्जिङ शेर्पा
सह-संयोजक	- श्री सुजन बज्राचार्य
सदस्यहरू	- श्री अनिल बज्राचार्य - श्री राजेश राज बज्राचार्य - श्री दिनेशानन्द शाक्य - श्री रोशन श्रेष्ठ
सम्पादक	- श्री सुनील महर्जन
व्यवस्थापक	- श्री सागर श्रेष्ठ
विशेष सहयोगी	- अमित श्रेष्ठ

लेआउट डिजाइन - श्री अर्जुन महर्जन (९८४५१३५५४४)
मल्टिग्राफिक, ०१-५५२८८५५
प्रयागपोखरी ललितपुर ।

विषय सूची

परिच्छेद एक

शुभकामना
सम्पादकीय
प्रकाशकीय

परिच्छेद दुई

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका पूर्व अध्यक्षहरू
ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको कार्यसमिति
ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको क्षेत्र नं.२ को कार्यसमिति
ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको प्रचारप्रसार समिति
ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका विभिन्न समितिका संयोजकहरू
ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको सचिवालय

परिच्छेद तीन

'लगानी जुटाउन बृहत भेला गर्ने छौं'	१
मुखले समृद्धि र कानूनमा व्यवसायीलाई कस्ने उपभोक्ता ऐन	३
समृद्धिका लागि उद्योग व्यावसाय	६
न्यून लगानीको चिन्ता	८
उपभोक्तामुखी बजार व्यवस्थापनको लागि व्यावसायिक	
सचेतना आजको आवश्यकता	१०
मेला, प्रदर्शनीमा सहभागीताको तयारी	१३
एभरेष्ट फेशनको चिनारी	१६
ENTERPRISES: NECESSITY OR OPPORTUNITY TO WOMEN	
EMPOWERMENT & HAPPINESS: A CASE OF WESTERN NEPAL	१८
संघको विविध जानकारी	२६
संघको १८ बुँदे नीति र कार्यक्रम	३७
समाचार	४०
संघको गतिविधि संक्षेपमा	४७
फोटो फिचर	४९

पो.ब.नं. २६

मंगलबजार, ललितपुर ।

फोन ५५२९७४०, ५५३०६६३, ५५३५५६३ फ्याक्स : ५५३०६६९

E-mail: lcci@ntc.net.np, lcci2023@gmail.com

URL: www.lcci.org.np | Facebook Page: facebook.com/lcci.org.np

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको
३८ औं साधारण सभामा पाल्नु हुने सम्पूर्ण
आमन्त्रित अतिथिगण एवं सदस्य महानुभावहरूलाई
हार्दिक स्वागत तथा अभिवादन
त्यक्त गर्दछौं ।

उपलब्ध प्रमुख सेवाहरू:

- क) उत्पतिको प्रमाण पत्र जारी
- ख) व्यापार प्रवर्द्धनार्थ विदेश भ्रमण गर्न भिसा सिफारिस
- ग) व्यापार प्रवर्द्धन गर्न Internet सेवा
- घ) एकल एवं सामूहिक प्रदर्शन
- ङ) व्यापारिक सूचना प्रवाह
- च) व्यवसाय सम्बन्धी विविध विषयहरूको तालिम, गोष्ठी, अन्तरक्रिया कार्यक्रमहरूको माध्यमबाट जानकारी
- छ) व्यावसाय सम्बन्धी नीति, ऐन नियमको जानकारी
- ज) ललितपुरको आर्थिक विकासका लागि स्थानीय तहसंग साभेदार भई कार्य गर्ने

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ

पो.ब.नं. २६, मंगलबजार, पाटन दरबार स्क्वायर, ललितपुर ।

फोन: ५५२१७४०, ५५३०६६३, ५५३५५६३ फ्याक्स : ५५३०६६१

E-mail: lcci@ntc.net.np, lcci2023@gmail.com

URL: www.lcci.org.np | Facebook Page: facebook.com/lcci.org.np

नेपाल सरकार
उपप्रधानमन्त्री तथा
रक्षामन्त्रीको निजी सचिवालय
निजी सचिवालय
सिंहदरवार

फोन नं. : ९७७-१-४२११६२७
फ्याक्स: ९७७-१-४२११२९४

मा. ईश्वर पोखरेल
उपप्रधानमन्त्री तथा रक्षामन्त्री

सिंहदरवार, काठमाडौं
नेपाल

शुभकामना

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले आफ्नो ३९ औं वार्षिक साधारण सभाको अवसरमा आफ्ना गतिविधिहरूसहित समसामयिक लेख, रचनाहरू समावेश गरी मुखपत्रको रूपमा 'अर्थ' स्मारिका प्रकाशन गर्न लागेको खबरले खुसी तुल्याएको छ। सर्वप्रथम यस सृजनात्मक कार्यका निमित्त संघका सम्पूर्ण पदाधिकारीहरूमा हार्दिक बधाई तथा शुभकामना व्यक्त गर्दछु।

स्थानीय उद्योग तथा व्यापार व्यवसायको प्रवर्द्धन एवं संवर्द्धन गर्ने कार्यलाई विशेष महत्व दिंदै आएको ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले आफ्नो स्वर्णजयन्ती मनाइसकेको छ। वि.सं. २०२३ सालमा स्थापना भएदेखि नै यस संघ स्थानीय आर्थिक विकासमा केन्द्रित भइरहेको छ। विश्वमै हस्तकला नगरीको रूपमा परिचय बोकेको नेपालको ऐतिहासिक, सांस्कृतिक शहर ललितपुरले राष्ट्रको आर्थिक विकासमा समेत महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्दै आएको कुरा सबैलाई जाहेरै छ। राष्ट्रको समग्र विकासका निमित्त औद्योगिक एवं व्यापारिक गतिविधिछाई एकीकृत रूपमा सञ्चालन गरेर आर्थिक वृद्धि गर्ने कुरामा यस संघको विशेष अगुवाई र भूमिका हुनेछ भन्ने मैले विश्वास लिएको छु।

जिल्लाको विकासका लागि स्थानीय निकायसँगको सहकार्य र समन्वयलाई निरन्तरता दिंदै आत्मनिर्भर अर्थतन्त्रको विकास र समग्रमा समाजवाद उन्मुख राष्ट्रिय अर्थतन्त्र निर्माणका निमित्त निजी क्षेत्रको महत्वपूर्ण अगुवाई हुनुपर्छ। त्यसको परिपूर्ति यस संघले सबैका सामुन्ने देखिने गरी गर्नुपर्छ। सरकारले सदैव निजी क्षेत्रलाई राष्ट्रिय अर्थतन्त्रको महत्वपूर्ण अंगका रूपमा प्रोत्साहन गर्दै आएको छ। लगानीमैत्री वातावरण, अनुकूल श्रम सम्बन्ध र लगानी तथा मुनाफाको सुरक्षाको प्रत्याभूति गर्दै सार्वजनिक-निजी-साभेदारीलाई महत्वका साथ अवलम्बन गरिरहेको छ। सरकारले यतिवेला सुखी नेपाली: समृद्ध नेपाल बनाउने अभियान सञ्चालन गरिरहँदा यो केवल सरकारको दायित्वको कुरा मात्र होइन, यसका निमित्त निजी क्षेत्र र आम जनता सबैको आ-आफ्नो ठाउँबाट सहयोगी भूमिका हुनुपर्छ। सरकारको यस अभियानमा 'अर्थ' स्मारिका एक सहयोगी दस्तावेज हुनेछ भन्ने विश्वास मैले लिएको छु।

अन्त्यमा, ३९ औं वार्षिक साधारण सभाको अवसरमा प्रकाशित हुन लागेको यस "मुखपत्र" मुलुकको औद्योगिक एवं व्यावसायिक क्षेत्रको अध्ययन र अनुसन्धान एवं उद्योग व्यवसाय सञ्चालन गर्न चाहनेहरूका निमित्त उपयोगी सामग्री हुने विश्वास सहित यो प्रकाशनको निमित्त हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछु!

मिति : १० असोज २०७५

ईश्वर पोखरेल

प्रदेश सरकार

मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय

मुख्यमन्त्रीज्यूको निजी सचिवालय

हेटौंडा, काठमाडौं, नेपाल

मिति २०७५।०६।१०

शुभकामना

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ, ललितपुरको ३९ औं वार्षिक साधारण सभाको अवसरमा "अर्थ स्मारिका" प्रकाशन गर्न लागेको जानकारी पाँउदा अत्यन्त खुसी लागेको छ। सर्वप्रथम यस उद्योग वाणिज्य संघले मिति २०७५।०६।१५ गते विविध कार्यक्रमका साथ आयोजना गर्न लागेको वार्षिक साधारण सभाको पूर्ण सफलताको कामना गर्दछु। संघका गतिविधि सहित समसामयिक लेख रचना समावेश गरी प्रकाशन हुने यस मुखपत्र उद्योगी र यससंग सरोकार राख्ने सबैका लागि अत्यन्त उपयोगी हुने महसुस गरेको छु।

उद्योग वाणिज्य संघ उद्योगीहरूको साझा संस्था हो यसले आर्थिक क्रियाकलापमा सक्रिय सहभागी भै राष्ट्रको आर्थिक विकासमा ठोस योगदान पुर्याउन महत्वपूर्ण योगदान दिएको हुन्छ। विशेषगरी स्थानीयस्तरमा उद्योग, व्यापार, व्यवसायको प्रवर्द्धन एवम् सम्बर्द्धन गर्ने कार्यलाई उद्योग वाणिज्य संघहरूले टेवा पुर्याएको कुरामा दुईमत छैन। नेपालको संविधानले राज्यका निर्देशक सिद्धान्तमा सार्वजनिक, निजी र सहकारी क्षेत्रको सहभागिता र विकास मार्फत उपलब्ध साधन र स्रोतको अधिकतम परिचालनद्वारा तीव्र आर्थिक वृद्धि हासिल गर्दै दिगो आर्थिक विकास गर्ने तथा प्राप्त उपलब्धिहरूको न्यायोचित वितरण गरी आर्थिक असमानताको अन्त्य गर्ने तथा राष्ट्रिय अर्थतन्त्रलाई आत्मनिर्भर, स्वतन्त्र तथा उन्नतशील बनाउँदै समाजवाद उन्मुख स्वतन्त्र र समृद्ध अर्थतन्त्रको विकास गर्ने राज्यको आर्थिक उद्देश्य रहने उल्लेख गरेको छ। संविधानमा उल्लिखित सिद्धान्त, नीति र दायित्वलाई व्यवहारमा कार्यान्वयन गराउन उद्योगीहरू र उद्योग वाणिज्य संघको भूमिका महत्व रहन्छ। यस सन्दर्भमा प्रदेश सरकारले उद्योग स्थापना र विकास सम्बन्धी विभिन्न नीति तथा कार्यक्रमहरू तर्जुमा गरेको स्मरण समेत गराउदछु। सरकारको समृद्ध राष्ट्र र सुखी नेपालीको लक्ष्य हासिल गर्न आर्थिक समृद्धि जरुरी पर्दछ यसका लागि साना, मझौला तथा ठूला उद्योगीहरूको तर्फबाट रोजगारी सिर्जना र आर्थिक विकासका लागि रचनात्मक भूमिका आवश्यक हुन्छ। ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले गरेका कार्यहरूप्रति हार्दिक धन्यवाद दिदै स्मारिका प्रकाशनको निरन्तरताको लागि कामना गर्दछु। धन्यवाद

डोरमणि पौडेल
मुख्यमन्त्री

FNCCI

नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ

Federation of Nepalese Chambers of Commerce & Industry

P.O. Box: 269
Sahid Sukra
FNCCI Milan Marg, Pachali
Teku, Kathmandu, Nepal
Tel.: 4262061, 4262218, 4266889
Fax: 977-1-4261022, 4262007
E-mail: fncci@mos.com.np
http://www.fncci.org

शुभकामना

यस महासंघको सदस्य ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको ३९ औं वार्षिक साधारण सभाका अवसरमा संघको मुखपत्र “अर्थ स्मारिका” संघका गतिविधिका साथै विभिन्न लेख रचना सहित प्रकाशन हुन लागेकोमा मलाई खुशी लागेको छ । ३९ औं वार्षिक साधारण सभाका अवसरमा संघका सबै पदाधिकारी, कार्य समिति सदस्यहरू र उद्यमी व्यवसायीहरूलाई हार्दिक बधाई एवं शुभ-कामना व्यक्त गर्न चाहान्छु ।

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले विकासका अतिरिक्त सामाजिक उत्तरदायित्वलाई पनि बहन गरी स्थानीय उद्योग तथा व्यापार व्यवसायको संरक्षण एवं प्रवर्द्धनमा निर्वाह गरेको भूमिकाको प्रशंसा गर्दछु । सम्भावनाहरूले भरिएको ललितपुर जिल्लामा छरिएर रहेका स्थानीय उद्योगी, व्यापारी तथा व्यवसायीलाई संरक्षण गर्दै उनीहरूको व्यवसाय प्रवर्द्धन र उद्यमशीलता विकासमा आगामी दिनमा संघले अझ बढी कार्य गर्दै जाने विश्वास लिएको छु ।

मुलुकमा राजनीतिक स्थायित्व कायम भैसकेको छ । अब, नीतिगत स्थायित्वको सुनिश्चितता सहित नीतिगत सुधार कार्यलाई जतिसक्दो छिटो पूर्णता दिनुपर्ने बेला भैसकेको छ । अबै पनि निकै धेरै चुनौती तथा समस्याहरू निजी क्षेत्रका उद्यमी व्यवसायीहरूले भोग्नु परेको छ । मुलुकभित्र स्वदेशी एवं विदेशी लगानी आकर्षणको वातावरण अबै बन्न सकेको छैन । लगानी मैत्री वातावरण सृजना गरी सबै प्रकारको लगानीको लागि नेपाललाई आकर्षणको थलो बनाउन निजी क्षेत्रले सरकारलाई बारम्बार आग्रह गर्दै आएको छ । हामी निजी क्षेत्रले पनि यस कार्यमा सरकारलाई आफ्नो तहबाट सहयोग गर्न जरूरी छ । संघले प्रकाशन गर्ने अर्थ स्मारिकामा मुलुकको आर्थिक विकास र समग्र रूपान्तरणमा निजी क्षेत्रको भूमिकाको विषय पनि समेटिने मैले विश्वास लिएको छु ।

अन्त्यमा, संघको ३९ औं वार्षिक साधारण सभा र “अर्थ स्मारिका” प्रकाशन कार्यको पूर्ण सफलताको लागि हार्दिक शुभ-कामना व्यक्त गर्दछु । यसका साथै, हामी नेपालीहरूको घर आँगनमा आएको बडा दशै-२०७५ का अवसरमा सबै उद्यमी व्यवसायी साथीहरूमा हार्दिक शुभ-कामनाका साथ तपाईंहरूको व्यावसायिक सफलताको कामना गर्दछु ।

(भवानी राणा)
अध्यक्ष

मिति २०७५ असोज १० गते, बुधवार

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ

Lalitpur Chamber of Commerce & Industry

शुभकामना

संघको ३५ औं साधारणसभाको अवसरमा अर्थ स्मारिका प्रकाशन गर्न पाउँदा निकै हर्षको अनुभूति भएको छ । वि सं २०२३ सालमा स्थापना भएको यस ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ अहिले जिल्लाका उद्यमी व्यवसायीहरूको साभा र प्रतिनिधिमूलक संस्थाका रूपमा आफ्नो सुदीर्घ परिचय स्थापित गर्न सफल भएको छ । संघलाई यहाँसम्म पुऱ्याउन महत्त्वपूर्ण योगदान दिनुहुने अग्रजहरूलाई पनि यहाँनिर स्मरण गर्न चाहन्छु । संघको सशक्त उपस्थितिलाई सबै सदस्य, व्यवसायी, सरकारी क्षेत्र लगायत सरोकारवालाहरूले सघन रूपमा महशुस गर्न सकिरहेको अवस्थालाई संघको महत्त्वपूर्ण उपलब्धी ठानेका छौं ।

भर्खरै स्वर्ण जयन्तीलाई बिदाई गरेर संघ ५१ औं वर्षमा पाईला टेकिरहेको छ । यस क्रममा आयोजना गरिएको ललित अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेलाले हरेक वर्ष मेलाले निरन्तरताको लागि ठोस भूमिका निर्वाह गरेको यस कार्यसमितिको निचोड रहेको छ ।

यस संघले उद्यमी व्यवसायीहरूको हक हितका लागि अनवरत रूपमा क्रियाशील हुँदै आइरहेको तपाईंहरूमा सर्वविदित नै छ । यसका अतिरिक्त जिल्लाको सामाजिक, सांस्कृतिक धार्मिक लगायत समग्र क्षेत्रमा सरोकार राख्ने एउटा सशक्त जिम्मेवार संस्थाका रूपमा यसको पहिचान कायम भएको छ । सामाजिक दायित्व अन्तर्गत विश्वसम्पदा सूचीकृत ऐतिहासिक भिमसेन मन्दिर पुनःनिर्माण कार्य गर्ने जमको पनि यसै श्रृंखलाको एउटा कार्य हो । यस कार्यमा सबैको साथ, सहयोग पाउने विश्वास गर्दछौं ।

यहाँ सम्म यात्रा गर्न प्रत्यक्ष परोक्ष रूपमा सहयोग गर्ने सम्पूर्ण महानुभावहरूमा हार्दिक साधुवाद व्यक्त गर्दै भविष्यमा पनि संघको प्रगतिको लागि यहाँहरूको सदभाव, सहयोग, सल्लाह र सुभाबको निरन्तरता रहने विश्वास गर्दछौं । ललितपुर जिल्ला मूर्त, अमूर्त संस्कृति, सम्पदा, मौलिक परम्पराले भरिएको जिल्ला हो । त्यसैगरी जिल्लाको दक्षिण पहाडी भेग व्यावसायिक खेती, साहसिक पर्यटन र रोमाञ्चकारी प्राकृतिक सम्पदाले भरिएको छ । त्यसलाई केन्द्रबिन्दु बनाएर जिल्लाको आर्थिक विकास गर्न र यहाँका सम्भावनाहरूलाई मूर्त रूप दिन संघले स्थानीय तह, सरकारलाई सधैं घघघच्याउँदै आएको सबैलाई ज्ञात भएकै विषय हो । ललितपुरको आर्थिक विकासमा गैरआवासीय नेपालीहरूको तर्फबाट लगानी जुटाउन 'पाटन लगानी भेटघाट' आयोजना गर्ने सोच अघि सारेका छौं । त्यस कार्यक्रमको सफलताको लागि पनि सबैको साथ र सहयोग पाउनेमा संघ आशावादी रहेको छ ।

अन्तमा स्मारिका प्रकाशनको लागि सहयोग गर्नुहुने सम्पूर्ण विज्ञापनदाताहरू, लेख रचना उपलब्ध गराउने महानुभावहरू एवं प्रकाशन समितिका संयोजक तथा सदस्यहरू, सम्पादक र साजसज्जा मिलाउने सबै प्रति हार्दिक आभार प्रकट गर्दै तपाईंहरूको घरदैलोसम्म आईपुगेको विजया दशमी, शुभ दिपावली, नेपाल संवत् १९३५ नयाँ वर्ष र छठको अवसरमा सबैको सुख, शान्ति, प्रगतिसहित र मुलुक समृद्धिको दिशामा अघि बढ्न सकियोस भन्ने कामना गर्दै सबैमा शुभकामना व्यक्त गर्दछु । साधुवाद ।

कृष्णलाल महर्जन

अध्यक्ष

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ

सम्पादकीय

जात्रा, पर्वका लागि आर्थिक व्यवस्थापन दरिलो बनाउ

पर्यटन उद्योगको विकासलाई छोडेर समृद्धिको कल्पना समेत गर्न सकिँदैन । पर्यटन उद्योग प्रवर्द्धन आर्थिक विकासको एक महत्वपूर्ण आधार हुन् । यहाँको सम्पदा र अमूर्त संस्कृतिको संरक्षण पर्यटन उद्योग प्रवर्द्धनसंग निकै घनिष्ठ सम्बन्ध रहेको छ । ललितपुरको समग्र विकासको सरकारी नीतिले पनि यही विषयलाई केन्द्रविन्दुमा राख्दै आएको छ । ती संस्कृति, सम्पदा नै ललितपुरलाई राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा चिनाउने पहिचान हुन् । देशीविदेशीहरू ललितपुर घुम्न आउने र आउनुपर्नेको महत्वपूर्ण कारण नै ती सम्पदा र संस्कृति रहेको छ । यस्तो विशिष्ट महत्वको संस्कृतिहरू संरक्षणका लागि केन्द्र, प्रदेश र स्थानीय तह उदासिन हुनु यहाँको विकास र समृद्धि पछि धकेलिनु हो ।

कला, संस्कृति, सम्पदा भनेको इतिहासको विभिन्न कालखण्डमा प्रतिभाशाली मानिसले सिर्जना गरेका कार्य हुन् । त्यस्ता महत्वपूर्ण कतिपय संस्कृतिहरू हाल जेनतेन सञ्चालन भइरहेको छ । कतिपय बन्द हुने अवस्थामा रहेको छ । पाटन दरबार क्षेत्रसंग सम्बन्धित अमूर्त संस्कृति पायो जात्रा (खड्ग जात्रा) र त्यससंग सम्बन्धित परम्पराहरू बन्द भएको वर्षौंवर्ष भइसकेको छ । ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको संयोजकत्वमा गठित यल सांस्कृतिक संरक्षण मञ्च, स्थानीय गुठीयार र नेवा: पत्रकार राष्ट्रिय दबूसँगै विभिन्न सञ्चारमाध्यमले गरेको पैरवीले गर्दा गत वर्षदेखि नवदुर्गा भवानी (गथु प्याखँ) सञ्चालनमा ल्याइएको छ । यस वर्ष खड्ग जात्रा सञ्चालन गर्ने भनेको छ । यद्यपि त्यसको स्रोतको व्यवस्थापन दिगो तवरले हुन बाँकी नै छ ।

महानगरपालिकाले विभिन्न पर्व, नाच र जात्राका लागि निश्चित रकम तोकेर वर्षेनी दिँदै आएको छ । यसरी दिने रकमलाई दरबन्दीमा राखिएको रकम भनिन्छ । २५, ३० वर्ष अगाडि व्यवस्था गरिएको सो दरबन्दीको रकममा अहिले पनि समयसापेक्ष परिवर्तन गरिएको छैन । यसले गर्दा विभिन्न संस्कृति, पर्व चलाउन रकम अभावको समस्या सम्बन्धितले व्यहोर्दै आएका छन् ।

“ अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा चिनाउने पहिचान हुन् । देशीविदेशीहरू ललितपुर घुम्न आउने र आउनुपर्नेको महत्वपूर्ण कारण नै ती सम्पदा र संस्कृति रहेको छ । ”

त्यसैले दरबन्दी पुनरावलोकन गर्दै त्यस मार्फत पर्याप्त रकमको बन्दोबस्तो गरेर नै ती बन्द भएका नाच चल्ने छ । तजबिजको भरमा आर्थिक सहायता गर्नु नाच निरन्तरताको लागि दरिलो स्रोत हुँदै होइन । यसले सम्बन्धित गुठीयारलाई

अनेक प्रशासनिक भन्फटहरू व्यहोर्नुपर्ने अवस्था निम्त्याउने गर्दछ । दरबन्दी पुनरावलोकनका लागि पटक पटक प्रतिबद्धता व्यक्त गरेपनि कार्य भने नहुनु उदेकलाग्दो रहेको छ । महानगरपालिकाले ती नै सम्पदा र संस्कृति देखाएर वर्षेनी करोडौं रकम पर्यटकहरूबाट लिइरहेको अवस्थामा सबैभन्दा बढी जिम्मेवारी भई ती पर्व सञ्चालनका लागि दरबन्दीमा समयसापेक्ष परिवर्तन गर्ने निर्णय गर्नुपर्दछ । यसले स्थानीय तहमा जनप्रतिनिधिको महत्व र आवश्यकता बोध गराउनुका साथै संस्कृति संरक्षणमा ठोस टेवा पुऱ्याउने छ ।

समृद्धिको सपना

साकार तुल्याउन अब ढिलाई नगरौं

सरकारले मुलुकमा भएभरका राजनीतिक एजेण्डा निरूपण भइसकेको दाबी गर्दै आएको छ । सरकारको सो भनाईलाई सत्य मान्ने हो भने मुलुकको अबको गन्तव्य लगानीमैत्री वातावरण श्रृजना गर्ने हो । स्वदेशी र विदेशी लगानी आकर्षित गरी आर्थिक विकासको सम्भावनालाई मूर्त रूप दिई रोजगारी उपलब्ध गराउने राज्यको महत्वपूर्ण दायित्व हो । त्यसैले स्रोत र साधनको अधिकतम परिचालन गरी स्वदेशमै औद्योगिक कलकारखानाहरू खोल्ने राज्यको पहिलो कार्यभार हुनुपर्दछ । युवावर्ग विदेशीने क्रम दिनहुँ बढिरहेको छ । यस्तो अवस्थामा आर्थिक विकासलाई प्राथमिकता राख्नु अर्को विकल्प छैन ।

सरकारले अघि सारेको सुखी नेपाली र समृद्ध नेपालको नाराको सार्थकताका लागि ललितपुरमा भएका कृषि, पर्यटन, हस्तकला, संस्कृतिले उचित योगदान पुऱ्याउन सक्दछ । यहाँका कला संस्कृति संरक्षण, पर्यटन उद्योग प्रवर्द्धन, माग अनुसार हस्तकलाजन्य सामग्रीको उत्पादन र बजारीकरणबाट समृद्धि हासिल गर्ने हो ।

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ, प्रदेश र स्थानीय तहसंग मिलेर सामाजिक न्यायसहितको आत्मनिर्भर अर्थतन्त्रको विकासका लागि अग्रसर हुँदै आएको छ ।

ललितपुर जिल्ला भौगोलिक, सांस्कृतिक विविधताले भरिपूर्ण जिल्ला हो । यसलाई अवसरको रूपमा लिएर त्यहाँका आर्थिक सम्भावनालाई मूर्त रूप दिनुपर्दछ । यसका लागि संघले सम्बन्धित निकाय, सरोकारवाला व्यक्तित्वहरूसंग सहकार्य गर्दै, सो क्षेत्रको विकास र प्रचारप्रसारको लागि पहल गर्दै आएको छ । यस अवस्थामा जिल्लाको आर्थिक विकासका लागि संघ, स्थानीय तह, प्रदेश र केन्द्रसंग सहकार्य गरेर अघि बढ्न तयार रहेको छ । र संघको ३९ औं

“ सरकारले अघि सारेको सुखी नेपाली र समृद्ध नेपालको नाराको सार्थकताका लागि ललितपुरमा भएका कृषि, पर्यटन, हस्तकला, संस्कृतिले उचित योगदान पुऱ्याउन सक्दछ । यहाँका कला संस्कृति संरक्षण, पर्यटन उद्योग प्रवर्द्धन, माग अनुसार हस्तकलाजन्य सामग्रीको उत्पादन र बजारीकरणबाट समृद्धि हासिल गर्ने हो । ”

साधारण सभाको अवसरमा प्रकाशित यस स्मारिकाको लेख, रचना र गतिविधिले पनि यहीतर्फ संकेत गरेको छ ।

अहिलेको कला, संस्कृति र परम्पराको संरक्षण एवं प्रवर्द्धन गर्दै सम्भावनालाई मूर्त रूप दिन ढिलाई गर्नुहुन्न । यस तर्फ संघ, प्रदेश र स्थानीय तहले गम्भीरता देखाई सरोकारवालाहरूसंग सहकार्य गरेर अघि बढ्ने वातावरण तयार गर्नुपर्दछ । यस

मिलन शाक्य

संयोजक, प्रचारप्रसार समिति

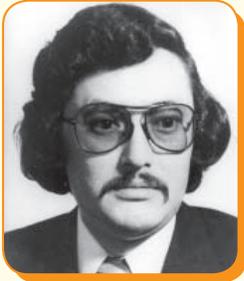
विषयमा जनमत निर्माण गर्न संघले वार्षिक साधारण सभा र स्थापना दिवसमा अर्थ स्मारिका संगै हरेक तीन, तीन महिनामा अर्थ बुलेटिन प्रकाशन गर्दै आएको छ । यस अघिको प्रकाशन भैं यसलाई पढेर मनमा लागेको प्रतिक्रिया दिनुहुनेमा यस कार्यसमिति विश्वस्त रहेको छ ।

अन्तमा यस स्मारिका प्रकाशनका लागि प्रचारप्रसार समितिमा बसेर सहयोग गर्नुहुने मेरा सबै सहकर्मीहरू, स्मारिका प्रकाशनमा महत्वपूर्ण सरसल्लाह सुभाव दिनुहुने संघका अध्यक्ष, निर्वतमान अध्यक्ष, वर्तमान कार्यसमितिका पदाधिकारी र सदस्यहरू, पूर्वअध्यक्षहरू, पूर्व पदाधिकारीहरूसंगै सम्पादक श्री सुनील महर्जन, व्यवस्थापन सहयोगी श्री सागर श्रेष्ठ, फोटोग्राफर श्री अमित श्रेष्ठ, डिजाइनर श्री अर्जुन महर्जन लगायत लेख रचना उपलब्ध गराउनुहुने, विज्ञापनदाता एवं प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष सहयोग पुऱ्याउनुहुने सबैमा हार्दिक साधुवाद व्यक्त गर्दछौं ।

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका पूर्व अध्यक्षज्यूहरू

स्व. बेखानाथ श्रेष्ठ
संस्थापक अध्यक्ष
(२०२३-२०३०)

महेशलाल प्रधान
पूर्व अध्यक्ष
(२०३०-२०३८)

बुद्धिराज बज्राचार्य
पूर्व अध्यक्ष
(२०३८-२०४०)

केशवलाल प्रधान
पूर्व अध्यक्ष
(२०४०-२०४२)

सुभाषगोपाल वैद्य
पूर्व अध्यक्ष
(२०४२-२०४४)

केदारबहादुर अमात्य
पूर्व अध्यक्ष
(२०४४-२०४६)

ओमनाथ श्रेष्ठ
पूर्व अध्यक्ष
(२०४६-२०५३)

शैलेन्द्रलाल प्रधान
पूर्व अध्यक्ष
(२०५३-२०५५)

स्व. केदारलाल खोसी
पूर्व अध्यक्ष
(२०५५-२०५६)

इन्द्रबहादुर श्रेष्ठ
पूर्व अध्यक्ष
(२०५६-२०६१)

उमेशलाल अमात्य
पूर्व अध्यक्ष
(२०६१-२०६३)

नरेशकुमार श्रेष्ठ
पूर्व अध्यक्ष
(२०६५-२०६६)

मृगेन्द्र मान प्रधान
पूर्व अध्यक्ष
(२०६६-२०६८)

अजरमान जोशी
पूर्व अध्यक्ष
(२०६८-२०७२)

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका कार्यसमिति

कृष्णलाल महर्जन
अध्यक्ष

सविन श्रेष्ठ
निवर्तमान अध्यक्ष

भरतलाल जोशी
वरिष्ठ उपाध्यक्ष

बालकृष्ण श्रेष्ठ
उपाध्यक्ष (उद्योग)

वीरेन्द्रलाल श्रेष्ठ
उपाध्यक्ष (संस्थागत)

रूपकुमार शाक्य
उपाध्यक्ष (वाणिज्य)

मनोज बहादुर न्याश्ट्यो
महासचिव

सचेन्द्रराज जोशी
कोषाध्यक्ष

सुनील शाव्य (हान्टाई)
कार्यकारिणी सदस्य (उद्योग)

सुसन महर्जन
कार्यकारिणी सदस्य (उद्योग)

मिलन शाव्य
कार्यकारिणी सदस्य (उद्योग)

कृष्ण श्रेष्ठ
कार्यकारिणी सदस्य (उद्योग)

रमेश सिंह
कार्यकारिणी सदस्य (उद्योग)

श्री. जेशलाल शिल्पकार
कार्यकारिणी सदस्य (उद्योग)

लजना श्रेष्ठ
कार्यकारिणी सदस्य (वाणिज्य)

भूमिनन्दन कर्माचार्य
कार्यकारिणी सदस्य (वाणिज्य)

रुपेन्द्रराज शाव्य
कार्यकारिणी सदस्य (वाणिज्य)

महेश श्रेष्ठ
कार्यकारिणी सदस्य (वाणिज्य)

सतिनलाल प्रधान
कार्यकारिणी सदस्य (वाणिज्य)

उसन बज्राचार्य
कार्यकारिणी सदस्य (वाणिज्य)

रूपकमान महर्जन
कार्यकारिणी सदस्य (वाणिज्य)

राजेन्द्र कुमार श्रेष्ठ
कार्यकारिणी सदस्य (वस्तुगत)

राकेशमत्त मुल्मी
कार्यकारिणी सदस्य (एशोसिएट)

केशव श्रेष्ठ
कार्यकारिणी सदस्य

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ

Lalitpur Chamber of Commerce & Industry

क्षेत्र नं. २ शाखा

कार्य समितिका पदाधिकारी तथा सदस्यहरू - २०७८/०७६

केशव श्रेष्ठ

अध्यक्ष

शुभलक्ष्मी टाका उद्योग (उद्योग)

बालकृष्ण श्रेष्ठ

नि.व. अध्यक्ष

वास: टेक्सटायल (उद्योग)

जुजुकाजी महर्जन

उपाध्यक्ष

एन. वि. टेक्सटायल (उद्योग)

राजेन्द्र श्रेष्ठ

सचिव

कीन तारो टेडर्स (वाणिज्य)

नबिन्द्र देव सिंह

कोषाध्यक्ष

रतनदेव कपडा उद्योग (उद्योग)

सन्तराम महर्जन

सदस्य

लीला टेक्सटायल (उद्योग)

श्याम मोहन श्रेष्ठ

सदस्य

एस.एम.एस. टेक्सटायल (उद्योग)

आशामान महर्जन

सदस्य

मास इन्टरप्राइजेज (वाणिज्य)

रवि श्रेष्ठ

सदस्य

निजानन्द सुती कपडा उद्योग (उद्योग)

हरि कुमार श्रेष्ठ

सदस्य

एच.के. सप्लायर्स (वाणिज्य)

अन्जुनाथ श्रेष्ठ

सदस्य

नाथ तयारी पोसाक उद्योग (उद्योग)

रक्षेश्वर श्रेष्ठ

सदस्य

अनु कटन टेक्सटायल (उद्योग)

राम शरण सुवाल

सदस्य

लाकुरी फेदी रेष्टुराण्ट (वाणिज्य)

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका प्रचार प्रसार समिति

मिलन शाक्य
संयोजक

रविन्द्र राज ताम्रकार
सल्लाहकार
पूर्व वरिष्ठ उपाध्यक्ष

लोकमान शाक्य
सल्लाहकार
पूर्व उपाध्यक्ष

फुपु तेजिज्ड शेर्पा
सल्लाहकार

सुजन बज्राचार्य
सह-संयोजक

अनिल बज्राचार्य
सदस्य

राजेशराज बज्राचार्य
सदस्य

दिनेशानन्द शाक्य
सदस्य

रोशन श्रेष्ठ
सदस्य

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका विभिन्न समितिका संयोजकहरू

कृष्णलाल महर्जन
मेला समिति

वीरेन्द्र लाल श्रेष्ठ
संस्थागत संघ समन्वय
समिति

सचेन्द्र राज जोशी
आर्थिक समिति

सुनिल शाक्य (हान्टाई)
संगठन विस्तार समिति

सुसन महर्जन
उद्योग तथा रोजगारदाता
परिषद्

लजना श्रेष्ठ
पर्यटन तथा संस्कृति प्रवर्द्धन
समिति

भूमिनन्दन कर्माचार्य
सामाजिक सेवा समिति

महेश श्रेष्ठ
वाणिज्य तथा आपूर्ति
समिति

सतिन लाल प्रधान
मानव संसाधन विकास
समिति

रुपक मान महर्जन
राजस्व समिति

मिलन शाक्य
प्रचारप्रसार समिति

रमेश सिंह महर्जन
हस्तकला प्रवर्द्धन तथा
विकास समिति

श्रीजेश लाल शिल्पकार
युवा तथा महिला उद्यमी
समिति

राजेन्द्र कुमार श्रेष्ठ
व्यावसायिक उत्तरदायित्व
तथा छात्रवृत्ति समिति

उसन बज्राचार्य
अन्तर्राष्ट्रिय एवं निर्यात
प्रवर्द्धन समिति

राकेश मत्त मुल्मी
वित्तीय तथा सहकारी
समन्वय समिति

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको सचिवालय

अमित श्रेष्ठ
कार्यक्रम अधिकृत

पुरुषोत्तम श्रेष्ठ
प्रशासकीय अधिकृत

कमला ताम्राकार
लेखा अधिकृत

निलम श्रेष्ठ
सहायक अधिकृत

सागर श्रेष्ठ
सहायक अधिकृत

सुरेश विपाल
सहायक अधिकृत

अष्टमाया महर्जन
सहायक अधिकृत

प्रमोदबहादुर जोशी
सहायक अधिकृत

सविनभक्त श्रेष्ठ
सहायक लेखा अधिकृत

भगवतीप्रसाद न्यौपाने
कार्यालय सहयोगी

गोपी महर्जन
कार्यालय सहयोगी

महेन्द्र शाक्य
कार्यालय सहयोगी

सानु महर्जन
कार्यालय सहयोगी

गीता न्यौपाने
कार्यालय सहयोगी

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको
३९ औं साधारण सभा को
पूर्ण सफलताको कामना
गर्दछौं ।

*Specially designed for catering and
any types of program & fuctions*

अशोक पार्टी प्यालेस

Ashok Hall Pvt. Ltd.

Baliphal, Patan Dhoka, Lalitpur

Tel.: 5533004, 5553327

‘लगानी जुटाउन बृहत मेला गर्ने छौं’

कृष्णलाल महर्जन नेतृत्वको ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको कार्यसमितिले एक वर्ष पुरा गरेको छ । ३८ औं साधारण सभाबाट निर्वाचित सो कार्यसमितिले यही असोज १५ गते ३९ औं साधारण सभा गर्ने तय गरेको छ । ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको ५० औं स्थापना दिवस तथा स्वर्ण जयन्तीको समापन समारोहमा सञ्चालन गरिएको ललित अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेला ललितपुरमा उत्पादित सामग्रीको अन्तर्राष्ट्रिय स्तरसम्म प्रवर्द्धन गर्ने सशक्त माध्यम रहेको अध्यक्ष महर्जनको भनाई रहेको छ । यसले वर्षेनी मेलालाई निरन्तरता दिन महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेको बताउनुहुने अध्यक्ष महर्जनसंग एक वर्षमा भए गरेका महत्वपूर्ण कामहरू, त्यसको प्रभाव र आउँदो वर्षमा गर्ने कार्यक्रम बारे गरिएको अर्न्तवार्ताको सम्पादित अंश

० एक वर्षमा भए गरेका कार्यलाई कसरी लिनुभएको छ ?

अहिलेसम्म स्वर्ण जयन्ती मनाउने अवसर निकै कम उद्योग वाणिज्य संघले मात्र पाएको छ । स्थापनाको ५० वर्ष पुगेका देशभरका एकाध उद्योग वाणिज्य संघहरू मध्ये ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ एक अग्रणी संघको रूपमा रहेको छ । नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ स्थापना भएको समयमै यस संघको स्थापना भएको थियो । देशभरका जिल्ला नगर उद्योग वाणिज्य संघहरूमाभ संघले आफ्ना कार्यक्रमहरू मार्फत संघे उत्कृष्ट सावित गर्दै आएको छ । यस पृष्ठभूमिमा ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको ५० औं स्थापना दिवस एवं स्वर्ण जयन्ती

जिल्लाका आम उद्यमी व्यवसायीहरूका लागि चिरस्मरणीय, चिरप्रेरकको रूपमा मनाउन सफल भएको हाम्रो मुल्यांकन रहेको छ ।

स्वर्ण जयन्तीको अवसरमा भए गरेका महत्वपूर्ण कार्यले संघको भिजिबिलिटी, अपनत्व र संघर्षलाई थप उचाई प्रदान गरेको छ । सरकारले अधि सारेको सुखी नेपाली र समृद्ध नेपालको लागि स्वर्ण जयन्तीको अवसरमा आयोजित मेलाले बृहत परिप्रेक्ष्यमा सानो भएपनि समृद्धितर्फ अधि बढाउन सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहलाई सकारात्मक दबाव दिएको छ ।

० स्वर्ण जयन्तीको अवसरमा भएको गतिविधिको महत्त्व के कस्तो रहेको छ ?

संघले स्वर्ण जयन्तीको अवसरमा वर्षभरि विविध कार्यक्रम गरी मनाउने निर्णय गरेको थियो । सोही अनुरूप स्मारक अनावरण, प्रोडक्टिभीटी अवार्ड लगायत विभिन्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेको समयमा संघको ३८ औं साधारण सभा सम्पन्न भयो । सो साधारण सभाबाट संघको अध्यक्षमा म निर्वाचित भए । निर्वाचित भएदेखि नै स्वर्ण जयन्तीलाई कसरी व्यापकता दिने, मुलुकको आर्थिक समृद्धिमा केही महत्वपूर्ण सन्देश दिने, सामाजिक क्षेत्रमा ठोस सन्देश दिने काम गर्ने बारे मेरो नेतृत्वको कार्यसमितिलाई छलफल भइरहेको थियो । स्वर्ण जयन्तीलाई एउटा उत्सव, एउटा प्रेरणा, एउटा गौरव र संघको उपलब्धीलाई व्यापक प्रचारप्रसार गर्ने तवरले मनाउनुपर्ने मुख्य जोड थियो ।

चार दिने ललित अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेला सोही जोडको परिणति थियो । यस मार्फत भर्खरै अस्तित्वमा आएको प्रदेश सरकार, स्थानीय सरकार र केन्द्र सरकार समक्ष संघका सरोकार, एजेण्डालाई ध्यानाकर्षण गराउन सफल भएको छ । ललितपुरको

कृष्णलाल महर्जन
अध्यक्ष, ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ

व्यापार प्रवर्द्धन र यहाँ उत्पादित सामग्रीको अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा समेत प्रवर्द्धन गर्ने प्रयास स्वरूप पनि सो मेला आयोजना गरेका हौं । हरेक वर्ष निरन्तर मेला गर्नका लागि सो मेला महत्वपूर्ण पहलकदमीको रूपमा रहेको छ । यसबाट आर्थिक विकासका लागि तीन वटै तहका सरकारसंग सहकार्यको वातावरण बनाउन सक्यौं ।

मेलाले दोस्रो दिन सिक्का निष्कासन र ज्येष्ठ नागरिक सम्मान, तेस्रो दिन विभिन्न राजदूत तथा कूटनीतिक नियोग प्रमुखहरूलाई यहाँका ऐतिहासिक सम्पदाको अवलोकन गराइयो । मेलाले ललितपुरका सम्भावनाहरू देशभित्र मात्र नभई मुलुक बाहिर पनि उजागर गर्न सफल भएको छ । छोटकरीमा भन्नुपर्दा संघको ५० वर्षको इतिहासको गौरव गर्दै, वर्तमानको मुल्यांकन र भविष्यको रेखा कोर्न सफल भएका छौं ।

० अरु के के महत्वपूर्ण कामहरू भएको छ ?

युवावर्गलाई रोजगारी अवसर सिर्जना गर्न विभिन्न तालिम सञ्चालन, बजेट सम्बन्धमा छलफल, लुभुलाई टेक्सटायल औद्योगिक ग्रामको रूपमा स्थापना गर्नेलाई

निकै प्राथमिकतामा राखेका छौं । त्यसैगरी समसामयिक विषयमा व्यावसायिक सचेतना, ललितपुरको दक्षिणी भेगस्थित माभखण्डको परियोजनालाई सहजीकरण गर्ने कार्य शुरू गरेका छौं । जिल्लाको आर्थिक सम्भावना र व्यावसायिक वातावरणका लागि भएका विभिन्न प्रयासलाई समष्टिगत रूपमा भन्ने हो भने ती कार्यले संघलाई नयाँ उचाई र आफ्नो गन्तव्यसम्म पुग्न थप सशक्त र व्यापक बनाएको छ ।

० आउँदो वर्ष के के काम गर्ने सोच बनाउनुभएको छ ?

संघको गतिविधिलाई जिल्लाको तीन वटै नगरपालिका र तीन वटै गाउँपालिकामा केन्द्रीत गर्ने छौं । आर्थिक सम्भावनाहरूलाई पहिचान गरी त्यसलाई मूर्त रूप दिन लगानीको वातावरण तयार गर्ने, उद्योगी व्यवसायीहरूलाई क्षमता विकास गर्दै जाने छौं । जिल्लाको दक्षिणी भेगमा उत्पादित दूध तथा तरकारीको बजारीकरण अझै राम्रोसंग गर्न सकिरहेको छैन । कृषिमा आधुनिक प्रविधि अबलम्बन गर्दै अर्गानिक खेती गर्न सके उत्पादनको थप स्रोत सुनिश्चित हुनेछ । त्यसैगरी ललितपुरलाई हस्तकलाको शहर निर्माणको अभियानमा जुट्ने छौं । मूलतः यहाँ उत्पादित वस्तुको बजार ग्यारेन्टी अहिलेको सबैभन्दा महत्वपूर्ण पक्ष हो । यसका लागि पनि नेपाल सरकार, कूटनीतिक निकाय, निर्यातजन्य व्यवसायी लगायतसंग नजिकमा रहेर काम गर्ने छु ।

त्यसैगरी लुभुमा रहेका टेक्सटायल उद्योग हाम्रो जिल्लाकै औद्योगिक शान हुन् । अहिले छरिएर रहेका यी उद्योगलाई पनि एकीकृत गरेर अघि बढ्न सक्तियो भने यसबाट पनि मुलुकको व्यापार घाटालाई न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ । टेक्सटायल उद्योग आफैमा ठूलो 'भ्यालु एड' हुने क्षेत्र भएकाले यसको संरक्षण, प्रवर्द्धन र प्रविधिगत रूपान्तरणका लागि संघले स्थानीय सरकार र व्यवसायीहरूसँग सहकार्य गर्नेछ ।

० युवावर्गलाई रोजगारी उपलब्ध गराउन के गर्नुहुन्छ त ?

सरकारले अघि सारेको ५ लाख नयाँ रोजगारी सिर्जना गर्ने लक्ष्य पूरा गर्न पनि सरकारसँग सहकार्यको खाका सहित प्रस्ताव पेश गर्ने छौं । त्यसबाट सरकारको पनि लक्ष्य पूरा हुने र हाम्रा बेरोजगार युवावर्गले पनि रोजगारी पाउने छ ।

० पर्यटन उद्योग प्रवर्द्धनमा के गर्ने सोच बनाउनु भएको छ ?

मूलतः ललितपुर आउने पर्यटकलाई हामीले अधिकतम समय यतै राख्ने अर्थात् दिनभर यहाँ रमाउन सक्ने वातावरण बनाउनु पर्छ । अहिले त हामीले उनीहरूलाई औसत ३ घन्टा भन्दा बढी बसाउन सकिरहेका छैनौं । यसका लागि ठूला होटल स्थापनाको पहल गर्नुपर्छ भने होमस्टे लगायतको अवधारणालाई पनि थप परिष्कृत गर्दै अघि बढाउनुपर्दछ ।

अर्कोतर्फ, काठमाडौं उपत्यकावासीलाई अहिले विदा मनाउने ठाउँ एकदमै सीमित छ । भर्खरै खुलेको चन्द्रागिरीको भीडभाड हेर्दा लाग्छ कि हामीसँग ललितपुरमा दर्जनौं चन्द्रागिरीहरू छन् तर तिनको हामीले प्रचार प्रसार गरेर Value Add नै गर्न सकेका छैनौं । यसैले माभगाउँ लगायतका स्थलका पर्यटकीय सम्भावना बोकेका क्षेत्रहरूमा 'युनिक पर्यटकीय प्रोडक्ट' सहित लगानीका लागि पनि विशेष योजना अघि सार्ने छौं । भूकम्प पछि सबैभन्दा सुरक्षित शहरका रूपमा रहेको यस ललितपुर जिल्लाको पर्यटकीय प्रचार प्रसारलाई थप तीव्रता दिनेछौं ।

० सम्भावनालाई मूर्त रूप दिन आवश्यक लगानी कसरी जुटाउने त ?

ललितपुरको असीमित सम्भावनाहरू उजागर गर्दै त्यसमा लगानीका लागि हामीले निकट भविष्यमा नै 'पाटन लगानी मिट' आयोजना गर्ने योजना बनाएका छौं । स्वदेशी लगानीकर्ता र गैरआवासीय नेपालीसमेतको सहकार्यमा यस्तो लगानी सम्मेलनले वैदेशिक लगानीकर्तालाई समेत आकर्षित गर्न सकिन्छ भन्ने हाम्रो विश्वास रहेको छ । यसको मोडालिटीका विषयमा थप छलफल गरेर अघि बढ्नु पर्नेछ ।

० संघले भिमसेन मन्दिर बनाउने कुरो कहाँ पुगिरहेको छ ?

भिमसेन मन्दिरलाई व्यापारीको मुख्य देवता मानिन्छ । विश्व सम्पदामा सूचीकृत पाटन दरबारमा अर्वास्थिति भिमसेन मन्दिर वैशाख १२ गतेको भूकम्पले क्षति पुऱ्याएको छ । यसको पुनःनिर्माणको लागि संघले ध्यानाकर्षण गराउने र पहल गर्ने प्रतिबद्धता लामो समयदेखि व्यक्त गर्दै आएको थियो । भूकम्पले क्षति पुऱ्याएको विश्व सम्पदामा सूचीकृत पाटन भीमसेन मन्दिर मर्मत-सम्भार गर्न पुरातत्व विभागले भारतीय दूतावासलाई दिने निर्णय गरिसकेको अवस्थामा संघलाई जिम्मेवारी दिने प्रक्रियागत पहल भइरहेको छ । हामीले पत्रकार सम्मेलनमाफत पुनः निर्माणको जिम्मेवारी लिएको सार्वजनिक घोषणा गरिसकेका छौं । सरोकारवाला निकायसंग समन्वय गरेर पुनःनिर्माणको कार्य चाँडै शुरू गर्ने छौं ।

० संघ संयोजन रहेको यल पर्व सांस्कृतिक संरक्षण समितिले के गरिरहेको छ त ?

ललितपुरमा धेरै मूर्त, अमूर्त संस्कृतिहरू छन् । ती मध्ये कतिपय जेनतेन, कति लोपोन्मुख रहेका छन् । यही अमूर्त संस्कृतिहरू मध्ये दशैंको अवसरमा पाटन दरबार क्षेत्रमा सञ्चालन हुने मुछैँ आगनमा नित्य पुजासंगै पायो जात्रा, नवदुर्गा नाच रहेका छन् । ती पर्वहरू सञ्चालनका लागि सम्बद्ध गुठीयारहरू रहेको यल सांस्कृतिक पर्व संरक्षण समिति गठन गरिएको छ । त्यसको संयोजन गर्ने जिम्मेवारी ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघलाई दिएको छ । सोही अनुरूप संघले पर्व सञ्चालनका लागि स्थानीय तहको ध्यानाकर्षण गराउने, गुठीयारहरूबीच छलफल गर्ने कार्य गर्दै आएको छ । यस पटकको दशैंमा मुछैँ आगन घरको पुनःनिर्माणसंगै पायो जात्रा र नवदुर्गा नाच सञ्चालन गर्ने तयारी भइरहेको छ । ती संस्कृतिहरू संरक्षण गर्नुपर्ने खाँचो छ । ती संस्कृतिको माध्यमबाट पर्यटन उद्योग प्रवर्द्धन गर्न सकिन्छ । यही कुरोलाई संघले अगाडी बढाइरहेको छ ।

मरत लाल जोशी
वरिष्ठ उपाध्यक्ष (ल.उ.वा.संघ)

सरकार, प्रमुख राजनीतिक दलका नेताहरूले मुलुकमा राजनीतिक अस्थिरता समाप्त भएको भन्दै आर्थिक समृद्धिको दिशामा अघि बढनुपर्ने कुरा दोह्याउँदै आएका छन् । नेताहरूको कुरा पत्याउने हो भने सबैको ध्यान अब आर्थिक समृद्धि र विकासतिर केन्द्रित भएको छ ।

संघीय संरचना एक बोभिलो शासन प्रणाली हो, यद्यपि नेपाल जस्तो मुलुकमा समावेशी विकास, शक्तिको निक्षेपीकरण र राज्यमा सबैको अपनत्व र सहभागीताको लागि आवश्यक रहेको छ । संघीयताले गाउँ गाउँका प्रत्येक नागरिकले राज्य नजिक भएको अनुभूत गर्न सक्ने अवसर प्रदान गर्दछ । आर्थिक समृद्धि र विकास केवल भाषण गरेर हासिल हुँदैन । यसका लागि केहि पूर्वाधारहरू खडा हुनु जरूरी छ ।

राजनीतिक एजेण्डा समाप्त मुलुक आर्थिक समृद्धिको दिशामा अघि बढेको आम उद्योगी र व्यवसायीले अनुभूत गर्नुपर्दछ । राजनीतिक अस्थिरता र द्वन्द्वले देशको करिब दुई दशक खेर गईसकेको छ । निजी क्षेत्रका व्यवसायीहरूले यस दौरान अत्यन्त ठूलो पीडा भोगेको छ । चन्दा, बन्द, हडताल, लोडसेडिङ्ग जस्ता प्रतिकूल अवस्थाबाट निजी क्षेत्रका व्यवसायीहरू

मुखले समृद्धि र कानूनमा व्यवसायीलाई करने उपभोक्ता ऐन

गुज्रिँदै यहाँ सम्म आईपुगेको हो । आफ्नो बाउ बाजेले जोडेको सम्पत्ति बन्धकी राखेर जेनेतेन आफ्नो व्यवसाय धान्दै आएका छन् । हालको राजनीतिक परिवर्तनपछि निजी क्षेत्रले राज्यबाट ठूलो आशा लिएका छन् । राज्यका नीति नियम र ऐन कानून व्यवसायमैत्री हुनेछ भन्ने निजी क्षेत्रको ठूलो भरोसा थियो र छ । यदि यस्तो हुन सकेन भने आर्थिक समृद्धि र विकासका कुरा केवल खोक्रो नारामा मात्र सीमित हुनेछ । यसले देशमा अर्को ठूलो दुर्घटना निम्त्याउनेछ ।

अनुगमन र कालोबजारी दुई यस्ता विषय हुन्, जुन राज्य र उपभोक्ता प्रति

“अनुगमनकर्ताको व्यवहारलाई हेर्दा लाग्छ सबै व्यवसायीहरू गलत मनसायका हुन्छन् । अब सरकारले यो दृष्टि परिवर्तन गर्नुपर्छ । काग र बकुलालाई एकै ठाउँमा राखेर हेर्ने दृष्टिकोण अब राज्यले छोड्नुपर्छ ।”

व्यवसायीहरूको उत्तरदायित्वलाई व्यवस्थित गर्न प्रयोग गरिन्छ । जुनदिन देखि कुनै एक व्यवसायीले आफ्नो व्यवसायको शुरू गर्दछ, उसको राज्य र उपभोक्ता प्रति उत्तरदायित्व शुरू भइसकेको हुन्छ । विगतमा अनुगमन मार्फत व्यवसायीहरूलाई अनुशासित गर्ने गरेको पाइन्छ । यो जरूरी पनि छ किनभने व्यावसायिक क्षेत्रमा सबैजना राम्रा नै हुनुपर्छ भन्ने छैन । कोही कोही गलत मनसायका पनि हुन्छन् । यसले राज्य र उपभोक्तालाई ठगेको त छँदैछ, शुद्ध र अनुशासित व्यवसायीहरूलाई समेत अप्ठ्यारो अवस्थामा पारेको छ । निजी क्षेत्रका व्यवसायीहरू अनुगमन गर्ने सरकारको

नीतिप्रति पूर्ण समर्थन गर्दछ, र नियमित हुनुपर्छ भन्ने कुराको भरपुर समर्थन गर्दछ । तर अनुगमनको दौरानमा अनुगमनकर्ताबाट गरिने व्यवहार र तरिका अत्यन्त अव्यावहारिक छ । यसलाई सुधार गरी अगाडी बढ्न राज्यलाई सुभाव दिन चाहन्छ । हुल बाँधेर संचारकर्मी र प्रहरीको जत्था नै बोकेर गर्न आउने अनुगमनले सही व्यवसायीमा समेत डर त्रासको वातावरण श्रृजना गर्दछ । यसो नगरी सरोकारवालाहरूको निगरानीमा मात्र अनुगमन गरिनुपर्दछ । आज अनुगमनकर्ताको व्यवहारलाई हेर्दा लाग्छ सबै व्यवसायीहरू गलत मनसायका हुन्छन् । अब सरकारले यो दृष्टि परिवर्तन गर्नुपर्छ । काग र बकुलालाई एकै ठाउँमा राखेर हेर्ने दृष्टिकोण अब राज्यले छोड्नुपर्छ । गलत व्यवसायीहरूलाई पहिचान

गर्ने काम राज्यको हो । यसमा सहयोग गर्न अब सही व्यवसायीहरूले पनि सरकारलाई मद्दत गर्नुपर्छ । हामी त चाहन्छौं नै गलत मनसायका व्यवसायीहरू विस्थापित होस ताकि सही व्यवसायीहरूले डर त्रास बिना अनुशासित ढंगले आ आफ्नो व्यवसाय गर्ने वातावरणको श्रृजना होस् । यसो नभई अनुगमनकर्ताहरूले केवल धमिलो पानीमा माछा मार्ने काम मात्र गरिरहेका छन् ।

कुन सरकारी निकायले के को लागि अनुगमन गर्ने हो र कुन ऐन अन्तर्गत कुन निकायले कारवाही गर्ने हो स्पष्ट गर्नुपर्दछ । एउटै प्रकारको कानूनलाई

अनुगमन र कार्यवाही गर्ने विभिन्न निकायहरू छन् । नियमन, अनुगमन र कारवाही एकद्वार प्रणाली मार्फत संचालन हुनुपर्छ । यदाकदा अनुगमनको क्रममा कैफियत देखिएको भनी व्यवसायीहरूलाई हथकडी लगाएर कैयौं दिन हिरासतमा पनि राख्ने गर्दछ । आरोप प्रमाणित हुनु अगाडी नै एउटा व्यवसायीलाई हथकडी लगाउने कतिको जायज छ ? हथकडी लगाएर थुनामा राखिएपछि यदि उक्त व्यवसायी गलत नभएको प्रमाणित भयो भने उसले भोग्नुपर्ने मानसिक र सामाजिक क्षतिको क्षतिपूर्ति कसरी गर्ने ? देशमा राजनैतिक परिवर्तन सँगै यसमा पनि परिवर्तन गरिनुपर्ने निजी क्षेत्रको माग रहेको छ । अन्यथा व्यवसायीहरूमा अनुगमन भन्ने सम्झना आउने बित्तिकै केवल डर त्रासको वातावरण श्रृजना हुन्छ ,जसले हाल राज्य र नेतृत्वकर्ताहरूले सोचेको आर्थिक समृद्धि र विकास केवल देखावटी मात्र हो भन्ने प्रमाणित हुनेछ ।

अनुगमन मार्फत अनुगमनकर्ताहरूले बोकेर आउने अर्को हतियार हो कालोबजारी । आज खुद्रा व्यवसायीहरू यो शब्ददेखि अत्यन्त त्रसित र भयभित छन् । अनुगमन आयो भने कालोबजारी भइन्छ भन्ने व्यवसायीहरूमा छाप नै बसिसकेको छ । अनुगमनकर्ताले त्यतिबेला प्रयोग गर्ने ऐन भनेको कालोबजार तथा केही सामाजिक अपराध तथा सजाय ऐन २०३२ हो । राज्यको शासन प्रणालीले ठूलो फडुको मारिसकेको भएतापनि यो ऐन लागू भएको आधा शताब्दी नाघिसकेको छ । केही भाषागत संशोधन बाहेक यस ऐनमा कुनै पनि संशोधन भएको छैन । यो ऐनका प्रावधानहरू समयानुकूल छैन । यो ऐन अब खारेज हुनु पर्छ, होइन भने आज हामीले बोलीचालीको भाषामा सुनिने आर्थिक सुशासन र खुल्ला अर्थतन्त्रको कल्पना नगरे पनि हुन्छ । आज धेरै खुद्रा व्यवसायीहरूलाई यस ऐन अन्तर्गत प्रताडित गरिसकेको छ । धेरै व्यवसायीहरूले आर्थिक तथा मानसिक क्षति व्यहोरिसकेको छ । अबको संघीय संरचनामा यस्ता समय सापेक्ष नभएका ऐनहरू खारेज हुनेछ भन्ने सबै व्यवसायीहरूले अपेक्षा गरेका छन् । नीतिगत त्रुटीहरूका साथसाथै यसका

केही व्यावहारिक समस्याहरू पनि छन् । खुद्रा व्यवसायीहरूलाई बेला बखत ऐनको बर्खिलाप कालोबजारी गरिएको भन्ने आरोप लाग्दै आएको छ । तर सरसर्ती हेर्ने हो भने यो सही पनि देखिन्छ तर गहिरिएर सुक्ष्म तरिकाले हेर्ने हो भने यसमा कुनै पनि खुद्रा व्यवसायीहरूको गलत मनसाय पाइदैन । यसको जड भन्सार बिन्दु नै हो ।

मुहानबाट धमिलो पानी पठाएर धारामा स्वच्छ पानीको अपेक्षा गर्न सकिँदैन ।

“यदि यस्तो हुन सकेन भने आर्थिक समृद्धि र विकासका कुरा केवल खोक्रो नारामा मात्र सीमित हुनेछ । यसले देशमा अर्को ठूलो दुर्घटना निम्त्याउनेछ ।”

भन्सार बिन्दुमा वास्तविक भन्दा कम मूल्यमा मुल्यांकन गर्ने अनि खुद्रा व्यवसायीहरू लाई कालोबजारी गरेको आरोप लगाउँदछ । यो ऐन कार्यान्वयन भइरहेसम्म गलत नियतका व्यवसायीहरू प्रोत्साहित र सही नियतका व्यवसायीहरू हतोत्साहित भइरहने अवस्था रहनेछ । त्यसकारण देशमा आर्थिक समृद्धि र विकासको मुलधारमा यदि सबै निजी क्षेत्रका व्यवसायीहरूलाई प्रवेश गराउने हो भने कालोबजार तथा केही सामाजिक अपराध तथा सजाय ऐन २०३२ लाई खारेज गरिनुपर्छ ।

संसदमा हालै मात्र प्रस्तावित गरिएको उपभोक्ता संरक्षण सम्बन्धी कानूनलाई संशोधन र एकिकरण गर्न बनेको विधेयक २०७३ को बारेमा केही चर्चा गरौं । यदि ध्यान पुऱ्याएर यो विधेयकको अध्ययन गर्ने हो भने के अवधारणा लिएर यो विधेयक प्रस्ताव गरिएको हो प्रष्ट हुन्छ । कुनै छलफल बिना गृहकार्य नगरीकन हतारमा प्रस्ताव गरिएको प्रष्ट हुन्छ । उपभोक्ता संरक्षणको नाममा व्यवसायीहरूलाई अनावश्यक जरीवाना र जेलको प्रावधान राखेर त्रसित गर्न मात्र विधेयक ल्याइएको हो । यसमा थुप्रै भाषागत त्रुटीहरू देखिन्छन् । उपभोक्ता संरक्षण ऐन २०७३ को विधेयक संसदमा प्रस्ताव गरिएको छ, तर यसको विरोध स्वयं उपभोक्ता अधिकारकर्मीहरूले नै गरिरहेका छ । कति हास्यास्पद छ यो कुरा । त्रुटी सहितको

अपुरो र अस्पष्ट ऐन ल्याउँदा उपभोक्ता मैत्री हुने देखिँदैन भन्ने राष्ट्रिय उपभोक्ता मञ्च नेपालको आधिकारिक धारणा आइसकेको छ । व्याकरणीय त्रुटीका कारण विधेयकमा उल्लेख गरिएका उपभोक्ता अधिकार संरक्षणको हकमा उपभोक्ता र कर्मचारी अन्योलमा रहने र व्यावसायिक अराजकतासँगै मिलेमतोको सम्भावना बढ्ने देखिएकोले तत्काल संशोधन गर्नुपर्ने माग उपभोक्ता मञ्चको भनाई रहेको छ । विधेयकमा समेटिएको प्रावधान उपभोक्ता हित भन्दा पनि उत्पादक र व्यवसायीलाई कारवाहीको दायरामा ल्याउने नियत राखेको आभास हुन्छ । यसबाट उपभोक्ताको संरक्षण त सम्भव हुँदैन नै, उद्यमी व्यवसायीहरू पनि निरूत्साहित हुने सम्भावना नै बढी देखिन्छ । अब हाम्रो बुझाइमा निजी क्षेत्रका व्यवसायीहरूसँग यस विधेयकबारे छलफल नगरिएको त हो नै , स्वयं उपभोक्ता अधिकारकर्मीहरूसँग पनि सरोकार नराखीकन यो विधेयक प्रस्ताव गरिएको छ । प्रत्येक प्रावधानहरू सरोकारवालाहरू सबैसँग घनिभुत छलफल गरी संशोधन गर्नुपर्ने टड्कारो रहेको छ ।

यस विधेयकमा केही प्रावधानहरूमा अनुगमन गर्ने अवस्थामा नै जरिवाना र कैदको निर्णय गर्ने अधिकार स्वयं अनुगमनकर्ता वा विभागिय प्रमुखको अधिकार क्षेत्र भित्र पारिएको छ । नियामक निकाय भनेको प्रशासनिक निकाय हो, न्यायिक निकाय होइन त्यसकारण यो अधिकार नियामक निकायलाई दिइनु प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्त विपरीत छ । कसैलाई दण्ड जरीवाना तय गरिनु अगाडी दण्डित हुने व्यक्तिलाई सफाइको पुरा मौका दिइनु पर्दछ , यो न्यायिक नियम र संसारभरि चलनचल्तीको सिद्धान्त हो । ऐनले यो सिद्धान्तलाई पनि चुनौती दिएको देखिन्छ । व्यावसायिक क्षेत्रमा सबै सही हुन्छ र सबै गलत हुन्छ भन्ने छैन । त्यस्तै नियामक निकायका सबै कर्मचारीहरू सही हुँदैन । गलत व्यक्तिले यस्तो दण्ड जरीवानालाई दुरुपयोग गर्ने सम्भावना अत्यन्त प्रबल हुन्छ, यसले सरकारी ढुकुटी त भरिँदैन, तर सुशासनको परिकल्पनालाई पनि ध्वस्त पारिदिन्छ । त्यसकारण यस्ता दण्ड जरीवानाको अधिकार केवल न्यायिक निकायलाई मात्र हुनुपर्छ । जो संग सही र गलत छुट्टयाउने पृथक चस्मा

हुन्छ र न्यायिक प्रकृया सुक्ष्म ढंगले संचालन गर्दछ र दण्ड जरिवाना सही ढंगले गर्छ ।

यो विधेयकमा निकै धेरै जेल र जरीनाको प्रावधान राखिएको छ । सामान्य कुरो हो हाम्रो नीति नियमहरू अपराधलाई निर्मुल पार्न तिर लक्षित हुनुपर्छ, अपराधीलाई होइन । अपराधलाई अपराधीबाट अलग्याएर जिम्मेवार नागरिकमा परिणत गर्ने खालका नीति नियमहरू बनाइनुपर्छ । व्यक्तिमा रहेको गलत प्रवृत्तिलाई हटाउन सक्नुपर्छ, तर यो विधेयकमा रहेका प्रावधानले गलत प्रवृत्तिलाई मात्र होइन व्यक्तिलाई नै सिध्याउने अवधारणा लिएको प्रष्ट हुन्छ जुन अत्यन्त गलत नीति हो ।

क्षतिपूर्तिको प्रावधान पनि यसले अत्यन्त गलत नीतिका साथ ल्याइएको छ । कसैले

पनि क्षतिपूर्तिको दावी एक व्यवसायीमाथि गर्न सक्ने प्रावधान यसमा ल्याइएको छ । तर

“आर्थिक समृद्धि र विकासको भावनाको विपरीत भएको हुनाले यो विधेयकलाई तुरुन्तै फिर्ता गरी छलफलबाट यसका प्रावधानहरू संशोधन सहित पुनः संसदमा प्रस्ताव गर्नुपर्ने कुरो सबै क्षेत्रबाट जोडदारका साथ उठाउनुपर्ने आजको आवश्यकता हो ।”

यदि कसैले गलत मनसाय लिएर क्षतिपूर्तिको दावी गर्न आएमा र क्षतिपूर्तिको मनसाय गलत भएमा त्यस्ता दावी कर्ता व्यक्तिले उन्मुक्ति पाउनु हुँदैन र त्यस्ता व्यक्तिलाई हदैसम्मको कारवाही हुनुपर्छ, होइन भने यसले गलत

प्रथा प्रारम्भ हुने र राज्यको व्यावसायिक क्षेत्रले ठूलो क्षति व्यहोर्ने सम्भावना रहन्छ ।

यस विधेयकमा यस्ता थुप्रै संशोधन गर्नुपर्ने प्रावधानहरू रहेको छ । यस प्रस्तावित विधेयकको यति धेरै विरोध आएको कारण सरोकारवालाहरूसंग बिना कुनै छलफल र पर्याप्त गृहकार्य बिना हतारमा ल्याइएकोले हो । यसले देशमा व्यावसायिक विचलनको ठूलो सम्भावना ल्याउने छ । आर्थिक समृद्धि र विकासको भावनाको विपरीत भएको हुनाले यो विधेयकलाई तुरुन्तै फिर्ता गरी छलफलबाट यसका प्रावधानहरू संशोधन सहित पुनः संसदमा प्रस्ताव गर्नुपर्ने कुरो सबै क्षेत्रबाट जोडदारका साथ उठाउनुपर्ने आजको आवश्यकता हो ।

**BEST-IN-CLASS
PROTECTION
OF DOCUMENTS
AGAINST FIRE**
Resists fire for upto 120 minutes

RANGE OF RELIABLE
SECURITY SOLUTIONS
FOR HOMES AND OFFICES
Guaranteed safety for every valuable

**EXCEPTIONAL SECURITY
DESIGNED TO MATCH
EXCLUSIVE LIFESTYLE**
Trusted protection for your precious possessions

www.nce.com.np 5010772 | 5524476 | 5535589 | 5535091

समृद्धिका लागि उद्योग व्यावसाय

विनियमले, विनियमलाई पटिपत्र, पटिपत्र लाई निर्देशनले, निर्देशनलाई फोनले काट्ने भएपछि कसरी विश्वस्त भएर लगावीकर्ताले आफूले पसिना बगाइ कमाएको कमाई लगावीगरी जोखिम लिब चाहन्छ ।

दिनेश श्रेष्ठ

अध्यक्ष, ने.उ.बा.महासंघ प्रदेश नं ३

छिटो छिटो सरकार
परिवर्तनका कारण
अस्थिर राजनीतिक

अवस्थाले देशको आर्थिक विकासले अप्रत्याशित नसक्नुको एउटा कारण भएको ठम्याई थियो । स्थिर सरकारको नीति र कार्यक्रम स्थिर हुने, कर्मचारीतन्त्र जनसेवी हुने, काम गरी खाने वातावरणको आशा गरी जनताले वामगठबन्धनलाई राजनीतिक स्थिरता र विकासको लागि बहुमत दिई सरकार बनाउने अवसर दिएको अवस्था छ । सबै राजनैतिक दलहरूले, राजनीतिक विषय करिब करिब अन्त्य भईसकेको र अबको विषय सूची आर्थिक विकास र जनताको समृद्धि रहेको कुरा चुनाव पूर्व दलहरूको घोषणापत्र र त्यस पछिका अभिव्यक्तिहरूले प्रष्ट पारेको अवस्था छ । आम नागरिक हिजोको पीडा, कष्ट भूलेर अब अगाडीको सुख, समृद्धि, सहजताको जीवन यापनको कल्पनामा छन् । समृद्धिका लागि मिलेर काम गरे मात्र नेताहरू प्रति सबैको आदर र सम्मान रहने छ ।

संविधानले समाजवाद तर्फ उन्मुख अर्थ व्यवस्था हुने कुरा उल्लेख छ । नेपालको अर्थतन्त्र खुल्ला बजार अर्थतन्त्र हुने हो या नियन्त्रित अर्थ व्यवस्था हुने हो वा मिश्रित अर्थव्यवस्था भन्ने स्पष्ट गरी सबैको सहमतिमा देश समृद्धिको लागि राज्यले लिने उपयुक्त व्यवस्था स्पष्ट पार्न जरूरी छ । हरेक क्षेत्रमा अबको यो तीव्र गतिमा परिवर्तन भई रहेको अवस्थामा एक शताब्दी पुरानो विचारलाई हुबहु प्रयोग असम्भव हुँदा समय

सापेक्ष अर्थ व्यवस्थाको खाँचो छ । हुने संग लिएर नहुनेलाई बाँड्ने नीतिले मानिस किन बढी मिहिनेत गरी बढी कमाउन खोज्छ । यो पनि एउटा सान्दर्भिक प्रश्न छ, भने नहुनेको जीवन यापन सहज बनाउन, वितरण गरिनु पर्छ भन्ने पनि सही छ । अतः उत्पादन र आय मूलक कार्यको लागि वितरण हुनु पर्दछ नकी उपभोगको लागि मात्र । आम रूपमा रहेको गरिबी उन्मुलन गरी सबै नेपाली सुखी बनाउन सीमित श्रोत, साधनको वितरण उत्पादनका लागि गरिनुपर्दछ । सबैलाई आरक्षित होइन, समान अवसर र सबैलाई सक्षम बनाउने कार्यक्रमहरूको जरूरी छ । धेरै मिहिनेत गर्नेले धेरै कमाउन सक्ने अवसर प्राप्त नभई कोही मिहिनेत गर्दैन । बढी मिहिनेत गरी आफ्नो लागि बढी कमाउन सक्ने निश्चित भए मात्र बढी मिहिनेत गर्न चाहन्छ । होइन भने कमाएको जसरी पनि लुकाएर उपभोग गरी सिध्याउने हुन्छ । अतः लगानी गर्न उत्साही हुने नीति लिनु पर्दछ । मिहिनेत गर्नेलाई अवसर मिलोस् र बढी मिहिनेत गर्नेले बढी कमाई जीवन यापन सहज बनाउन सकियोस्

आमनिर्वाचन पछि उच्च नेतृत्व तह देखि संघ, प्रदेश, स्थानीय निकायहरू संग समेत हामीहरूले पटक पटक गरेको विचार विमर्श भेटघाट छलफलमा नेतृत्व तह पनि निकै चिन्तित रहेको हामीले पाएका छौ । सबै नेताहरूले व्यक्त गरेको विचारहरू सुन्दा हाम्रा समस्याहरू प्रायः उहाँहरूमा विदितै रहेको अनुभूति हुन्छ । तर यस आ.व.को आर्थिक विधेयकले पनि आशा गरेजस्तो व्यवस्था भएन । चालु आ.व.को आर्थिक ऐनमा केही व्यावहारिक र कार्यान्वयन जटिल रहेका पक्षको परिमार्जनका लागि अनुरोध

गरेका छौ । प्रधानमन्त्री एवं मन्त्रीहरू संगको भेटमा उद्योग व्यवसाय फस्टाउन लिनुपर्ने नीतिहरूबारे छलफल भएकै कारण, कहाँ के गर्नु पर्छ भनी लिखित रूपमै दिने काम भईरहेको थियो । हालै सरकारले पहिलो पटक प्रधानमन्त्रीकै नेतृत्वमा आर्थिक विकासका लागि लिनुपर्ने नीतिबारे निजी क्षेत्र संग सम्वाद गर्न निजी क्षेत्र समेत रहने गरी उच्च स्तरीय उद्योग वाणिज्य प्रवर्द्धन संवाद समिति गठन गर्ने निर्णय भएको छ । यस समितिको सक्रियता र समितिबाट हुने निर्णयको शीघ्र कार्यान्वयन हुनेमा हामी आशावादी छौ ।

समृद्धि र विकासका लागि, आयात प्रतिस्थापन वा निर्यात बढाउन उत्पादन बढनुपर्छ । आयात प्रतिस्थापन वा निर्यातगर्न उत्पादनका लागि आवश्यक हरेक अवयवको लागत न्यूनतम हुनुपर्छ । स्वदेशमा उत्पादन वृद्धिबाट आयात प्रतिस्थापनका साथै, मूल्य अभिवृद्धि, रोजगारी श्रृजना, पुनःलगानी, निर्यातका साथै राजस्व परिचालन र अर्थतन्त्र चलायमान बनाउने हुँदा सबै देश हर तरफको सेवा, सुविधा, करछुटका साथै अनुदानसम्म उपलब्ध गराएर आफ्नो देशको उत्पादनहरूलाई प्रतिस्पर्धी बनाउने

काम नगरी राजनैतिक आडमा कमाउने परिपाटी अन्त गर्नुपर्ने । विधि, नियम, कानून व्यवहारिक सरल र स्पष्ट गर्न परिमाजित गरिनुपर्दछ । नियन्त्रणमुखी कानून हटाई व्यवहारिक र अनुकूल कानून बन्नुपर्ने ।

नीतिहरूबाट उद्योग प्रवर्द्धन र संरक्षण गर्ने गर्दछ । विदेशी आयातीत सामान भन्दा स्वदेशी उत्पादनलाई कूल लाग्ने कर राजस्व कम असूल गरेर राज्यले सहयोग गर्दछ । नेपालमा पनि औ.व्या.ऐनले तयारीमा लाग्ने कर भन्दा त्यस्ता वस्तु उत्पादन गर्दा लाग्ने कच्चा, सहायक कच्चाप्रदार्थ र प्याकिङ सामग्री आयातमा लाग्ने करका दरहरू कम हुने स्पष्ट व्यवस्था गरेको छ । तर राज्यको एक निकाय उद्योगले बनाएको कानूनलाई, राज्यको अर्को निकाय अर्थले पालना गर्नुपर्ने बाध्यता नभएको कारण पनि उद्योगहरूको प्रवर्द्धन भईरहेको छैन । नीतिगत रूपमै देशमा उद्योग स्थापना भएमा, तयारी भन्दा उद्योगलाई चाहिने कच्चा पदार्थ, सहायक कच्चा पदार्थ र प्याकिङ सामग्री आयातमा कर कम लाग्ने व्यवस्था हुनेहो भने उद्योग स्थापनामा वृद्धि हुने थियो ।

आगामी एक दशक स्वदेशी उत्पादन वृद्धि दशकका रूपमा “राष्ट्रिय उत्पादन दशक” घोषणाका लागि नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ प्रदेश ३ को

प्रदेश सभाले प्रस्ताव पारित गरेको थियो । स्वदेशी उत्पादन बढाउन प्रत्येक वर्ष सुविधा घटाउदै लाने गरी शुरूमा आउनेलाई बढी फाइदा हुने गरी उद्योगमा लगानी गर्ने, पुनः लगानी समेतलाई करमा छुट सहूलियत दिएर लगानी कर्तालाई उत्साही बनाउने कार्यक्रम आउनसके स्वदेशी उद्योग स्थापना र उत्पादन बढ्ने थियो । यसबाट आयात प्रतिस्थापना, रोजगारी श्रृजना, स्वदेशमै मुख्य अभिवृद्धि र निर्यात सम्भावनाका साथै राजश्वको निश्चित श्रोत पनि हुने थियो । काम नगरी बैकमा बचत गरी ब्याज खाई बस्ने भन्दा काम गरी मिहिनेत गरेर जोखिम उठाई लगानी गर्नेले ब्याज भन्दाबढी आम्दानी हुने र आफ्नो लगानी सुरक्षित देखेमात्र लगानीकर्ता लगानी गर्न तयार हुन्छ । लगानी गर्नेको लगानी सुरक्षित हुने कानूनहरूको निर्माण र विद्यमान कानूनमा परिमार्जन जरूरी छ । यस विना डर, त्रासमा, विधि र सिद्धान्तविहीन अनुगमन, अधिकारी वर्गको स्वेच्छाचारी प्रवृत्तिमा रहेर लगानी गर्न कोही चाहदैनन् ।

प्रत्येक नेपाली समृद्धि र सम्पन्न बनाउन उनीहरूको आय वृद्धि हुनप्यो । आय

वृद्धि उत्पादन मुलक, सेवा मुलक कार्यबाट हुनु प्यो । मुख्य अभिवृद्धि गरेको हुनुप्यो । काम गरी खानेलाई सबैबाट सहयोग हुनुप्यो । बढी मिहिनेत गर्नेले बढी आम्दानी गर्ने हुनुप्यो । काम नगरी राजनैतिक आडमा कमाउने परिपाटी अन्त गर्नुप्यो । विधि, नियम, कानून व्यवहारिक सरल र स्पष्ट गर्न परिमार्जित गरिनुपर्दछ । नियन्त्रणमुखी कानून हटाई व्यवहारिक र अनुकूल कानून बन्नुप्यो । सबै नेता, दल र राज्य निकाय निजी क्षेत्रले समृद्धीको लागि दिशानिर्देश गरी मिलेर काम गरे समृद्ध नेपाल बन्न धेरै समय लाग्दैन । विधि, कानून नियममा आफु पनि बाँधिनु प्यो र अरूलाई पनि राज्यले बाँध्न सक्नु प्यो । ऐन लाई नियमावलीले, नियमावली लाई विनियमले, विनियमलाई परिपत्र, परिपत्रलाई निर्देशनले, निर्देशनलाई फोनले काट्ने भएपछि कसरी विश्वस्त भएर लगानीकर्ताले आफूले पसिना बगाई कमाएको कमाई लगानीगरी जोखिम लिन चाहन्छ । उद्योग बाट समृद्धीको लागि सबै मिलेर उद्योगमा लगानी आकर्षित गर्ने कार्य गरे समृद्धि टाढा छैन ।

since 1962

PURNA PHOTOS

Thaina Tole, Lalitpur

RAJENDRA KUMAR SHAKYA

PHOTOGRAPHER

Thaina, Lalitpur

Tel.: 5553260

Mobile: 9841220038

Email: rajenkshakya@gmail.com

WEDDING / STUDIO / EVENT / CONFERENCE PHOTOGRAPHY

न्यून लगानीको चिन्ता

कतिपय व्यवसायी घरजग्गाको व्यापारमा आकर्षित हुन्छन्, सजिलै पैसा कमाइने सट्टेबाजी प्रवृत्तिका क्रियाकलापमा आफूलाई केन्द्रित गर्छन् । नेपालका व्यवसायी यस्ता अभ्यास र व्यवहारमा संलग्न हुन थालेका उदाहरण देख्न सकिन्छ।

डा. वन्द्रमणि अधिकारी

अर्थतन्त्रमा न्यून लगानी, उत्पादन, कमजोर उत्पादकत्व, उच्च व्यापार घाटा, बढ्दो मूल्यवृद्धि, बढ्दो चालुखाता घाटा समेतका समस्याबाट सरकारमात्र होइन आम नागरिक गम्भीर र चिन्तित छन् । उच्च व्यापार घाटा कसरी कम गर्ने, स्वीकृति लिएर पनि नआएको लगानी कसरी भित्र्याउने, मूल्यवृद्धिलाई निर्धारित सीमामा कसरी राख्ने र थप साधनको जोहो कसरी गर्ने भन्ने चिन्ता सरकारको हो । आम नागरिक काम गरिखाने वातावरण कसरी बन्ला भनेर चिन्तित देखिन्छन् । तेल तथा अमेरिकी डलरको मूल्य बढ्दा उच्च मुद्रास्फिति हुने हो कि भन्ने चिन्ता पनि सर्वत्र छ । सडक अफ अव्यवस्थित हुने र कामको अवसर घटेर दैनिक जीवन कठिन बन्दै जाने हो कि भन्ने चिन्ता थप गम्भीर बन्दो छ । यस्तो राष्ट्रिय चिन्ताको सम्बोधन गर्न सरकार पनि गम्भीर बन्नुपर्छ ।

सामान्य व्यक्तिले बुझ्ने र बुझ्न सक्ने विषय पर्याप्त लगानीविना उद्योग खुल्दैनन् । परियोजना चल्दैनन् र आर्थिक क्रियाकलापमा व्यापकता आउँदैन । उद्योग नखुल्दा र परियोजना नचल्दा उत्पादन मात्र ठप्प हुँदैन पूर्वाधार पनि बन्दैनन् । यसले थप रोजगारी सिर्जना हुँदैन । भविष्यमा विकासको आधार पनि खडा हुँदैन । काम नपाएपछि आम्दानी बढ्दैन । आम्दानी नभएपछि जीवन धान्न कठिन हुन्छ । नागरिक काम खोज्न विदेशतिर भौतारिन

थाल्छन् । भएका काम र व्यवसायका लागि जनशक्ति अभाव हुन्छ । यस्तो अवस्था विद्यमान रहे अर्थतन्त्रले कसरी गति लेला ?

पाहुना चरित्र भएको आर्थिक साधनको प्रभाव बढ्नुको अर्थ राज्य विदेशी सहायता र अनुदान खोज्न थाल्छ । जनता वैदेशिक रोजगारीबाट प्राप्त आम्दानीमा भर पर्न थाल्छन् । व्यवसाय गर्न सजिलो तथा थोक र खुद्रा व्यापारप्रति आकर्षित हुन्छन् । कृषिकार्य गर्न र उद्योग चलाउन व्यापारभन्दा पुँजी, सीप र धैर्यता चाहिन्छ । कृषिबाट आम्दानी लिन कम्तिमा नौ महिना कुर्नुपर्छ । उद्योगबाट आम्दानीको अपेक्षा गर्न कम्तिमा छ महिना कुर्नुपर्छ । त्यसैले त उद्योगी उद्योग बेचेर व्यापारतर्फ लाग्छन्, किनकि दुईचार दिनमै नाफा कमाउन सकिन्छ । कतिपय व्यवसायी घरजग्गाको व्यापारमा आकर्षित हुन्छन्, सजिलै पैसा कमाइने सट्टेबाजी प्रवृत्तिका क्रियाकलापमा आफूलाई केन्द्रित गर्छन् । नेपालका व्यवसायी यस्ता अभ्यास र व्यवहारमा संलग्न हुन थालेका उदाहरण देख्न सकिन्छ ।

परम्परागत रूपमा उद्योगमा संलग्न व्यवसायीसमेत उद्योग छोडेर जग्गा व्यापारमा संलग्न छन् । करिब सबै व्यापारिक घराना कुनै न कुनै रूपमा मोटरकार जस्ता सवारी साधनको व्यापारतर्फ केन्द्रित हुँदै जानुले यसलाई प्रमाणित गर्छ । सार्वजनिक क्षेत्रबाट पनि पुँजीगत लगानी पर्याप्त हुन नसक्दा उद्योग तथा कृषिक्षेत्रमा पूर्वाधार पुग्दैन । व्यवसाय र उत्पादन बजारसँग जोडिँदैन । साना र घरेलु उद्योग बन्द हुन थाल्छन् । अहिले यस्तै अवस्था छ ।

दती भएकामध्ये आधाभन्दा कम उद्योगमात्र सञ्चालनमा छन् । चलेकामध्ये पनि पूर्ण क्षमतामा चलन सकेका छैनन् ।

पर्याप्त पुँजी तथा प्रविधि उपलब्ध नभएपछि, बजारसम्मको पहुँच नभएपछि किसान पेसाबाट पलायन हुन थाल्छन् । नयाँपुस्ता माटोतर्फ नजर लगाउँदैन । ग्रामीण भेगमा खेतबारी बाँधै रहनुको कारण यही हो । कृषि तथा स्थानीय कच्चापदार्थमा आधारित उद्योगमा बढोत्तरी नभएपछि नागरिकमा के गरौं, कसो गरौं भन्ने हुन्छ । उनीहरू आफ्नो दैनिकीप्रति चिन्तित हुन्छन् । यस्तो असहज परिस्थिति आएपछि युवा वर्गले आफ्नो वृत्तिविकास रोकिएको र उज्वल भविष्यमा तगारो लागेको अनुभूति गर्नु स्वाभाविक हो ।

यस्तो अवस्था उत्पन्न भएपछि ग्रामीणभेगका बासिन्दा सहरतर्फ पलायन मात्र भएका छैनन् । विदेशतिर भासिने क्रम पनि बढ्दो छ । सहरमा मानिस थुप्रिएपछि गाउँमा उत्पादन गर्ने ठाउँ र हात दुवै घट्छन् । नेपालमा त्यस्तै भएको छ, वार्षिक पाँच लाखभन्दा बढी क्रियाशील उमेरको जनशक्ति विदेशमा छ । विदेश जानेले पैसा त पठाउँछन्, तर त्यसको अधिकांश रकम उपभोगमा मात्र खर्च हुन्छ, उत्पादनमा होइन । मूल्यवृद्धि यसैको परिणाम हो । विदेशमा बस्ने व्यक्तिले गाउँमा भएका परिवारका सदस्यलाई पनि सहरमा बसाइ सार्न उत्प्रेरित गर्ने प्रचलन

बढ्नु पनि अर्थतन्त्रका लागि शुभ होइन । नीति, सुशासन र प्रशासन एवं पूर्वाधारमध्ये कहाँकहाँ कमजोरी छन् । तिनलाई हटाउन के गर्नुपर्छ, भन्ने कुराको व्यावहारिक अनुसन्धान गरी उपाय पत्ता लगाउनुपर्छ । अनिमात्र अपेक्षित लगानी बढ्ने वातावरण बन्छ ।

सहरी क्षेत्रमा धुलो र धुँवाका कारण हावापानी प्रदूषित हुन्छ, मानिसको उच्च चाप, ठूलो आवाज निकालेर सम्पन्न गरिने कार्य र अव्यवस्थित ट्राफिक समेतका कारणले ध्वनि प्रदूषित हुन्छ । पानी, ध्वनि र हावा प्रदूषित भएपछि मानिसमा चिड्चिडाहट र तनाव बढी स्वास्थ्यमा जटिलता देखिन थाल्छ । त्यसको प्रभाव विवेक र सहनशीलतामा पनि ह्रास आउँछ । यसले सुरक्षा र सामाजिक सद्भावको विषयमा पनि चुनौती थप्छ । यस्ता गतिविधिले एकातिर अर्थतन्त्रको वृद्धिमा सुस्तता आउँछ भने अर्कातिर सामाजिक व्यवस्थामा अस्थिरता पैदा हुन्छ । सुशासनमा चुनौती थपिन्छ । सरकारले गरेका काम र प्रयासमा नागरिकको ध्यानाकर्षण हुँदैन । बरु मानिसहरू सरकारप्रति औँलो ठड्याउन थाल्छन् । थप नकारात्मक बन्दै जान्छन् । सरकारले गरेका सानोतिना प्रयासले सुधारको आभास दिन सक्दैन । त्यसले सरकार पनि असन्तुष्ट हुन थाल्छ, जनतालाई दोषी देखाउन खोज्छ, थाहै नपाई जनताबाट टाढिन थाल्छ । जब मुख्यमुख्य सहरहरू बिथोलीन थाल्छन् । त्यसको प्रतिकूल प्रभाव देशभरि पर्छ ।

यस्ता दीर्घकालीन प्रभाव पार्ने विषयको समाधानका लागि अर्थतन्त्रमा पूर्वाधार निर्माण तथा उद्योग स्थापनाका लागि ठूलो मात्रामा पुँजी निवेश गर्नुपर्ने हुन्छ । पुँजी सार्वजनिक, निजी र सहकारी तथा सामुदायिक क्षेत्रबाट निवेश हुन सक्छ । नेपाल जस्तो देशमा यातायात, कृषि तथा सहरी क्षेत्रका पूर्वाधार निर्माणको क्षेत्रमा सार्वजनिक क्षेत्रको महत्व रहन्छ भने पर्यटन, जलविद्युत तथा कृषि एवं उत्पादनशील उद्योगका क्षेत्रमा निजी क्षेत्रको योगदानको अपेक्षा गर्न सकिन्छ । कृषि, साना उद्योग तथा सेवाको क्षेत्रमा सहकारी क्षेत्रबाट लगानी आउँछ । निजी क्षेत्रमा पनि

स्वदेशी र विदेशी गरी दुई पक्षबाट लगानी प्राप्त हुन्छ । तर लगानी त्यसै हुने होइन । विदेशी लगानी पनि यसै आउँदैन ।

लगानी सरकारको ढुकुटीसँग मात्र होइन जनताको खल्लिसँग पनि जोडिएको हुन्छ, लगानीकर्ताले लगानी गर्दा पटकपटक सोच्छ । लगानी नीति तयार गर्दा लगानीकर्ताको चाहना, मर्म र मनोविज्ञान बुझ्नुपर्छ । यसैलाई मध्यनजर गरेर विश्वका विभिन्न देशले अन्य देशबाट लगानी तान्ने रणनीति बनाएका छन् । विश्वमा वैदेशिक लगानीको अंक सन् २०१६ मा आइपुग्दा १.८७ ट्रिलियन डलर पुगेको छ । यद्यपि सन् २०१७ मा यो अंकमा २३ प्रतिशतले कमी आएको देखिन्छ । चीनले अफ्रिकाका विभिन्न देशमा समेत धेरै क्षेत्रमा लगानी विस्तार गरेको छ । अन्य महादेशीय क्षेत्रमा जस्तै अफ्रिकी महादेशका ४४ देशसमेत विभिन्न स्वतन्त्र व्यापार सम्झौतामा प्रवेश गरेका छन् ।

क्षेत्रीय लगानी बढाउने प्रतिबद्धताका साथ नेपालमा भने भर्खर बिस्टेकको चौथो सम्मेलन सकिएको छ । यस पृष्ठभूमिमा लगानी बढाउने विषय कुरा गरेर मात्र हुने होइन । यसका लागि सशक्त योजना र प्रभावकारी नीति चाहिन्छ । लगानी नीति बनाउनु वा पुनरावलोकन गर्नुअघि कुल गार्हस्थ उत्पादनमा अहिलेको क्षेत्रगत योगदान के छ ? हामीले अपेक्षा गरेको समृद्धि हासिल हुन कुन-कुन क्षेत्रमा निश्चित समयावधिमा थप कति लगानीको आवश्यकता छ ? अनि क्षेत्रगत र समष्टिमा वार्षिक वृद्धिदर कति हुनुपर्छ भन्ने विषय एकिकन गर्नु आवश्यक हुन्छ ।

नेपालमा कुल गार्हस्थ उत्पादनमा क्षेत्रगत योगदानको लेखाजोखा गर्दा सन् २००१ मा प्राथमिक क्षेत्र 'कृषि, वन तथा मत्स्य' को योगदान ३७ प्रतिशत थियो । अहिले यो अंक २८ प्रतिशतमा भरेको छ । उद्योग क्षेत्रको योगदान पनि १८ बाट १४ प्रतिशतमा ओर्लेको छ । उद्योगमध्ये उत्पादनमूलक उद्योगको योगदान भन्डै ९ बाट भरेर ६ प्रतिशत पुग्नपुग छ । सीमित वर्ग र परिवारलाई बढी फाइदा दिने सेवा क्षेत्रको योगदान भने ४५ बाट भन्डै ५८

प्रतिशत पुगेको छ । सेवा क्षेत्रमा होलसेल र रिटेल ट्रेडहरू, बैंकिङ क्षेत्र र रियल स्टेटका विषय आउँछन् । यसको अर्थ उत्पादनशील क्षेत्रमा लगानी कम छ । कृषिक्षेत्रको योगदान घटेको छ तर यस क्षेत्रमा आश्रित जनसंख्या प्रतिशत घटेको छैन । यसले कृषि क्षेत्रमा औसत आय घटेको र गरिबीको दर तथा सघनता बढेको पुष्टि हुन्छ । हुन त यसलाई विप्रेषणले केही क्षतिपूर्ति गरेको भए पनि यसको एकिकन अध्ययन भएको छैन, हुनुपर्छ । लगानी जल, वन र कृषिको औद्योगीकरणमा केन्द्रित हुनुपर्छ । यसपछिको क्षेत्र खनिज हो । पर्यटन क्षेत्रले पनि पहिला दुई क्षेत्रलाई तान्न सक्छ । तसर्थ यी क्षेत्रमा लगानी बढाउनुपर्छ ।

हुन त विगत पाँच वर्षको तथ्यांक हेर्दा सरकारले गरेको पुँजीगत विनियोजन र स्वदेशी निजी लगानी दुवै बढेको छ । प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानीको अंक पनि ५२ अर्बबाट १५१ अर्ब पुगेको छ । तर लगानीको अंक प्रस्तावित लगानी अंकको पाँच भागको एक भागभन्दा पनि कम छ । यति लगानीले त अपेक्षाकृत उत्पादन हुन सक्दैन । हामीलाई पूर्वाधार क्षेत्रमा मात्र सबै मिलाएर समायोजित मूल्यमा २० खर्बको लगानी आवश्यक छ । कृषि क्षेत्रको औद्योगीकरण कार्यबाट अर्थतन्त्रमा उद्योग क्षेत्रको अनुपात बढ्न सके मात्र अर्थतन्त्रको आन्तरिक स्वास्थ्य बलियो हुन्छ ।

नेपालमा लगानीको लागि झोत, सम्भाव्यता र अवसर प्रशस्त छन् । तर सही सोच, व्यावहारिक नीति, उपयुक्त प्रविधि, वैज्ञानिक कार्यपद्धति तथा निरन्तरको लगनशीलता र अन्तरमनको इमान्दारी खाँचो छ । तसर्थ अब सम्भावित सबै क्षेत्रबाट हुने नयाँ लगानी बढाउने रणनीतिक उपायको खोजी गरिनुपर्छ । प्रस्ताव गरेकाले पनि परियोजना सुरू गर्नमा किन आनाकानी गरिरहेका छन् । नीति, सुशासन र प्रशासन एवं पूर्वाधारमध्ये कहाँकहाँ कमजोरी छन् । तिनलाई हटाउन के गर्नुपर्छ, भन्ने कुराको व्यावहारिक अनुसन्धान गरी उपाय पत्ता लगाउनुपर्छ । अनिमात्र अपेक्षित लगानी बढ्ने वातावरण बन्छ ।

प्रेमलाल महर्जन

अध्यक्ष

राष्ट्रिय उपभोक्ता मन्च
केन्द्रीय कार्यालय, काठमाडौं
नेपाल सरकारको केन्द्रीय आपूर्ति
समितिको सदस्य ।

पृष्ठभूमि :

प्राचीन भारतका सम्राट चन्द्रगुप्त मौर्यका प्रधानमन्त्री चाणक्यले इश्वरीको चौथो शताब्दीतिर प्रवर्तन गर्नुभएको कौटिल्य अर्थशास्त्रको बारेमा सबैलाई थाहा भएकै विषय हो । तत्कालीन भारत आजको जस्तो खुला बजार अर्थतन्त्र थिएन । शासकीय कार्य क्षेत्र व्यापक थियो । व्यक्तिगत, नागरिक अधिकार र कर्तव्यको बीचमा नैतिक सिद्धान्त र व्यवस्थित कानूनको बीचमा कुनै फरक थिएन । मानिसले उपभोग गर्ने कुनै पनि वस्तु तथा सेवाको नियमनको दायित्व राज्यलाई हुन्थ्यो । धन जनको सुरक्षा, न्यायको व्यवस्था, उद्योग र व्यवसायको विकास तथा नियन्त्रण राज्यको अधिनमा थियो । राज्यद्वारा निर्धारित नियम कानून अनुसार पालन गर्नुपर्ने बाध्यात्मक व्यवस्था थियो ।

उपभोक्तामुखी बजार व्यवस्थापनको लागि व्यावसायिक सचेतना आजको आवश्यकता

राज्यले उद्योग धन्दाको प्रवर्द्धन लगायत प्रत्येक व्यवसाय (औषधोपचार तथा वेश्यावृत्ति) र सार्वजनिक मनोरञ्जनमा समेत कठोर नियन्त्रणको व्यवस्था गरेको थियो । यति मात्र नभई समाजका प्रत्येक नागरिकलाई तिनीहरूले उपभोग गर्ने सेवा तथा वस्तुको गुणस्तर, मूल्य र परिमाणको साथै आपूर्ति व्यवस्था सुलभ र सहज पार्नुपर्ने राज्य र सेवा प्रदायकको परम कर्तव्य थियो । कर्तव्यबाट च्युत भएकालाई राज्यले कठोर सजाय दिइन्थ्यो । त्यस्तै समाजका प्रत्येक पेशा गर्ने व्यवसायीलाई उनीहरूको कामको मूल्यांकनको आधारमा सम्मान र कदर राज्यले गर्दथ्यो ।

नेपालकै हकमा पनि राजा जयस्थिति मल्लले आर्थिक सुधारका कार्यक्रमहरू लागू गर्दै जनतालाई नापतौलबाट ठग्न नपरोस् भनेर कांटा, तराजु, माना पाथी, पाउ, धार्नीको चलन चलाएर सिक्कामा कारोवार गर्नुपर्ने व्यवस्था गर्नुभएको थियो । त्यस्तै राजा राम शाहले पनि सामाजिक व्यवहारको साथै नापतौल गर्ने सामग्रीहरूको मापन तथा प्रमाणिकरणको समेत व्यवस्था गरी ढक काटामा छाप लगाउनु पर्ने समेत व्यवस्था गर्नुभएको थियो ।

पृथ्वीनारायण शाह (१७७९ - १८३०) ले पनि आफ्नो दिव्योपदेशमा 'उप्रान्त विदेशका महाजनहरूलाई पर्सा गढीबाट माथितिर आउन नदिनु । विदेशका महाजनहरू हाम्रो मुलुक आए भने उनीहरूले यहाँका जनतालाई कंगाल नै गराई छोडछन् । हामीले च्यांगा पांगा लगाएर नै यो तीन शहर नेपाल, नौलाख किराँत र हिन्दुपतिको राज्य पनि आर्जन

गरेका थियौं । यसैले नेपाली जनतालाई विदेशी कपडा लगाउन मनाही गरिदिनु आफ्नै देशका कपडा बुन्न जान्नेहरूलाई नमुना देखाएर सिकाउनु र बुन्न लगाउनु । यसो भएमा आफ्नो देशको नगद विदेशमा जान पाउँदैन । आफ्नो देशका जिनिंस तथा अन्य जडीबुटीहरू पनि विदेशतर्फ लैजानु त्यहाँबाट रकम आफ्नो देशतर्फ खैचनु । नगद रकम जसरी हुन्छ आफ्नै देशमा खैचिराख्नु ।" भन्ने उल्लेख गरेको कुराबाट उपभोक्ताको अधिकारको साथै व्यावसायिकता वृद्धिको साथै स्वदेशी उद्योग धन्डालाई समेत प्रोत्साहन दिएको देखिन्छ ।

इतिहासदेखि नै उपभोक्ता अधिकारका कुराहरू हाम्रो वैदिक समाजमा राज्यबाट सम्पादन हुने गरेको तथ्य माथि लेखिएका कुराहरूबाट प्रष्ट हुन्छ । आधुनिक कालमा उपभोक्ता अधिकारको कुरा सन् १९३२ मा बेलायतमा केही मजदुरहरूले उद्योगबाट उत्पादित वस्तुलाई बजार प्रवेश निषेध गरेको कारणले त्यहाँको एक अदालतले निर्णय गरे पछि उठ्न थालेको हो । अदालतले सामाजिक जीवनको लागि आवश्यक पर्ने वस्तुको उत्पादन, बिक्री वितरण तथा भण्डारणमा कसैले पनि अवरोध पुऱ्याउन पाउँदैन, अवरोध गरेको खण्डमा मानवजीवन माथि खेलवाड गरे सरहको दण्डनीय हुनेछ भनि भनेको थियो ।

सन् १९६२ मार्च १५ का दिन संयुक्त राज्य अमेरिकाका राष्ट्रपति जोन एफ. केनेडीले उपभोक्ता अधिकारको व्याख्या गर्दै अमेरिकी कांग्रेसमा एउटा सन्देश दिनुभएको थियो । त्यो सन्देश सुरक्षा, सूचना, छनौट र

सुनुवाईको हक पाउने उपभोक्ताको अधिकार थियो। यसरी कानूनी व्यवस्था सहित उपभोक्ता अधिकारको सुनिश्चितताको विकास भएको पाइन्छ। त्यस्तै सन् १९८५ को अप्रिल ९ मा संयुक्त राष्ट्र संघको साधारण सभामा रिसोलुसन बिल नं. ३९/२४८ बाट सदस्य राष्ट्रहरूले उपभोक्ता अधिकार तथा हित रक्षाको लागि नीति, कानून तथा मापदण्डहरू तयार गरी लागू गर्न यु.एन.गाइडलाइन फर कन्जुमर प्रोटेक्सन बिल १९८५ पारित गरियो। सो अनुसार विभिन्न देशले उपभोक्ता अधिकार सहितका कानून, नीति तथा मापदण्डहरू तयार गरी लागू गरिएको थियो। नेपालमा २०५४ मा तत्कालीन संसदले पारित गरी लालमोहर लागेर २०५५ बैशाख १ गते बाट उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०५४ लागू गरेको थियो। सो ऐनमा निम्न ६ वटा उपभोक्ताका अधिकारहरूको व्यवस्था गरिएको छ।

उपभोक्ता अधिकारहरू :

- १) सुरक्षित हुन पाउने अधिकार
- २) सूचित हुन पाउने अधिकार
- ३) छनौट गर्न पाउने अधिकार
- ४) सुनुवाईको अधिकार
- ५) क्षतिपूर्तिको अधिकार तथा
- ६) उपभोक्ता शिक्षाको अधिकार

अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता र उपभोक्ता अधिकारकर्मीहरूको दबावमा नेपाल सरकारले ल्याएको उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०५४ मा उपरोक्त ६ वटा अधिकार मात्र नेपाली उपभोक्तालाई प्रदान गरिएको छ भने २ वटा अधिकारहरू : स्वच्छ वातावरणमा बाँच्न पाउने अधिकार र आधारभूत आवश्यकताका वस्तुहरू माथि पहुँचको अधिकार प्रदान गरिएको छैन। कैफियतपूर्ण कारोवार गर्ने व्यवसायी वा सेवा प्रदायकबाट उपभोक्ताले क्षतिपूर्ति पाउन र सुनुवाईको अधिकार स्थापित गर्नको लागि उपभोक्ता अदालतको व्यवस्था यो ऐनमा गरिएको छैन। त्यसले गर्दा बजार अराजक ढंगले उपभोक्ता हित विपरीत संलग्न भई रहेको अवस्था छ। बजारलाई व्यवस्थित र मर्यादित बनाई उपभोक्तामुखी बनाउनको लागि ऐन कानूनमा तत्काल दण्ड जरिवानाको व्यवस्था हुनुपर्दछ। उपभोक्तालाई तिनीहरूको हक अधिकार दिन, बजारलाई व्यवस्थित र प्रतिस्पर्धी बनाउनको लागि सरकारले विद्यमान सरकारी संरचनाहरूले

प्रयोग गर्दै आएका निम्न ऐन कानूनहरू प्रयोग गर्ने गरी छुट्टै छाता संयन्त्र निर्माण गरी एकद्वार प्रणाली अन्तर्गत संरचनाको विकास गर्नु पर्ने आवश्यकता देखिएको छ।

नेपालमा उपभोक्ता अधिकार र हित रक्षाको लागि बनेका ऐन कानूनहरू :

- १) मुलुकी (अपराध सहिता) ऐन, २०७४
 - २) निकासी पैठारी ऐन, २०१२
 - ३) आवश्यक वस्तु संरक्षण ऐन, २०१२
 - ४) आवश्यक सेवा संचालन ऐन, २०१४
 - ५) आवश्यक पदार्थ नियन्त्रण ऐन, २०१७
 - ६) खाद्य ऐन, २०२३
 - ७) कालोबजारी तथा केही अन्य सामाजिक अपराध नियन्त्रण ऐन, २०३२
 - ८) स्टाण्डर्ड नाप र तौल ऐन, २०२५
 - ९) नेपाल गुणस्तर (प्रमाण चिन्ह) ऐन २०३७
 - १०) पशु बधशाला र मासु जांच ऐन, २०५५
 - ११) उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०५४
 - १२) प्रतिस्पर्धा प्रवर्द्धन तथा बजार संरक्षण ऐन, २०६३
 - १३) औषधी ऐन, २०३५
 - १४) प्राइभेट फर्म रजिष्ट्रेशन ऐन, २०१४ र नियमावली २०३४
 - १५) साभेदारी ऐन २०२०
 - १६) स्थानीय सरकार संचालन ऐन २०७४
- उपभोक्ता हितसंग सम्बन्धित प्रचलित ऐन कानूनहरूमा दण्ड जरिवानाका प्रावधानहरू समयसापेक्ष नभएको, अव्यवस्थित बजारलाई नियन्त्रण गर्न अपर्याप्त भएको कारणले अहिले बजार अत्यन्त अकुण्ठित, अराजक र अव्यवस्थित हुँदै गएको, केही व्यवसायिक संस्थाहरूको नियन्त्रणमा अस्वस्थ तथा एकाधिकार बन्दै गएको छ। यसलाई नियन्त्रण गर्नको लागि पनि राज्यको दरिलो र प्रभावकारी कदमको आवश्यकता देखिएको छ। राज्यको प्रभावकारी उपस्थितिबाट मात्र व्यावसायिक क्षेत्रलाई मर्यादित र प्रतिस्पर्धी बनाउन सकिने भएकोले वर्तमान दण्ड सजायको प्रावधानहरूमा समयोचित परिवर्तन गरिनुपर्ने आवश्यकता देखिएको छ।

विद्यमान ऐन कानून अनुसार कैफियतपूर्ण कार्य गरेमा हुन सक्ने दण्ड जरिवाना तथा सजाय :

- १) उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०५४ मा व्यवस्था भए अनुसार कैफियतपूर्ण कारोवार गरी कसुर गर्नेलाई दुई वर्ष

कैद तथा तीस हजार रूपैयाँ जरिवाना देखि चौध वर्ष कैद र रू. ५ लाखसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुने व्यवस्था गरिएको छ।

- २) प्रतिस्पर्धा प्रवर्द्धन तथा बजार संरक्षण ऐन, २०६३ मा व्यवस्था भए अनुसार कुनै व्यक्ति वा प्रतिष्ठानले स्वच्छ प्रतिस्पर्धा विपरीत काम गरी कसुर गरेमा रू. २५ हजार जरिवाना देखि रू.५ लाख र कारोवार समेत बन्द गर्न सक्नेछ।
- ३) आवश्यक सेवा संचालन ऐन २०५४ मा व्यवस्था भएनुसार सरकारले कुनै आवश्यक सेवामा हडताल निषेध गर्ने देखि एक वर्ष कैद र १ हजार रूपैयाँसम्म जरिवाना गर्न सक्नेछ।
- ४) कालोबजार तथा केही अन्य सामाजिक अपराध तथा सजाय ऐन, २०३२ मा व्यवस्था भएनुसार
 - (क) कालोबजार गरेमा ३ वर्ष कैद र प्राप्त कोटा वा इजाजत खारेजी गर्न सक्ने।
 - (ख) २० प्रतिशत भन्दा बढी नाफा लिई नाफाखोरी काम गरेमा ५ वर्ष कैद र जरिवाना
 - (ग) मालवस्तु बिचलन (अपचलन) गरेमा डिलरशीप खारेजीको साथै ५ वर्ष कैद र जरिवाना
 - (घ) भुक्याई बिक्री बितरण गरेमा २ वर्ष कैद र जरिवाना।
 - (ङ) औषधीमा मिसावट गरी औषधी बिक्री गरी ज्यानमा नै खतरा पुगेमा जन्मकैद र जरिवाना वा दुवै सजाय।
 - (च) संगठित संस्थाले (सार्वजनिक वा अन्य संगठित संस्था) कसुर गरेमा: त्यस्तो संस्थाको प्रमुख, महाप्रबन्धक, संचालक वा अधिकारीलाई सजाय हुन सक्ने।
- ५) खाद्य ऐन, २०२३ मा व्यवस्था भएनुसार रू.५० देखि २५ हजार सम्म र ३ वर्षसम्म कैद वा दुवै र ज्यानमा नै खतरा पुगेमा रू. १ लाखसम्म क्षतिपूर्ति भर्नु पर्नेछ।

- ६) स्टाण्डर्ड नाप र तौल ऐन, २०२५ मा व्यवस्था भएनुसार रू. १ हजार र १ वर्ष कैद सजाय हुन सक्ने ।
- ७) नेपाल गुणस्तर (प्रमाण चिन्ह) ऐन, २०३७ मा व्यवस्था भएनुसार रू. १ हजार र निकासी पैठारीका लागि राखिएका पदार्थ जफत हुने देखि रू. ५ हजार र १ वर्ष कैद हुन सक्ने ।
- ८) पशु बधशाला र मासु जाँच ऐन, २०५५ मा व्यवस्था भएनुसार रू. १० हजार र एक महिना कैद वा दुवै सजाय हुन सक्ने ।
- ९) मुलुकी (अपराध संहिता) ऐन, २०७४ मा पनि ५ वर्ष कैद र ५ लाख रुपैयाँको जरिवाना लगाउने व्यवस्था छ ।

स्वस्थ तथा प्रतिस्पर्धी बजार बिकासको लागि व्यवसायिक नैतिकता :

मूलतः व्यवसायिक क्षेत्रको लागि

मूल आधार भनेकै ग्राहक वा उपभोक्ता नै हो । उपभोक्ता बिना बजार असम्भव छ भने व्यवसायी बिना उपोक्ताले उपभोग गर्ने पाउँदैन । यसरी एक अर्काको बीचमा नङ्ग र मासुको सम्बन्ध हुन्छ । उपभोक्ता भनेको बजारको राजा नै हो भन्ने चाणक्यको भनाईलाई व्यवसायिक क्षेत्रले आफनो मूलमन्त्रको रूपमा लिइनु पर्दछ ।

उपभोक्तामुखी बजार व्यवस्थापन गर्नको लागि व्यवसायीहरूलाई निम्न कुराहरू न्यूनतम रूपमा ध्यान दिलाउनु पर्ने आवश्यक हुन्छ ।

- १) कानूनी व्यवस्था अनुसार व्यवसाय दर्ता गर्ने देखि उपभोग्य सामाग्रीहरूको मूल्य, गुण, परिमाणको बारेमा प्रष्ट सूचना दिने व्यवस्था गर्ने ।
- २) बजारलाई स्वच्छ र प्रतिस्पर्धामुखी बनाई अस्वस्थ कृयाकलापलाई निरूत्साहित गर्ने ।

- ३) उपभोक्ताप्रतिको व्यवहारमा सुधार गर्ने र मर्यादित व्यवसायिक क्रियाकलाप गर्ने ।
- ४) राज्य, समाज र उपभोक्ता प्रति जिम्मेवार भई व्यावसायिक कार्य गर्ने हुने ।
- ५) उपभोक्ता अधिकार र नियम कानून प्रति सचेत व्यवसायी बन्ने ।

नीष्कर्ष :

चाणक्यकै नीति अनुसार पनि राज्यकै एक आर्थिक संयन्त्र भित्र परेको कारण व्यवसायिक क्षेत्र पनि राज्यको एक अभिन्न अंग हो भन्ने कर्तव्यबोध गरी राज्य, समाज र उपभोक्ता प्रति नैतिक दायित्व निर्वाह गर्नुपर्दछ । आफनो व्यापार व्यवसायलाई मर्यादित गर्न सकेमा उपभोक्ता अधिकार त सुरक्षित हुन्छ नै सामाजिक जीवनमा व्यवसायिक क्षेत्र पनि सम्मानित हुने छ ।

Saishab K. Shrestha

PASA CATERING & RENTAL SERVICE

SHUVA LAV BANQUET

EVENTS
PARTIES
PROGRAMS

NEXT TO HOTEL CLARION
Manbhawan, Lalitpur
Cell No. 9851009064
Ph.5008534
Res. 5520182, 5005170

रविन्द्रराज ताम्राकार
पूर्व वरिष्ठ उपाध्यक्ष (ल.उ.वा.संघ)

परिचय

विदेश वा विदेशमा भइरहने मेला, प्रदर्शनीहरूमा नेपाली व्यवसायीहरूको सहभागीता बढिरहेको छ । कुनै पनि व्यवसायीले कुनै मेला अथवा प्रदर्शनीमा भाग लिँदा आफ्नो स्टलमा धेरै भन्दा धेरै दर्शकहरू आई अवलोकन गरी दिउन भन्ने चाहना हुन्छ नै । अरूको देखासिकीमा नयां व्यवसायीहरूपनि मेला प्रदर्शनीहरूमा सहभागी हुने गरेका छन् । तर त्यहाँ पुगेपछि स्टलमा आफ्नो प्रभावकारी प्रस्तुती दिन नसक्दा निराश हुने गरेका छन् । त्यसको प्रत्यक्ष असर व्यापार व्यवसायमापनि पुग्न जाने हुन्छ । तसर्थ कुनैपनि मेला, प्रदर्शनीहरूमा सहभागीता जनाउन जाँदा केही पूर्व तयारीहरू गर्नु आवश्यक हुन्छ । यहाँ व्यवसायीहरूले आफ्नो स्टलमा प्रभावकारी प्रस्तुतीका लागि केही आधारभूत उपायहरूका बारेमा उल्लेख गर्न खोजिएका छन् ।

योजना

व्यवसायीहरूले सर्वप्रथम आफू कुन मेलामा सहभागीता जनाउन गइरहेका छ । त्यहाँका दर्शक अथवा खरिदकर्ता कस्ता छन् । त्यहाँको दर्शकहरूको

मेला, प्रदर्शनीमा सहभागीताको तयारी

चाहना आदिका बारेमा विस्तृत अध्ययन गर्नपर्ने हुन्छ । यसका लागि उपलब्ध ब्रोसर, वेभसाइट, क्याटलगाहरूको विशेष अध्ययन गर्नुपर्ने हुन्छ । त्यस पछि मात्र सो मेला, प्रदर्शनी आफ्नो लागि उपयुक्त हुन्छ, हुँदैन यकिन गर्नुपर्दछ । यहाँ साथीहरूको लहलहमा लागेर मेला प्रदर्शनीहरूमा भाग लिएर शारीरिक मानसिक तथा आर्थिक समस्यामा परेकाहरूको संख्या पनि बढ्दो छ ।

सो प्रदर्शनीको बारेमा विस्तृत अध्ययन पश्चात आफूलाई उपयुक्त लागेको खण्डमा प्रदर्शनीमा लाग्ने खर्चको बारेमा जानकारी हासिल गर्नुपर्दछ । स्टल खर्च, होटल खर्च, खानपिन खर्च, कार्गो खर्च आदीको

हिसाब किताब राम्रोसंग गर्नुपर्दछ । धेरैलाई आफूसंग भएको सम्पूर्ण सामग्रीहरू उक्त प्रदर्शनीमा लगेन पाए हुन्थ्यो जस्तो लाग्न सक्छ । तर यस्तो सोचले व्यवसायीलाई दुःखमात्र हुन जान्छ । वास्तवमा प्रदर्शनी भनेको आफ्ना सामग्रीहरूलाई स्टलमा सजावट गरेर दर्शकहरू समक्ष विशेष सन्देश प्रवाह गर्नु हो ।

यहाँ मेला प्रदर्शनीमा भाग लिन जाने भन्ना साथ एउटै प्रकारका सामग्रीहरूका व्यवसायीहरू बग्लेती रूपमा जाने गरेको पाइन्छ । यसले आफू आफूमा अस्वस्थ्य प्रतिस्पर्धाको अवस्था सिर्जना हुनजाने हुन्छ । तसर्थ व्यवसायीहरूले फरक फरक सामग्रीहरू लिएर जानु पर्दछ । आफ्नो

“सबै कामको एउटा नाम”

रोजी आर्ट डिजी प्रिन्ट्स

ROSY Digi Prints

लगनखेल, ललितपुर, फोन नं. ०१-५५३६५०२, ५५२४२२२

Email: info.rosyart@gmail.com

• ग्राफिक डिजाईन	• मेटल इचिङ्ग
• फ्लेक्स प्रिन्ट	• टि-सर्ट कलर प्रिन्ट
• ब्यानर	• ब्याग तयार तथा प्रिन्ट
• साईन बोर्ड	• क्याप तयार तथा प्रिन्ट
• ग्लो साईन बोर्ड	• चाँदि, प्लेन, गोल्डेन फ्रेमहरू
• स्टिकर कटिङ्ग	• खादा, दोसल्ला
• स्टिकर प्रिन्ट	• मुर्ती, मेडल, ट्रफी
• पेपर कलर प्रिन्ट	• टोकन अफ लभ
• पि.भि.सी. आईडी कार्ड	• नाइनल, सेल्फ छाप
• कप/प्लेट प्रिन्ट	• रिबन ब्याच

२०७५ सालको विजया दशमी, नेपाल
सम्वत् १९३५, दीपावली र छठ पर्वको
पावन अवसरमा सम्पूर्ण ग्राहक वर्ग,
शुभचिन्तक तथा समस्त नेपालीहरूमा
हार्दिक मंगलमय
शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

विशेष सामग्रीलाई स्टलमा दर्शकहरूको सबै भन्दा बढी ध्यानजाने ठाउँमा सजावट गर्नु पर्दछ। मेला प्रदर्शनीमा जानुपूर्व नै आफ्नो स्टलको ले-आउट लिएर कुन सामग्री कहाँ, कसरी सजाउने भन्नेबारे पूर्व तयारी गर्नु उपयुक्त हुन्छ। एउटै प्रकारका सामग्रीहरू धेरै लिएर जानुको सट्टा महत्वपूर्ण जस्तो लाग्ने दुई चारवटा मात्र त्यहाँ राखेर बाकीलाई चार्ट, फोटो वा विवरणमा राख्न सकिन्छ। यसका लागि प्रोजेक्टर, ल्यापटपको प्रयोग गर्न सकिन्छ।

सजावटका सामग्री

मेला प्रदर्शनीमा पटक पटक सहभागी हुने व्यवसायीहरू समेत स्टल सजाउने बेलामा सामान्य सामग्रीहरूको अभावमा अलमलमा परिरहेको हुन्छ। तसर्थ स्टलको

लागी आवश्यक पर्ने सामग्रीहरूको एउटा छुट्टै लिष्ट बनाएर, एकै ठाउँमा राख्न मिल्ने गरी एउटा बाक्स बनाई राख्दा उपयुक्त हुन्छ। स्टल सजावटका लागि आवश्यक सामान्य सामग्रीहरू

केही रंगीन कपडा, कागज, टेप, नरम बोर्ड कैंची, थम्बपिन, हतौडा, पेन्चिस, हुक आदी आवश्यक दराज, च्याक, हयाङ्गर, शोकेस, टि टेबल, डमी विभिन्न कलरका मार्करहरू

सजावटका उपाय

स्टलमा सजावट गर्दा वस्तुहरूलाई सुरक्षित ढंगबाट प्रदर्शन गर्नु पर्दछ। साथै समय समयमा आवश्यकता अनुसार वस्तुहरूको फेरबदल गर्न सक्ने हुनु पर्छ। आवश्यकता अनुसार बत्तीको व्यवस्था, रंगहरूको समायोजन, पोस्टर, ब्रोसर, भिजिटिङ्ग कार्डहरू वितरण आदी गर्ने वातावरण बनाउन पर्दछ।

अवलोकन गर्न आउने दर्शकहरूलाई सजिलो हुने गरी स्टललाई जिवन्त बनाउन सक्नु पर्दछ।

व्यवहार

मेला, प्रदर्शनीहरूमा आफ्नो सामग्रीहरूको व्यवस्थित रूपमा सजावट गरेतापनि स्टलमा बस्नेको व्यवहारले पनि दर्शकहरूलाई प्रभाव पार्ने हुन्छ। त्यसैले स्टलमा बस्ने व्यवसायीले आफ्नो स्टलमा आउने आगन्तुकहरूको मन जित्ने खालको व्यवहार प्रस्तुत गर्नसक्नु पर्दछ। स्टलमा बस्दा गफ गरेर बस्ने वा निदाउने गर्नु हुँदैन। त्यस्तै आफ्नो स्टललाई खाली राखेर यता उता डुलेर हिंडनुलाईपनि राम्रो मानिँदैन। फेरी स्टलमा बसेर अनावश्यक रूपमा ठूलो स्वरले कुराकानी गर्ने, गीतहरू बजाउने, वादविवाद गर्ने बानीले पनि आगन्तुकहरूमा

नराम्रो प्रभाव पार्न सक्छ । त्यस्तै स्टल भित्रै बसेर मदिरा सेवन गर्ने, धुम्रपान गर्ने, जथाभावी अभद्र तरीकाले खाना खाने बानीले पनि समस्या उत्पन्न गर्न सक्छ ।

प्रदर्शनका सहयोगी

स्टलमा प्रदर्शनमा राख्ने सामग्रीहरूलाई आफ्ना प्रतिस्पर्धीहरूको भन्दा आकर्षक रूपमा सजावट गर्नका लागि केही सहायक सामग्रीहरूको महत्त उपर्युक्त हुनसक्ने हुन्छ । व्यवसायीहरूको चाहना आफ्नो स्टल प्रतिस्पर्धीहरूको भन्दा पृथक र उत्कृष्ट होस भन्ने चाहना हुनु स्वभाविक हुन्छ ।

स्टल भित्र सबै ठाँउ तथा सामग्रीहरू राम्रो, प्रष्ट संग देखियोस् भन्नका लागि उज्यालो प्रकाशको आवश्यकता पर्न

जान्छ । व्यवसायीले यसमा विशेष ध्यान पुऱ्याउन सक्नु पर्दछ । आफ्ना विशेष वस्तु तर्फ दर्शकको ध्यान आकृष्ट गर्नका लागि स्पट लाईटको व्यवस्था गर्नसके राम्रो हुन्छ । सबैतिर प्रकाश पुऱ्याउनका लागि ट्युब लाईट, लिड लाईटको व्यवस्था गर्नु पर्दछ ।

त्यस्तै स्टलको आकर्षक बनाउन रंगको पनि महत्त्वपूर्ण भूमिका रहने हुन्छ । वस्तु र प्रदर्शनको आसय संग मेलखाने किसिमले रंगको छनौट गर्नसके राम्रो हुन्छ । स्टलमा प्रयोग गर्ने रंगहरूबाट आफ्ना वस्तुहरू बढी खुल्ने हुन्छ । जस्तो गरगहनाको लागि रातो वा गाढा निलो, कृषिजन्य पदार्थको लागि हरियो रंग आदि ।

मेलामा, प्रदर्शनीमा आफ्नो स्टल आकर्षक बनाउनका लागि केही ग्राफिक्स, चित्र, फोटो, श्रव्य दृष्य सामग्रीहरूको प्रयोग

गर्नसके राम्रो हुन्छ । आफ्नो वस्तुहरूको साथमा त्यसलाई सुहाउने किसिमबाट फोटो, चित्रहरू प्रदर्शन गर्नसके दर्शकहरू प्रभावित हुनसक्ने हुन्छ ।

अन्त्यमा

आफू सहभागी हुने मेला, प्रदर्शनी सफल, प्रभावकारी होस भन्ने चाहना प्रत्येक व्यवसायीको हुन्छ । त्यसैले सहभागी हुने लागेको मेला, प्रदर्शनीको बारेमा विस्तृत रूपमा जानकारी हासिल गर्नुपर्ने हुन्छ । आयोजकहरू संग नियमित, निरन्तर सम्पर्कमा रहनु आवश्यक हुन्छ । आयोजकहरूद्वारा आयोजना गरीने जानकारी मूलक कार्यक्रम, गोष्ठीमा सहभागी हुन सकेपनि मेला, प्रदर्शनीको बारेमा धेरै कुरा थाहा पाउन सकिन्छ ।

Replicating your printing ethos

sparsha
PRINTERS

SparshaPrinters

Patan-44700 Lalitpur15
Satdobato Nepal
+977-1-5151644 5151373
sparshaprinters@gmail.com
sparshaprinters.com.np

National Productivity Award 2018 Winner

EVEREST FASHION

Company

Company: **Everest Fashion**
 Division: Manufacturer and Export
 Street: Khumaltar Height, Arun Tole 15,
 City: Lalitpur State: Kathmandu Zip Code: 44600
 Phone: 977-1-5525187 Fax: 977-1-5525906

1. Primary Contact

Name: Mr. Maheswor Shrestha
 Title: CEO
 Phone: 977-1-5525187 Fax: 977-1-5525906
 E-mail Address: evefas@wlink.com.np
 Web: everestfashion.com

2. Company Overview : Founding Year: 1994

3. Employee Count: 459 Person

4. Company Ownership: Mr. Rabin Shrestha

5. Executive Leadership

Mr. Rabin Shrestha, Mr. Maheswor Shrestha, Mrs. Sangita Amatya, Miss. Bindira Chitrakar, Mrs. Mamita Shrestha, Mrs. Rabita Shrestha, Mr. Gopal Charan Shrestha, Mrs. Edina Mulmi Shrestha, Mr. Surendra Shrestha,

6. Core Competencies : Quality products

7. Present & Future Issues Affecting Company & Industry

Internal: Nepal's first ISO 9001:2000 certified company in handicraft

Nepal's first Fair Trade USA Certified Company.

From 2008-2017 Getting Top Export Awards

External: Unstable peace in the World

8. Industry Best Practices & Company Examples

Creating employment for 3000 people.

9. Industry Segments / Product Lines

We can produce as per customer's design. Customer's design will be exclusively protected. We have expert qualified people for packing, labeling, tagging, shipment handling, and any sort of consultancy needed.

Future goals: to create 3000 persons job opportunities for the people of Nepal.

Awards:

- 2008-2009 Second Top Exporter of Handicraft in Nepal
- 2009-2010 Top Exporter of Handicraft in Nepal
- 2010-2011 Second Top Exporter of Handicraft in Nepal
- 2011-2012 Top Exporter of Handicraft in Nepal
- Second top exporter in handicraft goods and Top exporter of Felt products for the year 2012/2013
- Best Entrepreneurship Award 2012/2013
- Everest Fashion is Awarded as CIP (Commercially Important Person) on Jan 27th 2014 By Government of Nepal
- Top Exporter in Handicraft goods for the year 2013/2014
- And lots of different Awards for Top and other Activities
- 2014/2015 Top Exporter in Handicraft goods
- 2015/2016 Top Exporter in Handicraft goods
- 2016/2017 Top Exporter in Handicraft goods

Manufactures and Exports
the collection of :

- Christmas Ornaments
- Easter & Halloween
- Accessories
- Decorative items
- Manufactured and crafted by
Fair Craftswomen of Nepal.

For Further Details:
EVEREST FASHION

15 Khumaltar Height, Lalitpur, Nepal
Tel: +977-1-5525187, 5541013 | Fax No : 977-1-5525906
Email evefas@wlink.com.np | www.everestfashion.com

DR. RAGHU BIR BISTA
Assistant Professor
Tribhuvan University

ENTERPRISES: NECESSITY OR OPPORTUNITY TO WOMEN EMPOWERMENT & HAPPINESS: A CASE OF WESTERN NEPAL

whether women's status and characters are higher, whether enterprise has forward and backward linkage, whether enterprise has positive impact on living standard and whether entrepreneurship is necessity or opportunity.

Abstract

Gender Development Index (GDI) of Asia still establishes the development issue of Gender Disparity in the context of Gender Sensitive Development Approach. In Nepal, her Western Region, along with their socio economic vulnerability, reflects its extremity supported by GDI rank. At some extent, enterprises have been endorsed in the western region of Nepal. This paper analyzes whether enterprise is necessity or opportunity throughout examination of the institution and module of enterprises in agriculture and examination of its forward and backward linkages with household dynamics and happiness based on primary data collected from Surkhet, Western Nepal through applying basic statistical tools. The paper finds mixed scenario in which the high income group used it an opportunity but the low income group used it necessity to self-employment because of availability of resources and means. Its positive impact can be found in women empowerment, vulnerability and household dynamics.

Key words: Gender Development Index, Gender Disparity, Development Issues, Socio economic vulnerability, Nepal, etc.

1. BACKGROUND:

Since 1990, Nepal has been giving top priority on enterprises development and entrepreneurship as a major industrial development module and philosophy at grass root level for responding local issues: massive seasonal unemployment, poverty, gender disparity and happiness issue of women. Bista (2011) provides evidence of occurrence of indigenous enterprises developed in ancient and medieval period during which

those enterprises were skill based and caste based particularly in Kathmandu Valley. Somehow castes have been promoting skill based enterprises and entrepreneurship as their family occupational business. CBS (2016) shows its large size in the country. Furthermore small scale enterprises development which carried institutional and policy support to entrepreneurs through indigenous knowledge, micro credit and skill development was a major policy objective component of Industrial Development Policy

1992. As complementary as well as supplementary of Industrialization process, small scale entrepreneurship have been initiated but it has been as major instruments of poverty reduction and self-employment generation, particularly of women's. VDCs, NGO, CBOs and Cooperatives have initiated to provide skill of entrepreneurship to women, particularly marginal women, along with Group Collateral based credit. As record and facts, women have activism in skill based enterprises of women more than other service oriented enterprises in Nepal.

It is claimed that micro small enterprises have not achieved as the expected growth and expansion all over the country. It has been supplemented by the growth of the outflow of labor (male and female) and the growth of poverty to make compound problem. It is supplemented by lower HDI in western development region, particularly in Surkhet. In this context, the query whether women poverty and micro small enterprise development relationship is positive or not may be curious. Therefore, this paper focuses on whether HDI and GDI are satisfactory, whether women's status and characters are higher, whether enterprise has forward and backward linkage, whether enterprise has positive impact on living standard and whether entrepreneurship is necessity or opportunity.

2. OBJECTIVES AND METHODS

This paper assesses women's enterprises development and growth in Nepal with the following specific objectives: to analyze socio-culture characters of women, to observe institution and module of women's enterprises and to analyze its forward and backward linkages with household dynamics and happiness.

This is qualitative cum quantitative research design in which descriptive and explorative modules have been initiated to find out primary data and information about women entrepreneurship for in depth

analysis. The required primary data and information were collected through household survey and key informant interview. For the household survey, there were 642 households sample selected through random sampling method, although the Surkhet was selected purposively. The data was analyzed by using descriptive statistical tool.

3. RESULTS AND DISCUSSIONS

3.1. Women Status: Role and Characteristics

Women are an important issue in modern Nepal because Hinduism based social norms, values and system illustrates women as pride and prestige of family having the limited economic role rather than socio-religious role and life partner. It seems to be the limited role inside the house. Individual freedom and liberal norms, values & system of modern society argues it as slavery, exploitation and marginality.

Since 1990, women issue has been observed as critical issue in the course of capacity and economic development of women, when Gender Development Index (GDI) shows ugly picture of women's socio economic status and capacity with illiteracy, poverty, in access to asset & income, no skill, higher dependency on male, working only unvalued informal activities etc. It was blamed to Patrimonial society for such socio economic discrimination. There was a question how to respond properly

on this issue for their socio economic improvement. As supplementary, women poverty has made ugly to overall scenario of development in the country.

As initiation, the government of Nepal established fundamental right in the Democratic Constitution 1990. As individual citizen, women got individual liberty and freedom to decide or chose or state, move, produce, write, or organize (MoL, 1990). Furthermore, the constitution established equal right of women on information, resources and property and eliminated any forms of discrimination and discriminatory provisions. In one hand, it ends discriminatory customary laws and family laws based on the national code and conduct (MoF, 1990). Constitutionally, there was expected that fundamental right and equal right will provide sufficient legal grounds to access information, opportunity, resources and asset and to be liberal for thinking individually for socio economic activities.

The fundamental right and equal right have changed attitude, behavior and opinion of the society about women, along with male. Its result was creating opportunity to girl like as boy in education and other facilities, protection on employment opportunities, 33 percent quota system in the parliament, access to employment opportunities etc. In addition, the government in 1991 ratified the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW)(MoL,1991). Thus,

access to education has been society towards gender friendly for improving the score of Gender Development Index (GDI) for improving the score of overall development index. As supplementary, the Ninth Plan (1997-2012) had shifted development policy paradigm to Gender Balanced Development from Women Development to eliminate gender inequality and mainstream to women empowerment (NPC, 1997). Thus, women literacy has jumped up unexpectedly in fact and figures.

Table – Gender Status of Nepal (1981-2015)

Indicator	1981	1991	2001	2015	Remarks
HDI	0.328	0.416	0.499	0.548	low
GDI	-	0.312	0.479	0.527	low
Life Expectancy					
Male	50.9	55.0	60.1	68.2	
Female	48.1	53.5	60.7	71.1	
Adult Literacy(15 years)					
Male	20.6	38	62.2	-	
Female	9.2	13	34.6	-	
Economically Active(15 years)					
Male	87.7	79.8	81.7	-	
Female	45.7	48.7	60.4	-	
Per Capita PPP(\$)					
Male			1734	2690	
Female			867	1956	

Source: Author's collection from CBS from 1981 to 2015

Unlikely Urban city, rural city has been struggling for women's development and empowerment because of the illiteracy trapped socio economic culture, norms, values and system. Still, women have been like as valuable ornament of the family. GDI of rural women is found unpleasant in the country, although development efforts have been initiated for women empowerment. In case of Far western Development region, there has been still traditional patrimonial society. GDI shows unpleasant picture across caste and creed.

Table 1 shows the results related

gender status of Nepal based on six indicators, although there are mainly two: HDI and GDI. In addition, there are four indicators: life expectancy, adult literacy and economically active and per capita PPP (\$). HDI and GDI score measures composite human development and gender development respectively. HDI score in 2015 has reached 0.548 which is higher than in 1981 with 0.328, 1991 with 0.416 & 2001 with 0.499.

Thus, impressive progress can be seen in HDI score. Similarly, GDI score in 2015 has reached 0.527 which is higher than in 2001 with 0.479 and in 2001 with 0.312. There is a jump up.

Similarly, life expectancy, adult literacy, economically active and per capita PPP (\$) have been in progress. Above table shows 68.2 years life expectancy of male less than 71.1 years life expectancy of female. Similarly, adult literacy of male (62.2%) is twice of female (34.6%). In economically active, there is 81.4 percent male and 60.4 percent female. Its reflection can be found in per capita PPP (\$). Male's per capita PPP (\$) is 2690 higher than 1956 female's per capita PPP (\$).

Above result of table 1 can be discussed based on the year 1990 as policy initiative year of fundamental right and women right, along with democratic governance, individual liberty and open society. Of course, HDI score in 2015(0.548) is still lower, like as GDI score (0.527). When we

observe HDI in 1981, its score was unexpectedly lower. In case of GDI, the approach was not adopted. What was reason behind such unpleasant results of HDI and GDI, its linkage can be found with unilateral political system, so called Panchayat System with limited fundamental right and individual liberty. In such political structure and system, HDI had not able to catch up acceleration in the absence of international integration, although the country was in the right direction of educational and health institutional development, along with political and socio economic institution. When we observe HDI after the democratic system with individual liberty and open society, the result shows significant growth from 1991 to 2015. Its positive contribution to HDI can be found. In addition, Gender Balanced Development Approach was adopted in 1990. It has been helping to reduce gender disparity and women empowerment.

As supplementary, Nepal had endorsed private property, private investment and economic liberalism as the foundation of economic policy, along with political liberalism. Its reflection can be found in the huge growth of private investment and FDI in industry, business, trade, construction etc., along with the government development expenditure. Its positive contribution can be found in the positive growth of life expectancy, adult literacy, economically active and per capita PPP (\$), although it is

relatively lower in SAARC.

Above result illustrates central role of women in GDI. Women's life expectancy was lower than of male before 1990. Since 1990, women's life expectancy has achieved significant progress. In 2015, women's life expectancy is more than of male. In adultery literacy, women literacy was negligible in 1981 and 1991. In recent years, its status is 34 percent. Girls are made inclusive in the mainstream development activity. Besides, women economically active are 60.4 percent out of 100. It is higher than before. The result is complemented by individual liberty and open society,

along with expansion of private economic activities in the country. It has contributed to improve per capita PPP (\$). Almost results shows positively inclining of women status.

3.2. Women and Entrepreneurship

3.2.1. Entrepreneurship: Types and Status

It is believed that entrepreneurship emerged in 17th century as a person having permission from the government either to perform service or to supply products. Its example is Royal Bank (Durant & Durant, 1960). Later, entrepreneurs were observed as risk takers. In 20th century, it was perceived as enterprise runner for

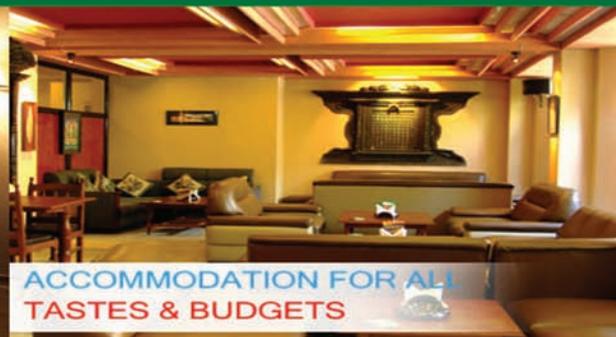
personal gain. Later, it was explained as the entrepreneur producing goods and services by employing innovative technology (Schumpeter, 1949).

The literature on entrepreneurship provides sufficient evidence of entrepreneurship development in ancient Nepal. Bista (2016) mentions the well development of entrepreneurship in Lichhavi Period (110-880AD). Its evidence can be found in Changunaryan Temple. Further, Bista (2016) explains golden age of entrepreneurship related to skill based. For its promotion, King Jayasthiti Malla introduced caste system of Nepal

Kabin Shrestha (Nyachhyan)

Managing Director
9851052655

"YOU DRINK WE DRIVE"

ACCOMMODATION FOR ALL
TASTES & BUDGETS

Silauti Resort

Nakhipot (Nakhudole), Lalitpur

[f facebook.com/silauti](https://www.facebook.com/silauti)
silauti.resort@gmail.com

based on their occupation for labor specialization for higher productivity and efficiency. Thus, indigenous skill and technology based enterprises and entrepreneurship have been in operation since ancient Nepal. Over time period, innovative idea and technology based entrepreneurship has been emerging in the country for economic gain and self-employment.

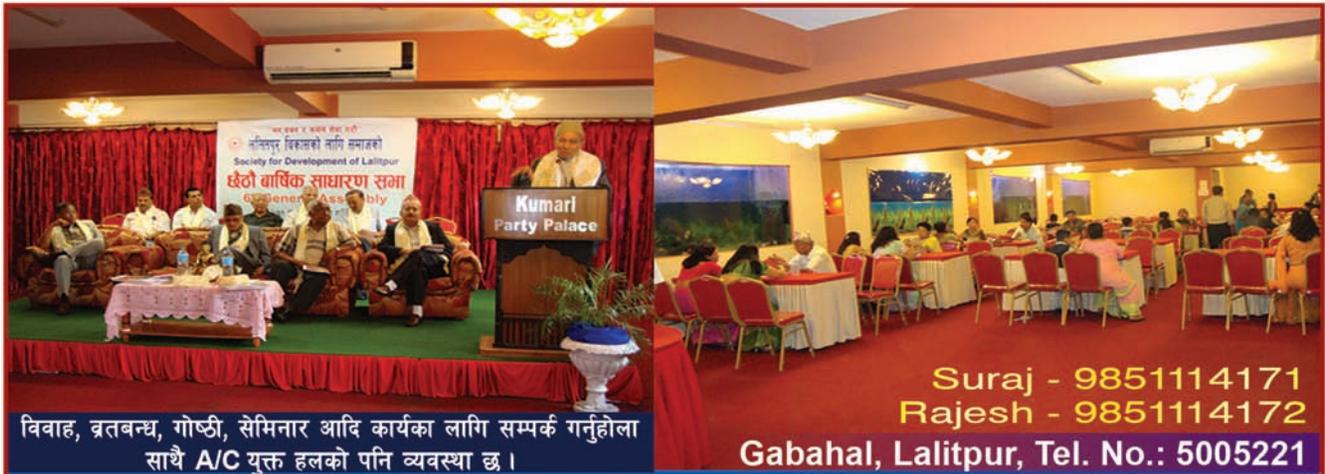
In 1960-1990, unilateral political system and semi command economy had also initiated like as 104 years Rana Regime to protect traditional enterprises and to encourage new and innovative enterprises through training and financial system through Bank and other institutions. As supplementary, enterprises development institutions were established to conduct research

and develop industrial state. Its positive implication can be observed in terms of enterprises development and expansion not only in urban areas but also in rural areas. Despite semi command economy, there was entrepreneurship environment through Industrial Act. At first time, enterprises were categorized into two large and medium industries and micro and small industries (MoI, 1980)

The democratic system had adopted economic liberalism under which private investment was opened in all sectors, except security and information (MoF, 1990). Industrial Act 1992 had also similar categories. The policy perceived micro small enterprises as driver of mass employment creation and poverty

reduction. Since 1990, micro small enterprises have been playing a significant role in local economy as well as national economy. At present, it has been endorsed as economically empowerment to women in urban and in rural areas for reducing gender inequality and women poverty.

CBS (2015) shows the 0.3 million micro small enterprises. Micro Small Enterprises survey (2002) presented four types of micro small enterprises: manufacturing, trade, service and others. Figure-1 explains composition of micro small enterprise in which manufacturing related enterprises with 53 percent dominates. However, there are trade related enterprises (21%), service related enterprises (17%) and others (9%). In addition,

विवाह, व्रतबन्ध, गोष्ठी, सेमिनार आदि कार्यका लागि सम्पर्क गर्नुहोला साथै A/C युक्त हलको पनि व्यवस्था छ ।

Suraj - 9851114171
Rajesh - 9851114172

Gabahal, Lalitpur, Tel. No.: 5005221

KUMARI PARTY PALACE

कुमारी पार्टी पालेस

नेवारी भोज गर्नुपरेमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।

all micro small enterprises have two statuses: full time operation and not full time operation. Figure-4 shows its status. In micro enterprises, full time operation is greater than not full time operation. However, in small enterprises, not full time operation is greater than full time operation.

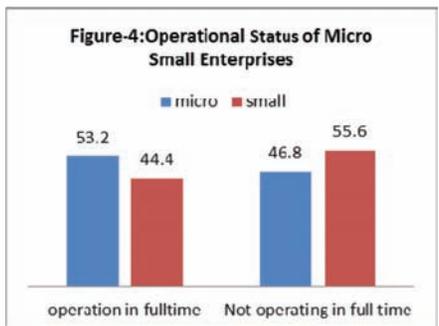
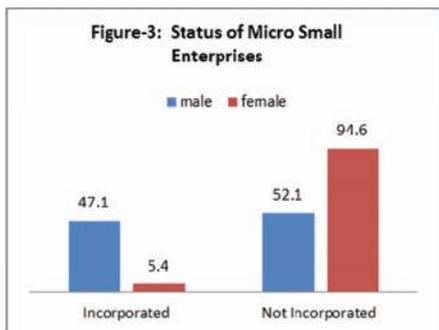
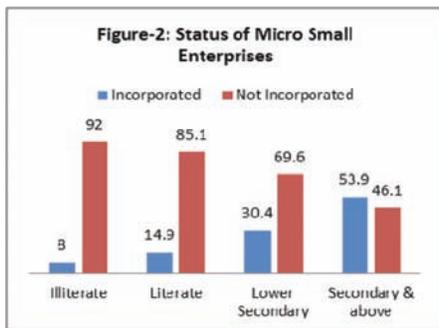
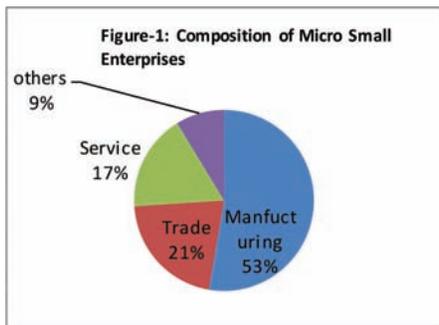

Figure-2 shows legal status of micro small enterprise in which level of education and level of not incorporation has negative correlation. In another, incorporation and education level has positive correlation.

3.2.2. Entrepreneurship and Women Participation

In entrepreneurship, women participation is found. Figure shows its evidence. Due to lower score of women in HDI and GDI, along with literacy and economically active, women are still marginal. In figure 3, women in incorporation with micro small enterprises are only 5.4 percent but not incorporation with micro small enterprises is 94.6 percent. In case of male, not incorporation is significantly large (52%) but incorporation is also significant (47%).

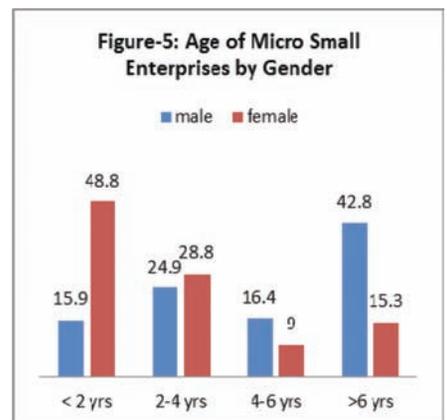

Figure-4 shows age of micro small enterprises having information about women's participation in entrepreneurship. This result is supplementary evidence. Women's aggressive participation can be found in recent years shown by age of micro small enterprises. In the age from younger to older, male's participation is found in older age micro small enterprise but women's participation is found more in younger age micro small enterprises than in older age micro enterprises.

In Surkhet, there is women's participation in micro small enterprises as engine of poverty reduction and

women economic promotion, although there are issues. This is positive impact of enterprises. In figure 10, about 70 percent women opine it as necessity for their empowerment. About 30 percent women opine it as an opportunity, although they have different multiple problems in figure.

3.2.3. Forward and Backward Linkage of Entrepreneurship

The theoretical literatures of industry show its forward and backward linkages in the supply chain. Further, the literature shows forward linkages in terms of output supplying raw materials to the intermediary linkages with the firms and goods to consumers. Thus, it expands to further industrial development and promotion. Similarly, it employs factors of production through which it establishes backward linkages creating demands of factors of production including labor, capital, raw materials, land, technology, etc. Thus, its effect can promote backward linkages with suppliers or producers. In this way, industry leads to develop no of primary producers and intermediary firms and industries, creating employment opportunities, increasing household income and poverty reduction.

Above discussion on enterprises development provides evidence of theoretical and empirical linkages. At local economy, individual micro small enterprise has small scale forward and backward linkage at household level. In aggregate, it is sufficient

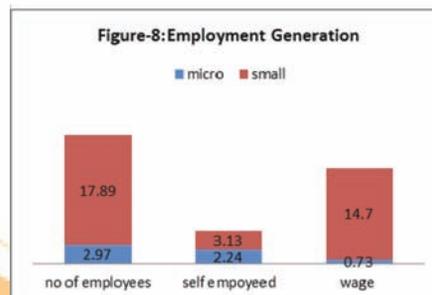
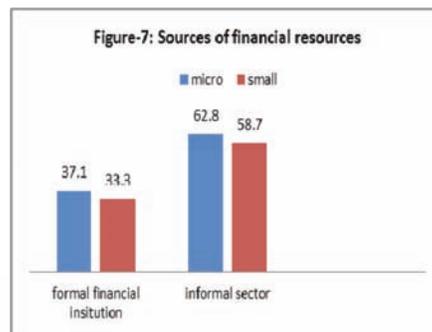
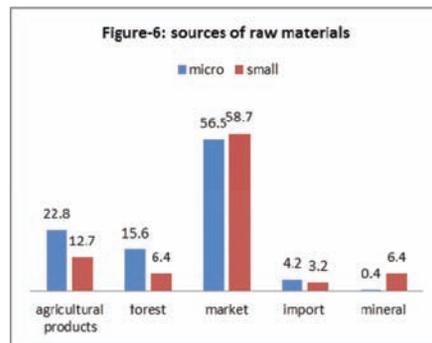
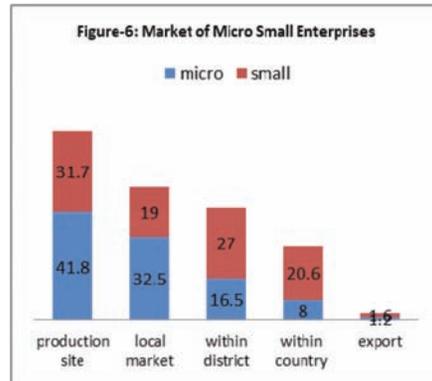

to revolutionize local economy and further national economy.

In forward linkage, figure-6 shows multiple areas concerned. They are production site, local market, within district, within country and export. Output of micro small enterprises sells in all these locations. They can be observed into three groups: local, national and international linkage. Almost output products are consumed by local at 54 percent of micro and 50.7 percent of small and national market at 24.5 percent of micro and 47.6 percent of small enterprises, along with negligible percent of micro and small in international market. Thus, it has expanded its contribution to intermediary firms and households from local to national and further to international. In Surkhet, almost outputs of micro small enterprises have promoted productive and consumption activities in urban areas and mega cities.

The required raw materials establish backward linkage with household and primary producers. Figure 6 shows multiple sources of raw materials: market, agriculture, forest and mineral. About 56 percent Micro depends on market for raw materials. In addition, about 22.8 percent enterprises employ agro products of agricultural firms. About 15.6 percent enterprises demands forest products of forest resources. About 4.2 percent depends on import and 0.4 percent

on mineral. Similarly, about 58.7 percent small enterprises depend on market. Then after, about 22.8 percent small enterprises employs agricultural product. About 15.6 small enterprises use forest products.

Credit is another factor of production of enterprises. Figure 7 shows sources of financial resources in which there are multiple sources: formal, informal and others. About 60 percent micro and small enterprises have used informal source for credit finance more than informal sources used by 33 percent micro and small enterprises. It is evidence of poor financial sector development and distribution and existence of traditional sources with higher interest rate.

Figure 8 shows employment generation of enterprises in which there are three employees: employees, self-employees and wage employees. Micro small enterprises have created 19 percent employees, 15 percent wage employees and 5 percent self-employee out of which micro enterprises share is nearly 2 percent in all.

Through backward linkages, it motivates the firm's related agriculture, forest and other mineral sources to develop further because of demand-induced incentives. There is evidence that farmers has improved productivity and production of farm land through diversification of cropping pattern and employing technology in accordance with demand growth of micro small enterprises. Naturally, welfare and income of farmer households are found progressive in Surkhet. Its positive impact can be found in consumption and production. Like as

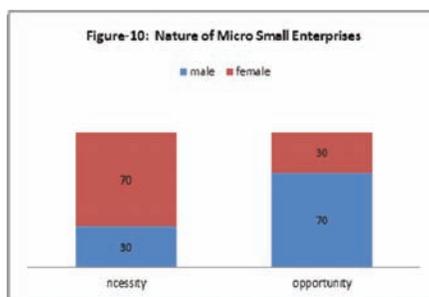
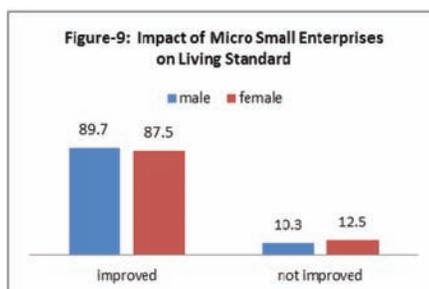
agriculture, forest and other mineral resources related consumer groups have been conserving the resources one hand and another extract these resources sustainably. At some extent may be in small scale, it has boosted further productive activities at household and local level.

The result provides evidence of not facility of formal credit in all VDCs in Surkhet. Its result is excessive use of informal credit. It may be easy access to household but its interest rate is higher than formal credit. It has been a barrier to expand micro small enterprises. In another, illiteracy of women is itself a favorable to informal credit, although it is not business character. However, above result shows evidence of massive employment generation at household and local level. Thus, it has helped to reduce unemployment issue at the point of source from household.

3.2.4. Impacts of Micro Small Enterprises on Living Standard

Micro Small Enterprises are policy promoted for reducing poverty and women empowerment in the country where the intensity of women poverty is higher. Since 1990, national plan and poverty reduction policy has been driven it in this regard. This concept is empirically tested. In Surkhet, we found positive impact on the improvement of living standard. Figure 9 shows the impact of micro small enterprises on living standard. The result provides evidence of those micro small enterprises improves

89.7 percent male's income induced living standard higher than women having 87.5 percent score. Still, there is no impact. The result shows the effectiveness to improve living standard of household.

CONCLUSION

Above results and discussion are evidences of multiple problems in the path of enterprises development and promotion in Surkhet Districts, particularly for women because of their incapacity in terms of literacy, skill and access to resources, although it is their necessity more than their opportunity. The enterprises have positive forward and backward linkage to improve women's living standard and poverty reduction. It is needed not only for economic development of country but also for women poverty reduction. It will be possible when local areas have sufficient environment for micro small enterprises in Surkhet. Therefore, the policy direction should be effective

to promote micro small enterprises for massive inclusion of unemployed women of households for income generating productive activities at mass level for massive impact on poverty and inequality reduction and local based sustainable economic growth.

Reference

Bista, R. B (2011). Economics of Nepal. Hira Books: Kathmandu

Bista, R. B. (2016) Economics of Nepal. Hira Books: Kathmandu

Central Bureau of Statistics (CBS) (2015). Statistical Pocket Book. CBS: Kathmandu

Central Bureau of Statistics (CBS) (2016). Statistical Pocket Book. CBS: Kathmandu

Ministry of Law(MoL) (1980) Industrial Act and Policy. Ministry of Law: Kathmandu

Durant, W & Durant, Ariel(1968) The Lessons of History. New York: Simon & Schuster.

Ministry of Law.(MoL)(1990). Nepal Constitution 1990. Ministry of Law: Kathmandu

Ministry of Law (MoL)(1991). The Report on the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW). MoL: Kathmandu

Ministry of Finance (MoF)(1990). Economic Survey. MoF: Kathmandu

National Planning Commission (NPC)(1997) Ninth Plan. NPC: Kathmandu

Schumpeter, Joseph A. (1949), "Economic theory and entrepreneurial history", in Wohl, R. R., Change and the entrepreneur: postulates and the patterns for entrepreneurial history, Research Center in Entrepreneurial History, Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press,

संघको विविध जानकारी

भुटानको व्यापार मेलामा संघको सहभागिता

भुटान चेम्बर अफ कमर्सले २०७४ भदौ २९ देखि असोज २ गतेसम्म भुटानको थिम्पु शहरमा आयोजना गरेको ७ औं भुटान अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेलामा संघको संयोजनमा नेपालका विभिन्न उद्यमी व्यवसायीहरूले भाग लिएका छन् ।

मेलामा धातुका मुर्ति, विभिन्न हस्तकला सामग्री, कार्पेट, थान्का लगायतका नेपालमा उत्पादित विभिन्न वस्तुहरू प्रदर्शनी गरिएको थियो । सो मेला अवलोकन तथा व्यापार प्रवर्द्धनका लागि तत्कालीन अध्यक्ष सविन श्रेष्ठको नेतृत्वमा उद्यमी व्यवसायीको टोली भुटान गएका थिए ।

७ औं Bhutan International Trade Fair मा भाग लिने फर्मको नामावली

Namo Buddha Handicraft	Sunrise Handicraft P. Ltd.	Sheren Handicraft Udyog
Statue Gallery	Tibetan Art House P. Ltd	Himalayan Cashmer Manufacture Company
Nir Handicraft	Ganga Craft International	Treasure From Hidden Land
Tibet Trade House	Subin Handicraft	Goden Faces
Maitry Hastakal Udyog	Buddhisim Tailors	Rajendra Handicraft
Milushree Arts Pvt. Ltd	Asta Handicraft	P. Guruju Hastakaa
Kishor Handicraft	R.S.S. Textie Udhyog	East West Handicraft
Ratna Wood Carving	M. R. Craft	

व्यापार मेलामा संघको सक्रियता

वाणिज्य मन्त्रालय, व्यापार तथा निकासी प्रवर्द्धन केन्द्रको सहयोगमा नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघले अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेला २०७४ फागुण २४ गते राजधानीमा आयोजना गरेको छ । २८ गतेसम्म भएको सो मेलामा संघले सहआयोजकको रूपमा भूमिका निर्वाह गरेको थियो ।

अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेलामा भाग लिने फर्मको नामावली

N. Stone Bee Concern	Global Century P. Ltd	Cashmera House
Himalaya Craft	Nitya Traditional Tex P. Ltd.	Namaste Gharelu Udhyog
Champa Kapada Udyog	Rug and Hanidicraft	Naf Seed P.Ltd

ललित अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेलामा सहभागी फर्म

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले स्वर्ण जयन्तीको अवसरमा २०७४ फाल्गुण ३० गतेदेखि चैत्र ३ गतेसम्म पाटन दरबार क्षेत्रमा आयोजना गरेको ललित अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेलामा सहभागी फर्महरू निम्नानुसार रहेको छ ।

S.No	Stall No.	EXHIBITORS COMPANY	CATEGORY	Class
1	1	Shree Textile P. Ltd	Textile	Textile
2	2	Ratna Devi Kapada Udhyog	Textile	Textile
3	3	Santosh Karki	Textile	Textile
4	4	Santosh Karki	Textile	Textile
5	5	Santosh Karki	Textile	Textile
6	6	Himalayan Java Coffee	Coffee	Sponsor
7	7	Lalipur Metropolitan City		Free Stall
8	8	Wada no. 16		Free Stall

9	9		Shree Sahayogi Mahila Nepal	Crystal Mala	Handicraft
10	10		Global IME Bank	Bank	Sponsor
11	11		Siddhartha Bank	Bank	Sponsor
12	12		Laxmi Bank Ltd.	Bank	Sponsor
13	13		Jawalakhel Group	Liquor	Sponsor
14	14		Star Hospital	Hospital	Sponsor
15	15		Yeti Brewery P.Ltd.	Liquor	Sponsor
16	16		Shree Laligurans Multipurpose Co-opretive Ltd.	Co-opretive	Sponsor
17	17		NLG Insurance	Insurance	Sponsor
18	18		Himalayan Craft	Textile	Textile
19	19		Sri Krishna	Textile	Textile
20	20		Sri Krishna	Textile	Textile
21	21		Sri Krishna	Textile	Textile
22	22		Samjhana Laboratory P. Ltd.	Textile	Textile
23	23	corner	Piece & Patterns	Handicraft	Handicraft
24	24		Women Expressions	Handicraft	Handicraft
25	25		Durga Handicraft	Handicraft	Handicraft
26	26		Yala Hastakala Samuha	Handicraft	Handicraft
27	27		Saino Craft	Handicraft	Handicraft
28	28		Craft Lalitpur	Handicraft	Handicraft
29	29	corner	Yala Mandala P. Ltd.	Handicraft	Handicraft
30	30	corner	Diwas Sunchandi and Metal (NHCA)	Handicraft	Handicraft
31	31		Kathmandu Handicraft Production (NHCA)	Handicraft	Handicraft
32	32		Shakya Hastakala Kendra (NHCA)	Handicraft	Handicraft
33	33		Rajani Hastakala Tatha Talim Kendra(NHCA)	Handicraft	Handicraft
34	34		Thecho Jewellers (NHCA)	Handicraft	Handicraft
35	35		Federation of Handicraft Association of Nepal	Handicraft	Free Stall
36	36		Juju Wear	Garment	Garments
37	37		Hot Station	Garment	Garments
38	38		Li-ning	Garment	Garments
39	39		Sabita Kapada Udhog	Handicraft	Handicraft
40	40		Raintree Tours and Travel	Travel	Service
41	41		CAC Nepal	Consultancy	Service
42	42		Nepal Life Insurance Company	Insurance	Service
43	43	corner	Kaapa: Creations	Garment	Garments
44	44	corner	Outline Research and Devt. Pvt. Ltd.	Tech	Mix
45	45		Everest Cash & Carry Pvt. Ltd.	Juice Items	Mix
46	46		Billium Trade Internatinal P. Ltd.	Garment	Garments
47	47		Simrik Design Studio	Medical	Mix
48	48		Siddhi Shawl Industry	Garment	Garments
49	49		Smart Trading Pvt. Ltd.	Air Purification	Mix
50	50	corner	Mountain Trekking	Garment	Garments
51	51	corner	S.D. Fashion	Ladies Fancy Wear	Garments
52	52		D. M. Tristar Pvt. Ltd.	Cookware	Mix

53	53		DigiTek.com.np	Tech	Mix
54	54		Nepali Mann Udhyog	Process Food	Mix
55	55		Nepali Pasa	Cosmetic	Mix
56	56		NAYAA NAULO	Air Purification	suman
57	57	corner	NAYAA NAULO		suman

अन्तराष्ट्रिय स्टलहरू

Court Area					
S.No	Stall No.		EXHIBITORS COMPANY	CATEGORY	Class
1	58		MAB EXPORTS - PAKISTAN		
2	59		MAB EXPORTS - PAKISTAN		
3	60		ARSH INTERNATIONAL - INDIA		
4	61		ARSH INTERNATIONAL - INDIA		
5	62		ARSH INTERNATIONAL - INDIA		
6	63		SKONA LEATHER - PAKISTAN		
7	64		DREAMS COLLECTION - BANGLADESH		
8	65		ADHUNIKA SAREE - BANGLADESH		
9	66		ADHUNIKA SAREE - BANGLADESH		
10	67		PLASTCARE - INDIA		
11	68		MAAM INTERNATIONAL - BANGLADESH		
12	69		ALIF HANDICRAFT- BANGLADESH		
13	70				
14	71		DREAMS COLLECTIONS - BANGLADESH		
15	72				
16	73				
17	74				
18	75				
19	76		PLASTCARE - INDIA		
20	77		PLASTCARE - INDIA		
21	78		ASIAN HANDICRAFT- BANGLADESH		
22	79				
23	80				
24	81				
25	82				
26	83				
27	84		A.H.K TRADE INTERNATIONAL-BANGLADESH		
28	85		NITTYA TRADING		
29	86		Maruti Cement	Cement	Sponsor
30	87		FAIRY ANGEL FASHION - BANGLADESH		

स्वर्ण जयन्तीको अवरमा आयोजित ज्येष्ठ नागरिक सम्मान कार्यक्रममा सम्मानित भएका ८९ वर्ष अर्थात तेस्रो जंक् देवधारोहण गरिसकेका ज्येष्ठ नागरिकको नामावली

क्र.सं.	नाम	ठेगाना	वर्ष
१	श्री राममाया शाही	थपाहिटी वडानं. ६	८९
२	श्री नाती शाही	थपाहिटी वडानं. ६	९४
३	श्री ईश्वर लाल नापित	चालाछें वडानं. १०	९०
४	श्री च्यान्टी श्रेष्ठ	सैवु वडा नं १८	९०
५	श्री ईन्द्र माया जोशी	टंगल वडा नं. १९	८९
६	श्री सिल कुमारी अमात्य	कोठुतःभ्या वडानं १६	९२
७	श्री कुल बहादुर शाक्य	ईलाननी वडानं. १६	९०
८	श्री मोतीमाया शाक्य	थपाहिटी वडानं. ६	८७
९	श्री लोकमाया डंगोल	टंगल वडा नं. १२	८७
१०	श्री पारसिं प्रजापति	सातदोबाटो, १५	९१
११	श्री भाईचा महर्जन	थपाट ६, ललितपुर	९३
१२	श्री आशाकाजी शाक्य	श्रीवहाल २०	८९
१३	श्री चन्द्र माया शाक्य	ओकुवहाल ६	९६
१४	श्री दान बहादुर शाक्य	ओकुवहाल ६	८९
१५	श्री पञ्चराज शाक्य	महाबौद्ध ६	९४
१६	श्री बुरमाया शाक्य	ओकुवहाल ज्याठा ६	९४
१७	श्री अम्बरराज शाक्य	थैना, ओकुवहाल ६	९३
१८	श्री चन्द्रमान शाक्य	ईलाननी वडानं. १६	९३
१९	श्री तिर्थराज शाक्य	चाकुपाट वडानं. ११	९४
२०	श्री आशारत्न बज्राचार्य	न्याखचोक १६	९०
२१	श्री दुर्गा माया शाक्य	नागबहाल १६	
२२	श्री शारदा श्रेष्ठ	शंखमुल वडा नं. ९	८९
२३	श्री अष्टमाया महर्जन	टंगलटोल वडा नं. १२	९७
२४	श्री कतामरी महर्जन	पिन्ड्रे वडा नं. ८	९०
२५	श्री रामेश्वरी श्रेष्ठ	तलाछें वडानं. १८	८९
२६	श्री कृष्ण महर्जन	लुखुसी वडा नं. १७	९१
२७	श्री लक्ष्मीमाया महर्जन	लुखुसी वडा नं. १७	९१
२८	श्री विष्णु प्रसाद न्यौपाने	कोपुण्डोल वडानं. १	९६
२९	श्री मोहन माया बज्राचार्य	भिन्ड्रेवहाल वडा नं.७	९३
३०	श्री घाल्डीमाया महर्जन	लुखुसी वडा नं. १७	९१
३१	श्री नरेन्द्रमान श्रेष्ठ	पिम्बहाल वडा नं. २०	८९
३२	श्री माईचा महर्जन	अग्नीशाल वडानं. १९	९२
३३	श्री आशाकाजी शाक्य	श्रीवहाल वडानं. २०	८९
३४	श्री चन्द्रमाया शाक्य	सुवहाल वडानं. ८	९०
३५	श्री पंचमाया बज्राचार्य	बुवहाल वडानं. १६	९८
३६	श्री जितलाल महर्जन	यतवहाल वडानं. ११	८९
३७	श्री नानीमाया शाक्य	धलायचा वडानं. १६	९२
३८	श्री प्रेममाया ताम्राकार	हौगल वडानं. १२	९७
३९	श्री तुल्सीमाया ताम्राकार	टंगल वडानं. १२	९०

४०	श्री रत्नदेवी ताम्राकार	ईखा वडानं. १९	८९
४१	श्री धिर्ज बहादुर ताम्राकार	तिछुंगल्ली वडानं. १६	९१
४२	श्री हेराशोभा ताम्राकार	टंगल वडानं. १२	८९
४३	श्री हरिमाया ताम्राकार	भोलढोका वडानं. ८	९०
४४	श्री सन्तमाया ताम्राकार	चक्रवहिल वडानं. १२	९९
४५	श्री अष्टमाया बज्राचार्य	चिंकवहिल वडानं. ९	९६
४६	श्री केशरी बज्राचार्य	भिन्ड्रेवहाल वडा नं.७	९२
४७	श्री रुद्रराज शाक्य	थैना, ओकुवहाल ६	९०
४८	श्री प्राणमाया बज्राचार्य	छायवहाल वडानं. १६	८९
४९	श्री चिरीकाजी महर्जन	गःछें वडानं. ९	८९
५०	श्री सुर्जदेवी श्रेष्ठ	सुन्दारा वडानं. ६	९१
५१	श्री वेटी महर्जन	सुन्दारा वडानं. ८	८४
५२	श्री मिन बहादुर श्रेष्ठ	सातदोबाटो, १५	९१
५३	श्री शारदा देवी श्रेष्ठ	सातदोबाटो, १५	८९
५४	श्री मनमाया महर्जन	लुखुसी वडा नं. ६	९२
५५	श्री पूर्णमाया अवाले	खपिछें वडानं. १२	९२
५६	श्री कृष्णमाया अवाले	खपिछें वडानं. १२	८९
५७	श्री चिरिमै महर्जन	दुपाटोल वडानं.७	९३
५८	श्री अष्टलाल महर्जन	दुपाटोल वडानं.७	९४
५९	श्री काजी बहादुर श्रेष्ठ	महालक्ष्मी वडानं.८	८९
६०	श्री टिकादत्त दाहाल	वागडोल वडानं. ४	९९
६१	श्री ललित कुमारी कार्की	वागडोल वडानं. ४	९१
६२	श्री धनमाया श्रेष्ठ	वागडोल वडानं. ४	९१
६३	श्री कुलमान श्रेष्ठ	वागडोल वडानं. ४	९४
६४	श्री भवानी राज पन्त	वागडोल वडानं. ४	९१
६५	श्री गणेश कुमारी रिजाल	भनिमण्डल वडानं. १३	९१
६६	श्री रामचा ज्यापु	छुम्पि वडानं. ९	९३
६७	श्री चुन्द चरण राजोपाध्याय	पुर्णचण्डी वडानं. १९	९५
६८	श्री लक्ष्मी माया महर्जन	दुपाटोल वडानं.७	९०
६९	श्री वेखालाल महर्जन	दुपाटोल वडानं.७	८९
७०	श्री भुवन कुमारी थापा	धोविघाट वडानं. ४	९७
७१	श्री गणेश बहादुर वैद्य	लुखुसी वडानं. १७	९१
७२	श्री न्हुछेमाया महर्जन	दुपाटोल वडानं.७	९५
७३	श्री पूर्ण लाल अवाले	च्यासल वडानं. ९	९३
७४	श्री गणेश बहादुर शाक्य	न्याखाचोक वडानं. १६	९६
७५	श्री विष्णुमाया महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २८	९०
७६	श्री धनमाया महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २९	८९
७७	श्री गोविन्द महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २८	८९
७८	श्री कृष्णदास महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २८	९१
७९	श्री हिरामाया महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २८	९१

८०	श्री वासुदेव महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २८	९२
८१	श्री पूर्णदेवी महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २८	९४
८२	श्री मान थकुं	हरिसिद्धि वडानं. २८	९६
८३	श्री चमेली महर्जन	हरिसिद्धि वडानं. २९	९८
८४	श्री लक्ष्मीमाया शाक्य	चाकुपाट वडानं. ११	९०
८५	श्री जगतमाया महर्जन	यतवहाल वडानं. ११	९१
८६	श्री सिरमाया महर्जन	दुपाटटोल वडानं. ७	८९
८७	श्री चिरी मै व्यञ्जनकार	च्यासल वडानं. ९	९२
८८	श्री दिनानाथ तिमल्सिना	चापागाउं वडा नं. ११	९४
८९	श्री अष्टमाया महर्जन	दुपाटटोल वडानं. ७	९४
९०	श्री राम कुमारी श्रेष्ठ	महालक्ष्मी वडानं. ५	९६
९१	श्री मुनुथकु महर्जन	लखुसी वडा नं. १७	९७
९२	श्री सन्तुमाया महर्जन	तलाछें, वडानं. ११	१०१
९३	श्री पुनमाया महर्जन	लुखुसी वडानं. १७	९७
९४	श्री जितलाल महर्जन	इकननी वडानं. ३	९३
९५	श्री उजीरमान महर्जन	अक्षेश्वर मार्ग वडानं. ३	९७
९६	श्री जोशी महर्जन	धोविघाट वडानं. ३	९२
९७	श्री माणिक राज शाक्य	धोविघाट वडानं. ३	८९
९८	श्री जुजुरत्न धाखा	पुल्चोक वडानं. ३	९०
९९	श्री पूर्ण कुमारी शाक्य	पुल्चोक वडानं. ३	९१
१००	श्री कृष्णप्रसाद उपाध्याय	बागडोल वडानं. ४	९३
१०१	श्री मुईयां थापा	चापागाउं वडानं. ९	८९
१०२	श्री वेखालाल महर्जन	पुल्चोक वडानं. ३	८९
१०३	श्री राधा देवी श्रेष्ठ	पुल्चोक वडानं. ३	९२
१०४	श्री राममाया महर्जन	पुल्चोक वडानं. ३	८९
१०५	श्री हाकु जोशी	नकवहिल वडानं. १६	१००
१०६	श्री कौशिका देवी प्रधान	सौगल वडा नं. १२	९७
१०७	श्री बाबुकाजी शाक्य	चाकुपाट वडानं. १०	९०
१०८	श्री मानबहादुर देशार	गोदावरी वडा नं. ११	९२
१०९	श्री जितबहादुर देशार	चापागाउं वडानं. १	९०
११०	श्री रत्नमाया महर्जन	गोदावरी वडा नं. १२	९०
१११	श्री रत्नमाया साई	गोदावरी न.पा.वडानं.११	९७
११२	श्री सेतीमाया न्यासुर	महाकाल वडानं. ०१	९२
११३	श्री हरि प्रसाद बञ्जारा	महाकाल वडानं. ०१	९८
११४	श्री फुलमाया नेसुर	महाकाल वडानं. ०१	९५
११५	श्री फट्टिकुमारी तिमल्सिना	महाकाल वडानं. ३	८९
११६	श्री युक्त प्रसाद तिमल्सिना	महाकाल वडानं. ३	९१
११७	श्री फुलमाया घलान	महाकाल वडानं. ३	९०
११८	श्री मान बहादुर लोपचन	महाकाल वडानं. ५	८९
११९	श्री फुलमाया वाईवा	महाकाल वडानं. ५	९३
१२०	श्री सन्चमाया गोले	महाकाल वडानं. १	९२
१२१	श्री तुल्सीभाई घिमिरे	महाकाल वडा नं. ३	९१

१२२	श्री लालिमा घिमिरे	महाकाल वडा नं. ३	९१
१२३	श्री रोखरमाई हुमागाई	महाकाल वडा नं. ३	९०
१२४	श्री गंगामाई दुलाल	महाकाल वडा नं. ४	९९
१२५	श्री ठुलीमाया वाइवा	महाकाल वडा नं. ७	९६
१२६	श्री दुर्गा कुमारी खडका	पुल्चोक वडानं. ३	९३
१२७	श्री हिरामाया महर्जन	नटोल वडा नं. २०	९८
१२८	श्री सिद्धि बहादुर खडगी	कुम्भेश्वर वडा नं. ११	९१
१२९	श्री भक्त कुमारी शाक्य	थैना वडा नं. ६	९३
१३०	श्री सुर्यानन्द शाक्य	ओकुवहाल वडा नं. ६	९१
१३१	श्री चन्द्र कुमारी बस्नेत	महालक्ष्मी वडा नं. ९	८९
१३२	श्री पुर्ण बहादुर नेम्कुल	सिद्धिपुर वडा नं. ६	९२
१३३	श्री सन्तुमाया महर्जन	सिद्धिपुर वडा नं. ६	
१३४	श्री अतिन्द्र बहादुर अमात्य	अग्निशाला वडा नं १९	९०
१३५	श्री जगदिश्वरी अमात्य	भोलढोका वडानं. ८	९०
१३६	श्री सुयमाया बाराही	यलमुल वडा नं. ८	८९
१३७	श्री गुण कुमारी रघुवंशी	स्वठ वडा नं. १८	९६
१३८	श्री नानीमाया जोशी	तुम्बहाल वडा नं. १२	९२
१३९	श्री ज्ञानीमाया महर्जन	नःटोल वडा नं २०	८९
१४०	श्री नजरमान रजितकार	टंगल वडा नं. १२	९३
१४१	श्री गंगा देवी प्रधान	मंगलवजार वडानं. १६	९४
१४२	श्री उत्तरी मैया मुल्मी	पुर्णचण्डी वडानं. २०,	९४
१४३	श्री तुल्सीमाया महर्जन	पिन्छे वडा नं. ७	८९
१४४	श्री रत्नराज शाक्य	न्याखाचोक वडानं. १६	८९
१४५	श्री मिममाया खडगी	बंगलामुखी वडा नं. ११	९७
१४६	श्री कान्छा महर्जन	गाहिटी वडा नं. ११	९०
१४७	श्री वांलाचा महर्जन	गाहिटी वडा नं. १२	९४
१४८	श्री सैचा महर्जन	गाहिटी वडा नं. १३	९६
१४९	श्री यों माया महर्जन	लोल वडा नं. ९	८९
१५०	श्री चिरीमाया महर्जन	लोल वडा नं. ८	९५
१५१	श्री लक्ष्मी माया महर्जन	खोकना वडानं. ०१	९९
१५२	श्री ग्वारा महर्जन	कायगुननी वडानं. १६	
१५३	श्री सुकुचा महर्जन	कायगुननी वडानं. १६	९३
१५४	श्री तरिमै महर्जन	कायगुननी वडानं. १६	
१५५	श्री पुर्णमाया महर्जन	गावहाल वडानं. १६	
१५६	श्री हाकुचा महर्जन	गावहाल वडानं. १	९१
१५७	श्री काइचा महर्जन	लोल वडानं. ८	८९
१५८	श्री सानुभाई डंगोल	हौगल वडानं. १२	९२
१५९	श्री सत्न मोहन जोशी	बखुवहाल वडा नं. १२	९३
१६०	श्री राधादेवी जोशी	बखुवहाल वडा नं. १३	९४
१६१	श्री माया महर्जन	वालुखा वडा नं. १६	९५
१६२	श्री न्हुछेमाया शाक्य	हखा: वडा नं. ११	९६
१६३	श्री रतिदेवी श्रेष्ठ	इखाछें वडा नं.	९७

छात्रवृत्ति वितरण

संघको व्यावसायिक उत्तर दायित्व तथा छात्रवृत्ति समितिको संयोजनमा २०७५ वैशाख ३ गते स्कूलका विद्यार्थीहरूलाई शैक्षिक छात्रवृत्ति वितरण गरियो ।

छात्रवृत्ति प्राप्त गर्ने छात्र छात्राहरूको नाम

छात्र तर्फ

क्र.सं.	नाम	विद्यालय	ठेगाना
१)	श्री रजुन थापा	विश्वामित्र गणेश मा.वि.	लुभू, ज्यामिरेकोट
२)	श्री किरण नेपाल	फुल्चोकी उच्च मा.वि.	ठैव
३)	श्री सेवक जमकटेल	श्री ५ महेन्द्र उच्च मा.वि.	ठुला दुर्लुङ्ग
४)	श्री सुजन घिमिरे	मगरगाउँ उच्च मा.वि.	शंखु ५
५)	श्री राम नेउपाने	कालिदेवी उच्च मा.वि.	प्युटार १
६)	श्री किशोर थामी	किटनी उच्च मा. वि.	किटिनी, गोदावरी

छात्रा तर्फ

क्र.सं.	नाम	विद्यालय	ठेगाना
१)	सुश्री निर्मला दरलामि	सिद्धिमंगल मा. वि.	सिद्धिपुर
२)	सुश्री यूनिषा थिङ	गणेश मा.वि.	डुकुछोप
३)	सुश्री स्नेहा लो	घुसेल मा.वि.	घुसेल
४)	सुश्री कृतिका महर्जन	प्रभात मा.वि.	त्यागल
५)	सुश्री पुष्पा सञ्जेल	महाकाली देवी मा.वि.	भट्टेडांडा
६)	सुश्री मनिषा घिमिरे	महाकाल उच्च मा.वि.	गोटिखेल

उत्कृष्ट निकासीकर्ताहरूलाई कदर

संघले आफ्नो जिल्लाका व्यवसायिक विस्तारलाई टेवा पुऱ्याउन सदैव सेवा र सहयोग गर्दै आएको छ । निकासी व्यापार दिगो बनाउन र निकासीकर्ताहरूलाई प्रोत्साहन र योगदानलाई कदर गर्दै यस आर्थिक वर्षमा मा पुरस्कार प्राप्त गर्ने उद्योग, व्यवसाय निम्नानुसार रहेका छन् ।

पुरस्कृत हुनु भएका फर्म, कम्पनी, उद्योगको नामावली

HANDICRAFT		CARPET	
HATALE UDYOG PVT. LTD.	FRIST	THIRD EYE INTERNATIONAL	FRIST
GIFTSLAND ENTERPRISES PVT. LTD.	SECOND	PARADISE CARPET INDUSTRIES PVT. LTD.	SECOND
PEOPLE CRAFT EXPORT	THIRD	N.P. RUGS PVT. LTD.	THIRD

GARMENTS			
KATHMANDU STAR FASHION PVT. LTD.	FRIST		
SHERPA ADVENTURE GEAR PVT. LTD.	SECOND		
N.S. EXPORT PVT. LTD.	THIRD		

FELT		PASHMINA	
EVEREST FASHION	FRIST	EVEREST PASHMINA KNITTING AND WEAVING INDUSTRIES PVT. LTD.	FRIST
KALPANA CRAFT	SECOND	TARA ORIENTAL	SECOND
MANUSHI PVT. LTD.	THIRD	EXCLUSIVE FABRIC INDUSTRIES PVT. LTD.	THIRD

MISSELIINOUS	CARGO
GANESH HIMAL EXPORT AND EMPORT PVT. LTD.	EVEREST DE CARGO PVT. LTD.
TUFENKIAN NEPAL	HIMALAYAN TRAVEL AND TOURS PVT. LTD.
LUMANA KNIT CRAFT	GLOBAL MERCHANT LOGISTICS PVT. LTD.
PURPLE EXPORT PVT. LTD.	UNITED PARCLE SERVICE
KIRAN SHOE MANUFACTURER	PAN PACIFIC SHIPPING AND LOGISTIC SERVICE PVT. LTD.
	INTERCONTINENTAL LOGISTIC PVT. LTD.
	OVERESTAS FREIGHT PVT. LTD.
	FLASH FREIGHT PVT. LTD.
	SHANGRILA FREIGHT PVT. LTD.
	AIR BRIDGE CARGO PVT. LTD.

क्षेत्र नं २ शाखाका कार्यविवरण

स्थापनाकालदेखि नै ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको क्षेत्र नं. २ शाखाले उद्योग वाणिज्य संघको सक्रिय सहयोग एवं सहभागिताबाट उद्योगी व्यवसायीहरूको उद्योग व्यवसाय विकास तथा अभिवृद्धिमा रचनात्मक कार्यहरू गरिदै आएको छ । ल.उ.वा. संघ क्षेत्र नं.२ शाखाबाट आ.व.२०७४ र ०७५ मा सम्पन्न भएका कार्यक्रमहरू

क्र.सं.	कार्यक्रम	मिति
१)	वार्षिक साधारण सभा एवं कार्यसमितिको निर्वाचन	२०७४।७।३०
२)	कार्यशाला गोष्ठी तथा नेतृत्व विकास कार्यक्रम	२०७४।११।७,८
३)	ललितपुर जिल्ला क्षेत्र नं. २ का प्रदेश सदस्य श्री माधव पौडेलज्यूको अतिथिमा औद्योगिक ग्राम सम्बन्धमा छलफल	२०७४।११।२२
४)	लुभू र ठैव उद्यमी विचमा टेक्सटाईल (कपडा बुनाई) उद्योग संचालनमा भएका समस्या र समाधान गर्ने विषयमा अन्तर्क्रिया तथा छलफल कार्यक्रम	२०७४।११।२७
५)	औद्योगिक ग्राम स्थापना गर्ने सम्बन्धमा लउवा संघका पदाधिकारीज्यूहरूसंग छलफल कार्यक्रम	२०७५।१।११
६)	बजेट सम्बन्धि सम सामयिक छलफल	२०७५।२।१७
७)	VAT सम्बन्धी छलफल कार्यक्रम	२०७५।२।२६
८)	टेक्सटाईल उद्योगका व्यवसायीहरू विच VAT मुल्यअभिवृद्धि कर सम्बन्धी समसामयिक विषयमा छलफल कार्यक्रम	२०७५।२।२८
९)	नेपाल विद्युत प्राधिकरण लुभू शाखाका वरिष्ठ अधिकृत श्री विनोद पन्थीजूसंग लुभू शाखामा पर्ने विद्युत प्रशारण लाइन सम्बन्धी समसामयिक छलफल	२०७५।३।१९

समितिहरूमा प्रतिनिधित्व गर्नुहुने महानुभावहरूको नामावली

क्र.सं.	समिति	प्रतिनिधित्व गर्नु हुने महानुभावहरू
१.	पाटन संयुक्त क्याम्पस व्यवस्थापन समितिमा	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन
२.	आदर्श कन्या क्याम्पस व्यवस्थापन समितिमा	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन
३.	मानसिक अस्पताल विकास समितिको सदस्यमा	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन
४.	युवा जागरण पर्यावरणीय मञ्च, वातावरणीय पुस्तकालय भवन निर्माण समितिको सदस्यमा	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन
५.	काठमाडौं उपत्यका खानेपानी लिमिटेड संस्थापक शेयर धनी, संचालक समितिको बैठकमा प्रतिनिधित्व	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन
६.	महानगरीय ट्राफिक प्रहरी परिसर सातदोवाटोबाट गठिन गरिएको ट्राफिक प्रहरी भवन निर्माण समितिको सदस्यमा	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन
७.	ललितपुर महानगरपालिका वडा नं. १६ कार्यालयको वडा अध्यक्षको सल्लाहकारमा	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन

८.	ललितपुर महानगरपालिकाको नगर स्तरीय व्यवसाय व्यवस्थापन समितिको सदस्यमा	अध्यक्ष श्री कृष्णलाल महर्जन, महासचिव श्री मनोज बहादुर न्याछ्यो, र राजश्व समितिका संयोजक का.स.सदस्य श्री रूपक मान महर्जन
९.	ललितपुर महानगरपालिका, शहरी स्वास्थ्य अनुगमन समिति	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
१०.	ललितपुर महानगरपालिका, राजश्व परामर्श समितिको सदस्यमा	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
११.	आदर्श कन्या निकेतन उच्च मा.वि., भूकम्पबाट क्षति भएको बहादुर शाह वैठक हल जिर्णोद्धार गर्न गठित समितिको सदस्यमा	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
१२.	जिल्ला स्तरीय र राजश्व परामर्श समिति	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
१३.	महानगरीय प्रहरी प्रभाग, मंगलबजार भवन निर्माण समितिको सल्लाहकारमा	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
१४.	व्यावसायिक तथा सीप विकास तालिम केन्द्र, प्रशिक्षार्थी छुनौट समितिमा	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
१५.	ललितपुर हस्तकला संघको अध्यक्षज्यूको संयोजकत्वमा गठन गरिएको सल्लाहकार समितिमा	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
१६.	जिल्ला प्रशासन कार्यालय, उपभोक्त संरक्षण परिषद्बाट ललितपुर जिल्लामा गठन गरिएको क्षतिपूर्ति समितिको सदस्यमा	कोषाध्यक्ष श्री सचेन्द्र राज जोशी
१७.	जिल्ला प्रशासन कार्यालय, प्रमुख जिल्ला अधिकारीको अध्यक्षतामा गठित बजार अनुगमन समितिमा	का.स.सदस्य एवं वाणिज्य तथा आपूर्ति समितिका संयोजक श्री महेश श्रेष्ठ
१८.	जिल्ला विकास समितिको जिल्ला प्राविधिक कार्यालय जिल्ला दररेट निर्धारण समितिमा	का.स. सदस्य श्री सुसन महर्जन

नेउवा महासंघमा गठित समितिमा प्रतिनिधित्व गर्ने महानुभावहरूको नामावली

क्र.सं.	समितिको नाम	महानुभावहरू
१.	व्यापार मेला समिति (उप सभापति)	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
२.	उद्योग वाणिज्य परिषद् (सदस्य)	नि.व.अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ
३.	कर तथा राजश्व समिति (आमन्त्रित सदस्य)	वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री भरत लाल जोशी
४.	घरेलु तथा साना उद्योग समिति (विशेष आमन्त्रित)	उद्योग उपाध्यक्ष श्री बालकृष्ण श्रेष्ठ
५.	उद्योग समिति (विशेष आमन्त्रित सदस्य)	का.स.सदस्य श्री सुसन महर्जन
६.	व्यापार समिति (आमन्त्रित सदस्य)	का.स.सदस्य श्री सविन लाल प्रधान
७.	सामाजिक सेवा फोरम (आमन्त्रित सदस्य)	का.स.सदस्य श्री भुमिनन्दन कर्माचार्य
८.	महिला उद्यमी विकास समिति (आमन्त्रित सदस्य)	का.स.सदस्य श्री लजना श्रेष्ठ
९.	स्थानीय आर्थिक विकास समिति (सदस्य)	पूर्व वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री रविन्द्रराज ताम्रकार
१०.	व्यापार मेला समिति (विशेष सदस्य)	पूर्व उद्योग उपाध्यक्ष श्री लोकमान शाक्य
११.	पर्यटन तथा हवाई यातायात समिति, (आमन्त्रित सदस्य)	पूर्व का.स.सदस्य श्री अमिर राज ताम्रकार
१२.	निर्यात प्रवर्द्धन समिति (आमन्त्रित सदस्य)	पूर्व का.स.सदस्य श्री नारायण गोपाल श्रेष्ठ
१३.	वैक, वित्तीय तथा बीमा समिति (आमन्त्रित सदस्य)	पूर्व का.स.सदस्य श्री निर्मिता शाक्य

सल्लाहकार परिषद्

क्र.सं.	पद	नाम
१	पूर्व अध्यक्ष	श्री महेश लाल प्रधान
२	पूर्व अध्यक्ष	श्री बुद्धिराज बज्राचार्य
३	पूर्व अध्यक्ष	श्री केशव लाल प्रधान
४	पूर्व अध्यक्ष	श्री सुभाष गोपाल वैद्य
५	पूर्व अध्यक्ष	श्री केदार बहादुर अमात्य
६	पूर्व अध्यक्ष	श्री ओमनाथ श्रेष्ठ

७	पूर्व अध्यक्ष	श्री शैलेन्द्रलाल प्रधान
८	पूर्व अध्यक्ष	श्री ईन्द्र बहादुर श्रेष्ठ
९	पूर्व अध्यक्ष	श्री उमेशलाल अमात्य
१०	पूर्व अध्यक्ष	श्री नरेश कुमार श्रेष्ठ
११	पूर्व अध्यक्ष	श्री मृगेन्द्र मान प्रधान
१२	पूर्व अध्यक्ष	श्री अजर मान जोशी
१३	नि.व. अध्यक्ष	श्री सविन श्रेष्ठ
१४	अध्यक्ष	श्री कृष्ण लाल महर्जन

मेला समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	अध्यक्ष श्री कृष्ण लाल महर्जन	संयोजक

संस्थागत संघ समन्वय समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	श्री वीरेन्द्र लाल श्रेष्ठ	संयोजक
३	सुदन विष्ट	सदस्य
२	कृष्ण प्रसाद संजेल	सदस्य
४	श्याम तण्डुकार	सदस्य
५	किरण भाई बज्राचार्य	सदस्य
६	विजय नाथ जोशी	सदस्य
७	राजेन्द्र कुमार श्रेष्ठ	सदस्य
८	अमिर वीर बज्राचार्य	सदस्य
९	नरेन्द्र शाक्य	सदस्य
१०	राजेन्द्र मान श्रेष्ठ	सदस्य
११	कृष्णलाल महर्जन	सदस्य
१२	तिर्थ महर्जन	सदस्य
१३	श्रद्धामान शाक्य	सदस्य
१४	बालकृष्ण श्रेष्ठ	सदस्य
१५	वीरेन्द्र लाल श्रेष्ठ	सदस्य
१६	शैलेन्द्र लाल प्रधान	सदस्य
१७	प्रेम लाल महर्जन	सदस्य
१८	बुद्धिधर श्रेष्ठ	सदस्य
१९	निरू थापा	सदस्य

आर्थिक समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	कोषाध्यक्ष श्री सचेन्द्र राज जोशी	संयोजक
२	का.स. सदस्य श्री सविन लाल प्रधान	सदस्य
३	का.स. सदस्य श्री रूपेन्द्रराज शाक्य	सदस्य

संगठन विस्तार समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री सुनिल शाक्य	संयोजक
२	का.स.सदस्य श्री महेश श्रेष्ठ	सहसंयोजक
३	का.स.सदस्य श्री राकेश भक्त मुल्मी	सहसंयोजक
४	पूर्व का.स.सदस्य श्री बाल काजी महर्जन	सहसंयोजक
५	पूर्व का.स.सदस्य श्री हरि गोविन्द महर्जन	सदस्य

६	श्री कृष्ण प्रसाद सापकोटा	सदस्य
७	श्री ब्रम्हा नन्द श्रेष्ठ	सदस्य
८	श्री गोकुल देशार	सदस्य
९	श्री विकास श्रेष्ठ	सदस्य
१०	श्री सरोज ढकाल	सदस्य
११	श्री विजय महर्जन	सदस्य
१२	श्री राकेश बज्राचार्य	सदस्य

उद्योग तथा रोजगारदाता परिषद

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री सुशन महर्जन	संयोजक
२	पूर्व का.स.सदस्य श्री सुरज बज्राचार्य	सल्लाहकार
३	का.स.सदस्य श्री सविन लाल प्रधान	सहसंयोजक
४	श्री सुरेन्द्र अवाले	सहसंयोजक
५	श्री रक्षेश्वर श्रेष्ठ	सदस्य

पर्यटन तथा संस्कृति प्रवर्द्धन समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री लजना श्रेष्ठ	संयोजक
२	पूर्व का.स.सदस्य श्री अमिर राज ताम्राकार	सल्लाहकार
३	पूर्व का.स.सदस्य श्री निर्मिता शाक्य	सल्लाहकार
४	श्री दिलेन्द्र राज श्रेष्ठ	सल्लाहकार
५	का.स.सदस्य श्री राकेश भक्त मुल्मी	सदस्य
६	का.स.सदस्य श्री रूपेन्द्र राज शाक्य	सदस्य
७	श्री प्रविण चित्रकार	सदस्य
८	श्री प्रकाश धाखा	सदस्य
९	श्री जितेन्द्र गोपाल श्रेष्ठ	सदस्य
१०	श्री अनिल शाक्य	सदस्य
११	श्री राजेश बज्राचार्य	सदस्य
१२	श्री समता बज्राचार्य	सदस्य
१३	श्री अवतार नाथ बोकी	सदस्य

सामाजिक सेवा समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री भुमि नन्दन कर्माचार्य	संयोजक
२	पूर्व वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री रविन्द्रराज ताम्राकार	सल्लाहकार
३	पूर्व का.स.सदस्य श्री राम शंकर श्रेष्ठ	सल्लाहकार
४	पूर्व का.स.सदस्य श्री राम कृष्ण महर्जन	सल्लाहकार
५	पूर्व का.स.सदस्य श्री बुद्धिधर श्रेष्ठ	सल्लाहकार
६	श्री उत्तम बहादुर श्रेष्ठ	सल्लाहकार
७	श्री भुषण नाथ शर्मा	सहसंयोजक

८	श्री कृष्ण प्रसाद सापकोटा	सहसंयोजक
९	पूर्व का.स.सदस्य श्री कृष्ण प्रसाद संजेल	सदस्य
१०	श्री सुवर्ण अवाले	सदस्य
११	श्री लक्ष्मी नकर्मि	सदस्य
१२	श्री राजु शाक्य	सदस्य
१३	श्री पेशल दाहाल	सदस्य
१४	श्री राजु महर्जन	सदस्य
१५	श्री बद्रि नेपाल	सदस्य
१६	श्री बलराम कार्कि	सदस्य
१७	श्री रेश्मी राज पाण्डे शर्मा	सदस्य

वाणिज्य तथा आपूर्ति समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री महेश श्रेष्ठ	संयोजक
२	पूर्व वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री रविन्द्रराज ताम्राकार	सल्लाहकार
३	पूर्व कोषाध्यक्ष श्री सन्देश महर्जन	सल्लाहकार
४	पूर्व का.स.सदस्य श्री बुद्धिधर श्रेष्ठ	सल्लाहकार
५	श्री चन्द्र कृष्ण श्रेष्ठ	सल्लाहकार
६	पूर्व का.स.सदस्य श्री बालकाजी महर्जन	सहसंयोजक
७	पूर्व का.स.सदस्य श्री दिपेन्द्र शाक्य	सदस्य
८	पूर्व का.स.सदस्य श्री हरि गोविन्द महर्जन	सदस्य
९	पूर्व का.स.सदस्य श्री कृष्ण प्रसाद संजेल	सदस्य
१०	श्री नरेन्द्र शाक्य	सदस्य
११	श्री रमेश बहादुर शाक्य	सदस्य
१२	श्री विनोद दास मुल्मी	सदस्य
१३	श्री कृष्ण प्रसाद सापकोटा	सदस्य
१४	श्री रेश्मी राज पाण्डे शर्मा	सदस्य
१५	श्री मोती मान शाक्य	सदस्य
१६	श्री राकेश श्रेष्ठ लाखे	सदस्य
१७	श्री मन मोहन श्रेष्ठ	सदस्य
१८	श्री बाबु काजी श्रेष्ठ	सदस्य
१९	श्री देव भक्त डंगोल	सदस्य

मानव संशाधन विकास समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री सविन लाल प्रधान	संयोजक
२	श्री सुरेश प्रधान	सल्लाहकार
३	का.स.सदस्य श्री राकेश भक्त मुल्मी	सदस्य
४	का.स.सदस्य श्री सुसन महर्जन	सदस्य
५	का.स.सदस्य श्री श्रीजेश शिल्पकार	सदस्य
६	श्री आनन्द वीर बज्राचार्य	सदस्य
७	श्री भुषण नाथ शर्मा	सदस्य

राजश्व समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री रूपकमान महर्जन	संयोजक
२	अडिटर श्री हरिहर मंगल जोशी	सल्लाहकार
३	अडिटर श्री भुवनेश्वर जोशी	सल्लाहकार
४	चार्टर्ड एकाउण्टेन्ट श्री सुमन डंगोल	सल्लाहकार
५	पूर्व का.स.सदस्य श्री बालकाजी महर्जन	सहसंयोजक
६	श्री मुकुन्द महर्जन	सदस्य
७	श्री ज्ञान लाल महर्जन	सदस्य
८	श्री राजेन्द्र राजभण्डारी	सदस्य
९	श्री नरेन्द्र शाक्य	सदस्य
१०	श्री नविन मान श्रेष्ठ	सदस्य
११	श्री विनोद दास मुल्मी	सदस्य
१२	श्री रत्न मान महर्जन	सदस्य
१३	श्री कृष्ण प्रसाद सापकोटा	सदस्य
१४	श्री रमेश बहादुर शाक्य	सदस्य
१५	श्री प्रेम कुमार महर्जन	सदस्य

प्रचार प्रसार समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स. सदस्य श्री मिलन शाक्य	संयोजक
२	पूर्व वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री रविन्द्रराज ताम्राकार	सल्लाहकार
३	पूर्व उद्योग उपाध्यक्ष श्री लोकमान शाक्य	सल्लाहकार
४	श्री फुपु तेन्जिङ शेर्पा	सल्लाहकार
५	श्री सुजन बज्राचार्य	सहसंयोजक
६	श्री अनिल बज्राचार्य	सदस्य
७	श्री दिनेशानन्द शाक्य	सदस्य
८	श्री राजेश राज बज्राचार्य	सदस्य
९	श्री रोशन लाल श्रेष्ठ	सदस्य

हस्तकला प्रवर्द्धन तथा विकास समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री रमेश सिं महर्जन	संयोजक
२	श्री हेम रत्न शाक्य	सल्लाहकार
३	का.स.सदस्य श्री रूपेन्द्रराज शाक्य	सहसंयोजक
४	ललितपुर हस्तकला संघ	सदस्य
५	श्री रविन्द्र शाक्य	सदस्य

६	श्री रक्षेश्वर श्रेष्ठ	सदस्य
७	श्री राजभाई महर्जन	सदस्य
८	श्री हरि सेन्चुरी विक	सदस्य

युवा तथा महिला उद्यमी समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री श्रीजेश लाल शिल्पकार	संयोजक
२	का.स.सदस्य श्री लजना श्रेष्ठ	सहसंयोजक
३	श्री सजना नकर्मि	सल्लाहकार
४	का.स.सदस्य श्री सविन लाल प्रधान	सदस्य
५	का.स.सदस्य श्री मिलन शाक्य	सदस्य
६	का.स.सदस्य श्री राकेश भक्त मुल्मी	सदस्य
७	श्री कमला ताम्राकार	सदस्य
८	श्री गिता मैया श्रेष्ठ (न्याछ्यो)	सदस्य
९	श्री जरिना बज्राचार्य	सदस्य

व्यावसायिक उत्तरदायित्व तथा छात्रवृत्ति समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री राजेन्द्र कुमार श्रेष्ठ	संयोजक
२	पूर्व का.स.सदस्य श्री सूर्य गोपाल न्याछ्यो	सल्लाहकार
३	डा. मदन विष्ट	सल्लाहकार
४	श्री राजु महर्जन	सहसंयोजक
५	श्री गोकुल देसार	सदस्य
६	श्री सरू श्रेष्ठ	सदस्य

अन्तर्राष्ट्रिय एवं निर्यात प्रवर्द्धन समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री उसन बज्राचार्य	संयोजक
२	पूर्व उ.उपाध्यक्ष, श्री लोकमान शाक्य	सल्लाहकार
३	श्री राहुल शाक्य	सल्लाहकार
४	श्री विक्रम महर्जन	सहसंयोजक
५	श्री सुविन बज्राचार्य	सदस्य
६	श्री संजिव शाक्य	सदस्य
७	श्री राजन महर्जन	सदस्य
८	श्री आपु लाल अवाले	सदस्य

वित्तीय तथा सहकारी समन्वय समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१	का.स.सदस्य श्री राकेश भक्त श्रेष्ठ	संयोजक
२	पूर्व द्वि. उपाध्यक्ष श्रीपुष्प रत्न शाक्य	सल्लाहकार
३	पूर्व वा.उपाध्यक्ष श्री गजेन्द्र लाल श्रेष्ठ	सल्लाहकार
४	श्री सचिन नेवा	सल्लाहकार
५	का.स.सदस्य श्री लजना श्रेष्ठ	सहसंयोजक
६	का.स.सदस्य श्री मिलन शाक्य	सहसंयोजक
७	श्री मनोज शाक्य	सदस्य

विधान संशोधन समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१)	पूर्व अध्यक्ष श्री केदार बहादुर अमात्य	संयोजक
२)	पूर्व अध्यक्ष श्री शैलेन्द्र लाल प्रधान	सहसंयोजक/सल्लाहकार
३)	अध्यक्ष श्री कृष्ण लाल महर्जन	सदस्य / सल्लाहकार
४)	निवर्तमान अध्यक्ष श्री सविन श्रेष्ठ	सदस्य / सल्लाहकार
५)	पूर्व महासचिव श्री बालकृष्ण तुलाधर	सदस्य
६)	पूर्व वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री रविन्द्रराज ताम्राकार	सदस्य
७)	पूर्व उपाध्यक्ष (वाणिज्य) श्री विश्वराज बज्राचार्य	सदस्य
८)	पूर्व का.स.सदस्य श्री रामकृष्ण महर्जन	सदस्य
९)	श्री किरण भाई बज्राचार्य अध्यक्ष, ललितपुर सुनचांदी व्यवसायी संघ	सदस्य

सल्लाहकार ज्यूरू

१)	पूर्व अध्यक्ष श्री महेश लाल प्रधान	सल्लाहकार
२)	पूर्व अध्यक्ष श्री बुद्धिराज बज्राचार्य	सल्लाहकार
३)	पूर्व अध्यक्ष श्री केशव लाल प्रधान	सल्लाहकार
४)	पूर्व अध्यक्ष श्री सुभाष गोपाल वैद्य	सल्लाहकार
५)	पूर्व अध्यक्ष श्री ओमनाथ श्रेष्ठ	सल्लाहकार
६)	पूर्व अध्यक्ष श्री ईन्द्र बहादुर श्रेष्ठ	सल्लाहकार
७)	पूर्व अध्यक्ष श्री उमेश लाल अमात्य	सल्लाहकार
८)	पूर्व अध्यक्ष श्री नरेश कुमार श्रेष्ठ	सल्लाहकार
९)	पूर्व अध्यक्ष श्री मृगेन्द्र मान प्रधान	सल्लाहकार
१०)	पूर्व अध्यक्ष श्री अजर मान जोशी	सल्लाहकार

३९ औं वार्षिक साधारण सभा तयारी समिति

क्र.सं.	नाम	पद
१)	वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री भरत लाल जोशी	संयोजक
२)	का.स. सदस्य श्री सुनिल शाक्य	सदस्य
३)	का.स. सदस्य श्री सुसन महर्जन	सदस्य
४)	का.स. सदस्य श्री कृष्ण श्रेष्ठ	सदस्य
५)	का.स. सदस्य श्री भूमिनन्दन कर्माचार्य	सदस्य
६)	का.स. सदस्य श्री रुपेन्द्र शाक्य	सदस्य
७)	का.स. सदस्य श्री महेश श्रेष्ठ	सदस्य
८)	का.स. सदस्य श्री राजेन्द्र कुमार श्रेष्ठ	सदस्य

मनोजबहादुर न्याख्यो
महासचिव, ल.उ.वा. संघ

संघको १८ बुँदे नीति र कार्यक्रम

- १) संघको आर्थिक स्रोतलाई सुदृढ र मजबुत पार्न हाल भईरहेको आयस्रोतलाई प्रभावकारी बनाउँदै थप स्रोतको खोजी गर्ने छ ।
- २) विभिन्न समिति तथा उपसमितिलाई अधिकार प्रत्यायोजन गरी सशक्त बनाउने र संघमा बढी भन्दा बढी सदस्यहरूलाई आवद्ध गराउन पहल गर्ने र हाल न्यून रूपमा प्रतिनिधित्व रहेको वर्ग, क्षेत्रलाई विशेष रूपमा सदस्यता दिलाउन पहल गर्ने छ ।
- ३) संघको विकास र विस्तारमा सहयोग गर्ने उद्योगी व्यापारी एवं व्यवसायीहरूको पहिचान गरी सम्मान एवं प्रोत्साहन गर्ने कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिने छ ।
- ४) संघले आफ्ना सदस्यहरूको व्यवसायिक क्षमता अभिवृद्धिको लागि विभिन्न प्रकारका तालिम संचालन गर्ने छ ।
- ५) संघले विगतमा भै जिल्लाको औद्योगिक विकासको लागि संचालन गर्दै आएको ललितपुर महोत्सवलाई समय सापेक्ष परिवर्तन गर्दै आयोजना गर्न पहल गर्ने छ । त्यसैगरी अन्य संघ संस्थाहरूबाट आयोजना गरिने मेला महोत्सवहरूमा समेत जिल्लामा उत्पादित वस्तुहरू संकलन गरी सामूहिक सहभागिता गराउने तर्फ विशेष प्रयास गर्ने छ ।
- ६) ललितपुर जिल्ला हस्तकला नगरीको रूपमा विश्व परिचित शहर हो । यसलाई स्थानीय पहिचान सहित आर्थिक विकासका लागि हस्तकला नगरीको रूपमा प्रवर्द्धन गरी एक उत्कृष्ट पर्यटकीय गन्तव्यको रूपमा विकास गर्न विभिन्न कार्यक्रमहरू संचालन गर्ने छ ।
- ७) संघले अन्य जिल्ला उद्योग वाणिज्य संघहरूसंग सहकार्य गरी संघहरू बीचको आपसी व्यापारिक सम्बन्ध विस्तार गर्ने तर्फ विशेष जोड दिइने छ । यसको अलावा विदेशका व्यावसायिक संघ संस्थाहरूसंग पनि सम्बन्ध कायम गरी व्यापार विस्तार गर्ने तथा आपसी हितका लागि विभिन्न क्रियाकलाप गर्ने तर्फ अग्रसर रहने छ ।
- ८) नेपाल सरकारद्वारा लागू गरिएका ऐन, नियम सम्बन्धी जानकारी लिन सरकारी निकायका अधिकारीहरूसंग सामूहिक छलफल एवं फलदायी कार्यक्रमहरूको आयोजना गर्ने छ ।
- ९) जिल्लाका उद्योग, व्यवसाय प्रवर्द्धनको लागि सहयोगी दातृ संस्थाहरूको खोजी गरी व्यवसाय प्रवर्द्धनका कार्यक्रमहरू संचालन गर्ने छ ।
- १०) जिल्लाको निजी क्षेत्रको एकमात्र प्रतिनिधिमूलक छाता संगठन रहेको यस संघको विभिन्न सरकारी एवं स्थानीय निकायमा प्रतिनिधित्व एवं निर्णायक भूमिकाको लागि सशक्त पहल गर्ने । साथै संघको उपस्थितिलाई अभ्र गरिमाय तथा फलदायी बनाउन ध्यान दिइने छ ।
- ११) संघको कार्यसमिति र कर्मचारीहरूलाई विभिन्न उद्योग वाणिज्य संघको अध्ययन अवलोकन भ्रमण गराई क्षमता एवं अनुभवको दायरा बढाउने कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिइने छ ।

- १२) संघमा महिला उद्यमी, व्यवसायहरूलाई अभि सक्रिय गराउँदै थप तालिमको व्यवस्था गर्ने छ ।
- १३) कर्मचारीहरूको दक्षता अभिवृद्धिको लागि विभिन्न तालिमको व्यवस्था गर्ने र उत्कृष्ट कर्मचारीलाई सम्मान गर्ने कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिने छ ।
- १४) ललितपुर महानगरपालिका क्षेत्र भित्र खानेपानी, ढल, विद्युत, सडक, डम्पिङ्ग साईड, सार्वजनिक शौचालय, फुटपाथ पसल व्यवस्थित सरसफाई लगायत विकास प्रवर्द्धनका लागि आवश्यक पहल गर्ने छ ।
- १५) यस जिल्लामा औद्योगिक क्षेत्रलाई व्यवस्थित र नयां औद्योगिक ग्राम स्थापनाका लागि पहल गर्ने छ ।
- १६) जिल्लामा दर्ता नगरी व्यवसाय गरेका एवं करका दायरामा नगएका व्यवसायीहरूलाई दर्ता गराई करको दायरामा ल्याउन सम्बन्धित निकायको सहयोगमा कार्य अधि बढाइने छ ।
- १७) सरकारी निकायमा दर्ता भई करको दायरामा रहेका व्यवसायीहरूलाई सदस्यता प्रदान गर्नको लागि आवश्यक कार्य गर्ने छ ।
- १८) यस संघको Website लाई Update राखि Website को माध्यमबाट छिटो छरितो रूपमा संघको विवरण, क्रियाकलाप, सर्कुलर, मेलाको जानकारी र समसामयिक सूचनाहरूको प्रवाह व्यापक गरिने छ । साथै विभिन्न सामाजिक संजाल (SMS, Email, Facebook, Viber) लाई प्रभावकारी रूपमा प्रयोग गरिने छ ।
- (यही असोज १५ गते हुने वार्षिक साधारणसभाका लागि महासचिव मनोजबहादुर न्याछ्यौंले प्रस्तुत गर्ने प्रतिवेदनबाट साभार गरिएको)

THE ENTRANCE CAFÉ

Multi-Cuisine Restaurant

- GARDEN
- FINE DINING
- EXCLUSIVE BAR
- CONFERENCE HALLS

We are open for
BREAKFAST, LUNCH, DINNER

Bakhundole, Lalitpur | RESERVATION: 015010617, 9801029357 Facebook.com/theentrancecafe

WOOD CARVING INDUSTRIES PVT.LTD.

Patan Industrial Estate, Lagankhel, Lalitpur, Nepal

Tel: 977-1-5521447, 5523768, 5527730

email: info@woodcarving.com.np, www.woodcarving.com.np

समाचार

स्वर्ण जयन्ती सम्पन्न

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको ५१ औं स्थापना दिवस तथा स्वर्ण जयन्ती भव्यतापूर्वक सम्पन्न भएको छ ।

२०७४ चैत्र ४ गते सोमबार ५१ औं स्थापना दिवस मनाउनेसँगै स्वर्ण जयन्ती कार्यक्रमको विधिवत समापन गरिएको थियो ।

स्वर्ण जयन्तीको अवसरमा संघले ललितपुरको जावलाखेलमा स्वर्ण जयन्ती स्मारकको गत असोजमा अनावरण गरेको थियो । फागुण ३० गते आयोजना गरिएको चार दिने ललित अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेलाको

अवधिमा स्वर्ण जयन्ती लोगो अंकित १ हजार रूपैयाँको चाँदीको सिक्का, मंगलबजारको दुङ्गेधारा अंकित १ सय रूपैयाँको सिक्का निष्काशन गरिएको थियो । त्यसैगरी सामाजिक दायित्व अन्तर्गत ८९ वर्ष नाघेका ललितपुर जिल्लाभरिका १ सय ६० जना ज्येष्ठ नागरिकलाई सम्मान गरिएको थियो ।

त्यसैगरी समापन समारोहको संघारमा विभिन्न देशका राजदूत र कुटनीतिक नियोगका प्रमुख, पदाधिकारीहरूलाई ललितपुरको भित्री शहर, त्यहाँको सम्पदा, जातीय संग्रहालयको अवलोकन 'सम्पदा अवलोकन भ्रमण' गराइएको थियो ।

भारत, बंगलादेश, पाकिस्तान लगायतका देशहरूको सहभागिता रहेको सो मेलाको करिब २ लाखले अवलोकन गरेको थियो । मेलामा धातु तथा हस्तकलाका सामान, गरगहना, कपडा, ढाका तथा तयारी पोशाक,

हस्तनिर्मित खेलौना, सजावटका सामग्री, जडिबुटी, घरेलु अचार, भिरमौरीको मह, विद्युतीय सामग्री लगायतका स्टल राखिएको थियो ।

समारोहमा श्रष्टा सम्मान अन्तर्गत वरिष्ठ क्रोध मूर्तिकार कालु कुमालेलाई सम्मान गरियो । त्यसैगरी नेवारी परम्परा अनुसार ७७ वर्षमा गरिने पहिलो बुढो पास्नी (भिमरथारोहण) गरिसकेका पूर्वअध्यक्षलाई गरिने सम्मान यसपटक पूर्वमन्त्री बुद्धिराज बज्राचार्यलाई गरियो ।

त्यस्तै संघका ज्येष्ठ सदस्यहरू हरिभक्त श्रेष्ठ, कमलबहादुर न्याछ्यो, वृन्दा राणा, धनभक्त शाक्य, केशवप्रसाद पोखरेल र काजी महर्जनलाई सम्मान गरियो । संघका संस्थापक स्व. बेखानाथ छात्रवृत्ति पाटन संयुक्त क्याम्पसमा व्यवस्थापन संकाय एम.वि.एस.मा अध्ययनरत सुनिता थापा लाई प्रदान गरिएको थियो ।

“Good Food, Good Taste, Anywhere, Any time”

LOTUS CATERING & RENTAL SERVICE

लोटस क्याटरिङ्ग एण्ड रेन्टल सर्भिस

Kanibahal, Okubahal, Lalitpur -6

Rupendra Raj Shakya
Cell: 9851133717

Ram Kumar (Bhanja)
Cell: 9841699705

व्यवसायीलाई चेतना

उद्योग व्यवसाय सम्बन्धित ऐन कानूनबारे सदस्यलाई जानकारी दिँदै आएको ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले भदौ ७ गते बिहीवार ललितपुरमा व्यवसायिक सचेतना कार्यक्रम आयोजना गरेको छ ।

सो अवसरमा संघका अध्यक्ष कृष्णलाल महर्जनले आफ्ना मातहतका वाणिज्य, उद्योग क्षेत्रका सदस्य तथा वस्तुगत संगठनहरूलाई विभिन्न नीति नियम तथा ऐन कानून बारे जानकारी दिने उद्देश्यले कार्यक्रम आयोजना गरिएको बताउनुभयो ।

सो अवसरमा राष्ट्रिय उपभोक्ता मञ्चका अध्यक्ष प्रेमलाल महर्जनले उपभोक्ता र सरोकारवालाहरूसँग छलफल समेत नगरी ल्याइएको विधेयक विद्यमान उपभोक्ता संरक्षण ऐन २०५४ भन्दा अस्पष्ट रहेको बताउनुभयो ।

उहाँले मुलुकी अपराध 'सहिता' ऐन २०७४ को दफा १०७ मा खाद्य पदार्थमा मिसावट गर्न नहुने, दफा १०८ मा भुक्त्यानमा पारी 'एउटा वस्तुलाई अर्को भनि खाद्य पदार्थको बिक्री वितरण गर्न नहुने, १०९ मा भुक्त्यानमा पारी 'कमसल वस्तुलाई असल भनि गुणस्तर ढाँटी' कुनै वस्तु बिक्री वितरण गर्न नहुने जस्ता काम गरेमा बढीमा ५० हजार रूपैया र पाँच वर्षसम्मको कैद

वा दुवै सजायको व्यवस्था जस्ता राम्रा पक्ष रहेको पनि बताउनुभयो ।

उद्योग व्यवसायीलाई सुधारको मौका भन्दा दण्डित गराउने अभिप्राय देखिएकोले विधेयकमा संशोधन गर्नुपर्नेमा जोड दिँदै उहाँले भन्नुभयो 'उपभोक्ता हकका नाममा उपभोक्ता अन्यायमा रहने र व्यावसायिक

चरणमा रहेको जानकारी दिनुभयो ।

कार्यक्रममा राष्ट्रिय गुणस्तर तथा नापतौल विभागका महानिर्देशक विश्वबाबु पुडासैनीले विभागले सिमेन्ट, छाला लगायतका १३ परीक्षण ल्याब सेवा र 'वैज्ञानिक उपकरण

अराजकतासँगै कर्मचारी को मिलेमतोका सम्भावना बढ्ने देखिएको छ । उपभोक्ता हित प्रत्याभूति भन्दा पनि उत्पादक र व्यवसायीलाई कारवाहीको दायरामा कस्ने नियत राखेको हुँदा यसबाट उपभोक्ताको संरक्षण पनि नहुने र उद्यम व्यवसायीहरू असन्तुष्टि रहेको हो ।

कार्यक्रममा खाद्य प्रविधि तथा गुण नियन्त्रण विभागका खाद्य अनुसन्धान अधिकृत ईश्वर सुवेदीले अनुगमन सम्बन्धी विभिन्न समस्याहरूमा प्रकाश पार्दै अत्यावश्यक खाद्यवस्तुहरूको उत्पादन नियमनका लागि विभिन्न निर्देशिका बनाउने तयारी अन्तिम

लगायत विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय मान्यताप्राप्त मापदण्ड परीक्षणको अनुमतिसँगै हालसम्ममा ग्यास लगायत १२ वस्तुको मापदण्ड जारी गरेको बताउनुभयो । उहाँले निर्माण सामग्री वितरकहरूले २ सय केजीसम्मको काँटा ढक राखे पर्याप्त हुने र यसका कारण व्यवसाय नवीकरणमा समस्या नहुने बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा खाद्य प्रविधि तथा गुण नियन्त्रण विभागका महानिर्देशक संजीवकुमार कर्णले अब उद्योगीको गुणस्तरमा प्रतिवद्धता आवश्यक रहने खालको कानून निर्माण

हुने बताउनुभयो । उहाँले न्यूनतम जिएमटी मापदण्ड सबैले लिन आग्रह गर्दै वस्तुगत प्रकारका निर्देशिकाहरू बन्ने क्रममा रहेको जानकारी दिनुभयो ।

वाणिज्य आपूर्ति तथा उपभोक्ता संरक्षण विभागका महानिर्देशक योगेन्द्र गौचनले राज्यले २९ अत्यावश्यक वस्तुको मूल्य निर्धारण गर्ने र यो क्रम बढ्ने संकेत दिँदै निर्यातकर्ता कम्पनीले वाणिज्यमा अनिवार्य दर्ता गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

उपभोग्य वस्तुका सवालमा उत्पादित

वस्तुको लेबल, वस्तुको म्याद मिति तथा मूल्य स्पष्ट रूपमा राखिएको व्यवस्था अनिवार्य हुने बताउँदै उहाँले यसमा कालोबजारी हुन नदिन व्यवसायी सबैले पुराना मिति सकिएका सामानहरूको छुट्टै भण्डारण गरी सहयोग पुऱ्याउन आग्रह गर्नुभयो । उपभोक्ता संरक्षण ऐनले उत्पादन, संचय, धुवानी, थोक तथा सेवा प्रदायकहरूको दायित्व स्पष्ट रूपमा ल्याइने बताउँदै उहाँले विधयेक संशोधनका लागि सभासदहरूमार्फत व्यवसायीहरूले आफ्ना सुभावहरू राख्न आग्रह गर्नुभयो । सहकारीका हकमा भने अब निर्यातका सम्भावना सहित उद्योग, वाणिज्यमा प्रत्यक्ष लगानी गर्न पाउने

सम्भावना बढेको पनि उहाँको भनाई थियो । संघका महासचिव मनोज बहादुर न्याछ्योले सञ्चालन गरेको सो कार्यक्रममा संघका वाणिज्य तथा आपूर्ति समितिका संयोजक महेश श्रेष्ठले कार्यक्रमको उद्देश्यबारे जानकारी दिँदै प्रस्तावित विधेयकले व्यवसायीहरूको हित नहुने आम बुझाइ रहेको हुँदा संशोधन गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो । त्यस्तै संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष भरतलाल जोशीले अनुगमन प्रक्रिया व्यवसायमैत्री हुनुपर्नेमा जोड दिँदै विचाराधीन उपभोक्ता संरक्षण ऐन पनि संशोधन गर्न आवश्यक भएको बताउनुभयो ।

Admission Open
For Diploma In Applied
Fashion Designing

iift[®]
INTERNATIONAL
INSTITUTE OF FASHION
TECHNOLOGY
SCHOOL OF FASHION

Bagbazar Plaza, Kathmandu
nepaliiift@iiftnepal.com, www.iiftnepal.com
www.facebook.com/iiftnepal
4240808 / 4228002

Admission Open
for
International
Airhostess
Training

FLYTECH
INTERNATIONAL
NEPAL'S NO. 1 AIRHOSTESS ACADEMY

New Plaza, Kathmandu
www.facebook.com/myflytech, www.flytech.com.np
Tel: 014432169

बल्ल बन्ने भो भिमसेन मन्दिर

स्थानीयवासीकै अग्रसरतामा मंगलबजारस्थित भिमसेनको मन्दिर पुनःनिर्माण हुने भएको छ । विश्वसम्पदा सूचीकृत सो मन्दिरको पुनःनिर्माण सरकारी स्तरबाट नभएपछि त्यसको जिम्मा स्थानीयले लिएको हो ।

भूकम्पले सो मन्दिर क्षतिग्रस्त भएको थियो । जुनसुकै बेला भत्किने सक्ने खतरा रहेकोले हाल सो मन्दिर वरपरको बाटोमा फलामको बार राखेर बन्द गरिएको छ । मन्दिर पुनःनिर्माणका

लागि ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष कृष्णलाल महर्जनको संयोजकत्वमा पुनःनिर्माण समिति गठन गरिएको छ ।

भूकम्प गएको डेढ वर्षदेखि पुनःनिर्माणका जिम्मा दिन ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले पुरातत्व विभागलाई घचघच्याउँदै आएको थियो ।

समितिला मंगल टोल सुधार समितिका अध्यक्ष किरणमान प्रधान, ललितपुर महानगरपालिका वडा - १२ र

१६ का वडाअध्यक्ष नारायणलाल अवाले, निर्मलरत्न शाक्य, ज्यापू समाजका अध्यक्ष प्रेम महर्जन, ताम्रकार समाजका अध्यक्ष रविन्द्रराज ताम्रकार रहनुभएको छ । त्यस्तै समितिमा स्यस्य समाज लगायत विविध जातीय समाजको प्रतिनिधित्व रहेको छ ।

समितिले मन्दिर पुनःनिर्माणमा लाग्ने खर्चको विवरण पुरातत्व विभागमा पठाइसकेको छ । पुनःनिर्माणमा चार करोड ८० लाख रुपैयाँ लाग्ने प्रारम्भिक आकलन गरिएको छ । अहिले 'सीड

मनि'को रुपमा संघले १० लाख रुपैयाँ राखिसकेको समितिका अध्यक्ष कृष्णलाल महर्जनले बताउनुभयो । मन्दिर पुनःनिर्माणमा लाग्ने सम्पूर्ण खर्च ललितपुर महानगरपालिका, स्थानीय व्यवसायी र दाताहरूको सहयोगमा उद्योग वाणिज्य संघले गर्ने छ । समितिले पुनःनिर्माणका लागि

धार्मिक विधिपूर्वक क्षमापुजा पनि गरिसकेको छ । 'साइत निकालेर केही दिनमै मन्दिर भत्काउन शुरु गर्ने छौं ।' समितिका अध्यक्ष महर्जनले भन्नुभयो ।

भूकम्पले क्षतिग्रस्त पाटनका अन्य पाँच सम्पदा कृष्णमन्दिर, विश्वनाथ मन्दिर र चारनारायण मन्दिर पुनःनिर्माणको जिम्मा काठमाडौं उपत्यका संरक्षण कोष 'केभिपिटी' ले लिइरहेको छ । त्यसमध्ये मणिमण्डपका दुई पाटी, कृष्णमन्दिरको पुनःनिर्माणको कार्य सम्पन्न भइसकेको छ । कोषको अध्यक्ष डा रोहित रञ्जितकारको प्राविधिक

डिजाईनमा मन्दिर पुनः निर्माण हुने बताइएको छ ।

भिमसेन मन्दिरलाई स्थानीय उद्यमी, व्यवसायीहरूले आराध्य देवताको रूपमा पुजिन्छ । भिमसेन मन्दिरको दर्शन र पुजाआजा गर्नाले व्यापार फलिफाप हुने आम व्यवसायीको विश्वास रहेको छ । भूकम्प गएको डेढ वर्षदेखि पुनःनिर्माणका जिम्मा दिन ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले पुरातत्व विभागलाई घचघच्याउँदै आएको थियो । त्यतिबेला संघको अध्यक्ष सविन श्रेष्ठको अग्रसरतामा पुरातत्व विभागसंग पनि अनौपचारिक रूपमा पटक पटक छलफल गरिएको थियो ।

सोही विषयमा संघले स्थानीयवासिन्दा, टोल सुधार समिति र जातीय समाज लगायत सरोकारवालाहरूसंग राखेर पटक पटक भेला आयोजना गर्दै आएको थियो । यस अवस्थामा स्थानीयहरूको तर्फबाट पुनःनिर्माणको अगुवाई ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले गरेको हो ।

अनौपचारिक छलफलमा पुनःनिर्माण जिम्मा संघलाई दिन विभाग सकारात्मक भएको थियो । त्यसलगत्तै संघले पुनःनिर्माणको जिम्मा दिन औपचारिक पत्र विभागमा बुझाएको थियो । 'त्यतिबेलासम्म विभागले मन्दिरको पुनःनिर्माणको जिम्मा भारतीय दूतावासलाई दिने निर्णय गरिसकेको रहेछ ।' चर्चा चलेपनि काम अघि बढ्न नसक्नुको कारण

बारे संघका निर्वतमान अध्यक्ष श्रेष्ठले भन्नुभयो ' विभाग, दुतावास हुँदै पुनःनिर्माणको कुरा गर्दागर्दै एक वर्ष वित्यो। स्थानीय तहमा जनप्रतिनिधि आएपछि पुनःनिर्माणको विषय पुन जोडतोडले उठ्न थाल्यो । '

सो विषयमा संघले महानगरपालिका, सांसदहरूसंग पनि कुरो राखेको थियो । 'सबैतिरबाट सकारात्मक जवाफ पाए । अनि महानगरपालिकाका प्रमुख चिरिबाबु महर्जनसहित संघले भारतीय दूतावासका पदाधिकारीहरूलाई भेटेर पुनःनिर्माणको जिम्मा स्थानीयले लिन

तयार रहेको कुरो राखें ।' समितिका पुनःनिर्माण स्थानीयले गर्ने आशय पत्र समितिले पुनःनिर्माण शुरु गर्न लागेको अध्यक्ष महर्जनले भन्नुभयो ।स्थानीयले भारतीय दुतावासमा बुझाएको थियो ।र हो । गत सोमबार पत्रकार भेटघाटको पुनःनिर्माण गरेमा भारतीय सरकारलाई धानीयले पुनःनिर्माण गर्ने कुराप्रति आयोजना गरी समितिले मन्दिर कुनै आपत्ति नहुने जवाफ दुतावासले भारतीय दुतावासदेखि सरकारी निकाय पुनःनिर्माण शुरु गर्ने जानकारी दिएको दिइएपछि महानगरपालिकाले मन्दिरको पनि सकारात्मक जवाफ पाएपछि थियो ।

CI. BI. ART TREASURE

Estd:1984

Email: treasure@ntc.net.np, heritage.nepal@gmail.com

Complying with ISO 9001:2008 requirements, we produce and supply art pieces flavored with antique look and designs fine-touched with evolutionary skills and techniques that have been in the process of perfection since many centuries in the city of art called "Lalitpur" in the Himalayan country Nepal.

Manufacturer, Wholesaler, and Exporter of Authentic Tibetan and Himalayan Hand-Crafted Arts

सरकारी निकायसंग छलफल

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले ललितपुरमा सरूवा भएर आउनुभएका सरकारी एवं सुरक्षा निकायका प्रमुखसंग छलफल गरेको छ ।

प्रमुख जिल्ला अधिकारी प्रेमराज जोशी, महानगरीय प्रहरी परिसर ललितपुरका प्रमुख रवीन्द्रबहादुर धानुकसंग संघले छलफल गरेको हो । सो अवसरमा संघका अध्यक्ष कृष्णलाल महर्जनले छलफलबाट आपसी सहकार्य गरेर अघि बढ्ने वातावरण तयार भएको बताउनुभयो । सोही क्रममा उहाँहरूको कार्यकालको सफलताको कामना गर्दै संघले खादा ओढाई स्वागत गरेको थियो ।

ललितपुरलाई कलाको शहर घोषणा गर्न माग

ललितपुरलाई कलाको शहर घोषणा गर्न ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले माग गरेको छ ।

विश्व कला परिषद्को साधारण सभाको अन्तिमदिन भदौ १६ गते ललितपुरको पाटन दरबार क्षेत्रस्थित पाटन संग्रहालमा आयोजित समापन समारोहमा संघले सो माग गर्नुभएको हो ।

अध्यक्ष कृष्णलाल महर्जनले हस्तकलाको शहरको घोषणा गर्न आवश्यक सबै मापदण्ड विद्यमान रहेकोले चाँडोभन्दा चाँडो ललितपुरलाई हस्तकलाको शहर घोषणा गर्नुपर्ने माग गर्नुभयो । परिषद्बाट कलाको शहर घोषणा भएमा यहाँको मूर्त, अमूर्त कला, संस्कृतिको संरक्षणमा ठूलो टेवा पुग्ने पनि अध्यक्ष महर्जनको धारणा रहेको छ ।

उहाँले कलाको शहरको घोषणा भएमा परिषद् अर्न्तगतका ८० राष्ट्रसहित बढी भन्दा बढी राष्ट्रको ध्यान ललितपुरमा आकृष्ट हुने विश्वास पनि व्यक्त गर्नुभयो ।

सो अवसरमा नेपाल हस्तकला महासंघका अध्यक्ष धर्मराज शाक्यले कलाको शहरको रूपमा घोषणा भएमा ऐतिहासिक, सांस्कृतिक रूपले समृद्ध ललितपुरको कला

संस्कृति संरक्षणसँगै हस्तकलाको उत्पादनको बजारीकरण र कलाकारको महत्व बढ्ने बताउनुभयो । घोषणाले कलाको शहरको रूपमा विश्वसामु आधिकारिक मान्यता पाउने पनि महासंघका अध्यक्ष शाक्यको भनाई रहेको छ ।

'यसबाट स्थानीय तह, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई सोही अनुरूप यसको व्यवस्थापन, कला संस्कृति मैत्री कानून निर्माणका लागि अप्रत्यक्ष दबाव सिर्जना गर्ने छ ।' महासंघका अध्यक्ष शाक्यले भन्नुभयो ।

सो अवसरमा ललितपुर महानगरपालिकाका प्रमुख चिरिबाबु महर्जनले ललितपुरलाई कलाको शहर घोषणा गर्न प्रस्तावना पेश गरिसकेको बताउनुभयो । नेपालको लागि परिषद्को आधिकारिक संस्था महासंघको पहलमा महानगरपालिकाले घोषणाका लागि परिषद् समक्ष प्रस्तावना पठाएको हो ।

सरोकारवाला सबैको भनाईप्रति ऐक्यबद्धता प्रकट गर्दै एसिया प्यासिफिकका अध्यक्ष डा. गाढाले ललितपुरलाई कलाको शहर घोषणा गर्नुपर्नेमा आफ्नो पुरा समर्थन रहने बताउँदै त्यसका लागि विश्वकला परिषद् दन्डोको साथ प्रस्तुत हुने प्रतिबद्धता

व्यक्त गर्नुभयो ।

सो अवसरमा वाङमय शताब्दी पुरूष एवं संस्कृतिविद् सत्यमोहन जोशीले कला संस्कृति सिंगो मानव जातिको प्रतिभा रहेको उल्लेख गर्दै त्यसको संरक्षण गर्नुपर्ने खाँचो औल्याउनुभयो । 'कला, संस्कृति भनेको इतिहासको विभिन्न कालखण्डमा मानिसले गरेका सिर्जना हुन् । अहिलेको गौरव र पुर्खाको नासोलाई सबै मिलेर संरक्षण गर्नुपर्दछ ।' उहाँले भन्नुभयो ।

सो अवसरमा वाणिज्य संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष भरतलाल जोशीले ललितपुरको प्रस्तरकला, काष्ठकला, धातुकलाको चिनारी सहित कलाकारको योगदानलाई स्मरण गर्दै कला शहर घोषणा गरिएमा कला, संस्कृति र अर्थतन्त्रमा पुऱ्याउने सकारात्मक प्रभावको चर्चा गर्नुभयो ।

परिषद्को साधारण सभा तीन दिन सम्म चलेको थियो । महानगरपालिकाले राखेको सो प्रस्ताव एसिया प्यासिफिक परिषद्ले स्वीकृत गरेर विश्व कला परिषद् मा स्वीकृतिका लागि पठाएको महासंघले जनाएको छ । छ महिना भित्रमा परिषद्ले प्रस्ताव स्वीकृत गरिसक्ने महासंघका अध्यक्ष शाक्यले जानकारी दिनुभयो ।

संघको गतिविधि

संक्षेपमा

हस्तकला व्यापार मेला

नेपाल हस्तकला महासंघले २०७४ मंसिर १ देखि ५ गतेसम्म राजधानीमा सञ्चालन गरेको १५ औं हस्तकला व्यापार मेला तथा १३ औं प्रतियोगितात्मक हस्तकला प्रदर्शनीमा ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघले सहयोगी संस्थाको रूपमा भूमिका निर्वाह गरेको छ ।

करसम्बन्धी छलफल

छैठौं राष्ट्रिय कर दिवसको अवसरमा २०७४ मंसिर ३ गते संघको सचिवालयमा स्वेच्छिक कर सहभागिता बढाउने बारे अन्तरक्रिया आयोजना गरियो । सो अवसरमा प्रमुख कर अधिकृत लालबहादुर खत्रीले समय समयमा कर सम्बन्धी कार्यक्रम व्यावसायिक सचेतना बढाउन महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेको धारणा राख्नुभयो । सो कार्यक्रममा कार्यसमिति साथै वस्तुगत संघका अध्यक्षज्यूहरूको सहभागिता रहेको थियो

स्वागत तथा परिचय

साधारणसभासंगै नव निर्वाचित कार्यसमितिलाई सरकारी प्रशासन, सुरक्षा निकाय, आर्थिक प्रशासनसंग चिनजान गराउन २०७४ कार्तिक १७ गते याक पालेस, पुल्चोकमा स्वागत तथा परिचयात्मक कार्यक्रमको आयोजना गरिएको छ ।

निर्वाचनको पर्यवेक्षण

राष्ट्रिय व्यावसायिक पहल संस्था मार्फत यस ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघका पूर्व अध्यक्ष, अजरमान जोशी, निवर्तमान अध्यक्ष सविन श्रेष्ठ, संस्थागत उपाध्यक्ष वीरेन्द्रलाल श्रेष्ठ, का.स. सदस्यद्वय रूपेन्द्रराज शाक्य र मिलन शाक्यले २०७४ मंसिर २१ गते सम्पन्न प्रतिनिधि सभा र प्रदेश सभा निर्वाचनको पर्यवेक्षण गर्नु भएको थियो ।

मूर्तिमा सुन लेपन

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघ हस्तकला प्रवर्द्धन तथा विकास समितिको संयोजनमा धातुका मूर्तिहरूमा सुन लेपन तालिम आयोजना गरिएको छ । व्यापार निकासी तथा प्रवर्द्धन केन्द्रको प्रवर्द्धनमा सो तालिम आयोजना गरिएको हो । सो तालिम तीन महिनासम्म सञ्चालन हुने छ । तालिममा २० जनाको सहभागिता रहेको छ ।

योजना तर्जुमा गोष्ठी

संघको भावी कार्यक्रम तय गर्न २०७४ मंसिर २९ देखि पुस १ गते दुई दिन नगरकोटमा योजना तर्जुमा गोष्ठी सम्पन्न भएको छ । गोष्ठीमा संघको विगत र वर्तमान अवस्थाको समेत विश्लेषण गरी योजना तय गरिएको थियो ।

नापतौलको उपकरणमा टाँचा

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको समन्वयमा उद्यमी व्यवसायीहरूको सुविधालाई ध्यानमा राखेर नापतौलका उपकरणहरूमा टाँचा लगाउने कार्य सम्पन्न भएको छ । संघको अनुरोधमा नापतौल क्षेत्रीय कार्यालयबाट डोर आई २०७४ पुस २ र ३ गते १२ नं. वडा कार्यालयको भवन लगनखेलमा, पुस ४ गते १० र ११ नं. वडा कार्यालयको भवन चापागाउँ प्याङगाउँमा पुस ५ गते ८ नं. वडा कार्यालयको भवन लुभू, लाछीमा, पुस ६ गते इमाडोल व्याडक्वेटमा, पुस ७ गते रोजेको किराना स्टोर श्री कृष्ण गोविन्द महर्जन बाडेगाउँमा, पुस ११ गते उग्रचण्डी माई परिसर जावलाखेलमा, पुस १२ गते महिला भवन दोबाटो रूद्रायणी तेल मिल, सैवु, भैसेपाटीमा र पुस १३ र १४ मंगलबजारस्थित संघको सचिवालयमा, टाँचा लगाउने कार्य भएको थियो ।

गहना बुट्टा काट्ने तालिम
व्यापार तथा निकासी प्रवर्द्धन केन्द्रको सहयोग, संघको आयोजना र ललितपुर सुनचाँदी व्यवसायी संघको संयोजनमा परम्परागत गहना बुट्टा काट्ने तालिम सम्पन्न भयो । २०७४ पुस १८ गते उद्घाटन भएको सो तालिम २०७५ वैशाख २३ गते अग्नी पार्टी प्यालेसमा समापन गरिएको थियो । तालिममा ६० जना सहभागीहरू रहेका थिए ।

स्कूलमा ट्राफिक शिक्षा
संघ र महानगरीय ट्राफिक प्रहरी ललितपुरको संयुक्त आयोजनामा स्कूलमा ट्राफिक शिक्षा कार्यक्रम २०७४ माघ १७ गते सेन्ट जेभियर्स स्कूल, जावलाखेलमा सम्पन्न भएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेला
नेपाल सरकार, वाणिज्य मन्त्रालय, व्यापार तथा निकासी प्रवर्द्धन केन्द्रको सहयोगमा नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघले अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेला २०७४ फाल्गुण २४ देखि २८ गतेसम्म काठमाडौंमा सञ्चालन गरेको छ । सो मेलामा संघले सहआयोजकको भूमिका निर्वाह गरेको थियो ।

सुरक्षाको लागि अन्तरक्रिया
संघको आयोजना र पर्यटक प्रहरी पोष्ट, पाटनको सहकार्यमा २०७४ चैत्र २३ गते अन्तरक्रिया कार्यक्रमको आयोजना गरिएको छ । पाटन दरवार स्क्वायरको पर्यटन प्रवर्द्धन, दरवारको संरक्षण तथा सुरक्षा स्थिति बलियो बनाउनको लागि सोकार्यक्रमको आयोजना गरिएको छ ।

बजेट तयारी सम्बन्धी गोष्ठी
संघीय संरचना अन्तर्गत संघ, प्रवेश र स्थानीय सरकारले आ आफ्नै नीति नियम तथा राजश्व सम्बन्धी आर्थिक नियमावली तथा ऐनहरू निर्माण गर्ने क्रममा रहेकोले निजी क्षेत्रको तर्फबाट पनि रचनात्मक सुझावहरू पेश गर्न २०७५ जेठ ९ गते ललितपुरमा पूर्व बजेट तयारी सम्बन्धी गोष्ठीको आयोजना गरिएको छ ।

प्रदेश नं. ३ कार्यशाला गोष्ठी
संघको आतिथ्यतामा २०७५ जेठ ११ र १२ गते गोदावरीमा महासंघ प्रदेश नं. ३ को कार्यशाला गोष्ठी सम्पन्न भएको छ । सो कार्यक्रममा आफ्ना सदस्यहरूलाई प्रभावकारी सेवा उपलब्ध गराउने क्रममा अवलम्बन गर्नुपर्ने भूमिका विषयकमा छलफल गरिएको थियो । सो कार्यक्रममा अध्यक्ष कृष्णलाल महर्जन र महासचिव मनोजबहादुर न्याछ्योले भाग लिनु भएको थियो ।

माभ्रखण्डको लागि छलफल
ललितपुरको वागमती गाउँपालिकामा रहेको माभ्रखण्ड पर्यटन विकासको लागि संघको सचिवालयमा २०७५ असार १८ गते संघका अध्यक्ष, पदाधिकारी, गाउँपालिकाका अध्यक्ष र वडाका अध्यक्षहरू, डेष्टिनेशन माभ्रखण्ड प्रा.लि.का प्रतिनिधिहरू र सरोकारवालाबीच छलफल भएको थियो ।

अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेला
नेपाल सरकार, वाणिज्य मन्त्रालय, व्यापार तथा निकासी प्रवर्द्धन केन्द्रको सहयोगमा नेपाल उद्योग वाणिज्य

महासंघले अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेला २०७४ फागुण २४ देखि २८ गतेसम्म काठमाडौंमा सञ्चालन गरेको छ । सो मेलामा संघले सह आयोजकको भूमिका निर्वाह गरेको थियो ।

श्रीलंकासंग अन्तरक्रिया

संघ र नेपाल स्थित श्रीलंका राजदुतावासबीच दुई देशको पर्यटन प्रवर्द्धन गर्ने बारे २०७५ असार २१ गते अन्तरक्रिया कार्यक्रम भएको छ ।

क्यालेण्डर प्रकाशन

संघको प्रचार प्रसार समितिका संयोजक मिलन शाक्यको संयोजकत्वमा २०७५ सालमा रङ्गिन भित्ते क्यालेण्डर प्रकाशन गरियो । सो क्यालेण्डर सदस्यहरू, सरकारी कार्यालय, जिल्ला उ.वा.संघहरू लगायत विभिन्न संघ संस्थाहरूलाई निःशुल्क वितरण गरिएको थियो ।

ई - कमर्श तालिम
युवावर्गलाई ईन्टरनेटको प्रयोग गरी व्यावसायिक गतिविधि अधि बढाउन संघले ई - कमर्श सम्बन्धी प्रशिक्षण कार्यक्रमको आयोजना गरेको छ । संघको कार्यसमिति सदस्य सविनलाल प्रधान संयोजक रहनुभएको मानव संशाधन विकास समितिले भदौ २० र २१ गते सञ्चालन गरेको सो प्रशिक्षणमा १४ जनाले भाग लिएका थिए ।

(महासचिव श्री मनोजबहादुर न्याछ्योले ३९ औं साधारणसभामा प्रस्तुत गर्न लागिएको प्रतिवेदनको आधारमा सम्पादित गरिएको)

फोटो फिचर

फोटो फिचर

ललितपुर उद्योग वाणिज्य संघको ३५ औं साधारण सभा को पूर्ण सफलताको कामना गर्दछौं ।

नेपाल हस्तकला महासंघ

उत्कृष्ट वस्तुगत संघ सम्मान : २०५८, २०६२ र २०६४

पो.ब.नं. : ७८४, उपमामार्ग, थापाथली, काठमाडौं, नेपाल

फोन नं. : ९७७-९-४२४४२३९, ४२४५४६७

फ्याक्स नं. : ९७७-९-४२२२९४०

ईमेल : info@fhan.org.np, fhan1972@gmail.com

प्रमुख सेवा तथा कार्यहरू :

- निकासी हुने हस्तकला सामानहरूको बीजक प्रमाणिकरण तथा घरपालुवा जनावरहरूको हाड, सिङ्ग र छालाबाट निर्मित हस्तकला सामानहरूको प्रमाणिकरण
- हस्तकला उद्योग व्यापारलाई सुदृढ तुल्याउने सिलसिलामा व्यापार मेला प्रदर्शनी, क्रेता विक्रेता भेटघाट, सेमिनार, कार्यशाला गोष्ठी र अन्तरक्रियाको आयोजना तथा समन्वय
- हस्तकला सामानको डिजाइन विकास, प्रोटोटाइप विकास, वस्तु विकास र विविधिकरण, सीप विकास प्रशिक्षण संचालन, अध्ययन अनुसन्धान एवं परामर्श सेवा
- अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार मेलामा सहभागिता तथा समन्वय
- हस्तकला सामानहरूको बजारिकरण
- हस्तकला उद्योग व्यापारसँग सम्बन्धित उपयोगी सूचनाहरूको प्रवाह आदि

What career do you choose?

Some answers determine your future.

Are you sure that you are choosing the best for you?

Are you a +2 graduate and wondering what career might be the best? At Kathford International College of Engineering and Management, we will give you different career options and guide you to choose the best as per your interest.

BE Civil • Computer
Electronics & Comm.

BBA

BSc. CSIT

 Kathford
International College
of Engineering & Management
(Affiliated to Tribhuvan University)

Balkumari, Lalitpur Tel: 5201241, 5201911 Email: info@kathford.edu.np